

அமரர்

கலாபூஷணம்

பொன்னையா சண்முகநாதன்
ஆவர்களின்

மணி மலர்

16.01.2022

Lehru

Are CP.L

11052

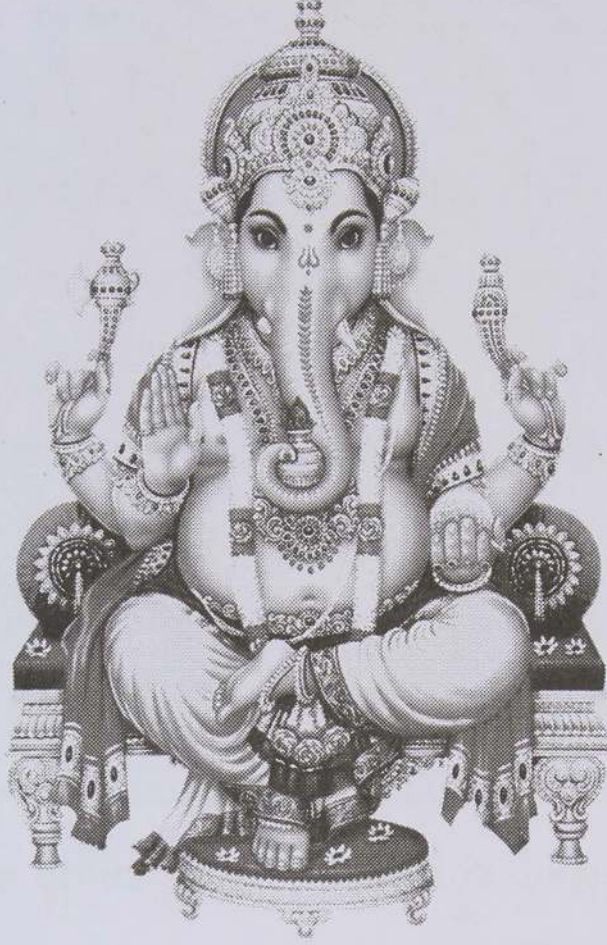
PUBLIC LIBRARY
JAFANA

25 MAY 2022

Handwritten text in Tamil script, including the word 'செய்த' (Seytha) and the number '110011'.

சிவமயம்

11052

அமரர்

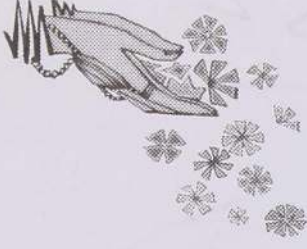
கலாபூஷணம் பொன்னையா சண்முகநாதன்
(சண் அங்கிள்)

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

மணி மலர்

16.01.2022

சமர்ப்பணம்

அமரர்களான திரு. திருமதி பொன்னையா பவானி
அவர்களது குடும்பத்தின் வாரிசாகவும், எமது
குடும்பத்தின் தலைவனாகவும், வழிகாட்டியாகவும்,
குலவிளக்காகவும், அன்புக் கணவராகவும்,
அன்பு காட்டும் சகோதரனாகவும், பாசத்துக்குரிய
மைத்துனராகவும், பொறுப்புள்ள மாமாவாகவும்,
பெரியப்பாவாகவும், சித்தப்பாவாகவும் அன்புக்கும்
பண்பிற்கும் உறைவிடமாய் எம்மை கவனித்து
அல்லும் பகலும் எம் வளம் சேர வாழ வைத்த
என்றும் அணையாத, மறையாத எமது அன்புத்
தெய்வம் பொன்னையா சண்முகநாதன்
[‘மணி’, ‘ப்பா’] அவர்களுக்கு இம்மலரைக்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

குடும்பத்தினர்
டாக்டர் சுப்பிரமணியம் வீதி,
கந்தரோடை,
சுன்னாகம்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”

மண் மகிழ்

02.02.1939

வின் தழுவ

15.12.2021

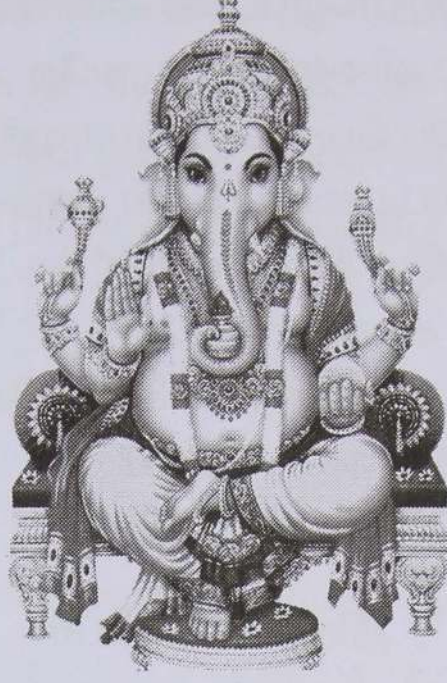

அமரர்

கலாபூஷணம் பொன்னையா சண்முகநாதன்
திதி நிர்நாய வெண்பா

ஆண்டு பிலவத்தின் கார்த்திகை மாதத்தில்
பூண்ட துவாதசி யாம்திதிதான் - நீண்டபுகழ்
சண்முக நாதனவர் தன்னுடலம் நீங்கியே
விண்ணுலகை மேவியதாம் நாள்.

தோத்திரப் பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக்கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் காங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம்பி ரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே..

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலா கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மன மணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எஞ் சிவனை
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளம்
குளிர என் கண் குளிர்த் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்பராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண் டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயிலேறி விளையாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடியார்கள் வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கலாபூஷணம் பொன்னையா சண்முகநாதன்

அவர்களின் வையகத்தின்

வாழ்வியலில் நிகழ்ந்தவை

ஈழமணித் திருநாட்டின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வலிகாமம் தெற்கு பிரதேசத்தில் சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கிய சங்குவேலி என்னும் கிராமத்தில் அமரர் கணபதிப்பிள்ளை பொன்னையா அவர்களுக்கும் அமரர் பவானி பொன்னையா அவர்களுக்கும் இரண்டாவது புதல்வனாகச் சண்முகநாதன் அவர்கள் 02.02.1939ஆம் ஆண்டு இப்பூமியில் அவதரித்தார். இவருக்கு மூத்தசகோதரன் அமரர் அமிர்தலிங்கம், இளைய சகோதரி மகேஸ்வரி, சகோதரன் ஈஸ்வரதாசன் ஆவர். மைத்துனர் இராஜகோபாலையும் மைத்துனிகள் சிவரூபி, சறோஜாவையும் அடையப் பெற்றார். மைத்துனிகள் இருவரும் அமரராகி விட்டனர். இவரை உறவினர்கள், சுற்றத்தார் எல்லோரும் “மணி” என்று அழைப்பார்கள்.

அமரர் சண்முகநாதன் அவர்கள் தனது ஆரம்பக்கல்வியை சங்குவேலி அரசினர் சைவப் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றார். க.பொ. சாதாரணதரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த பின்னர் மானிப்பாயில் அமைந்துள்ள ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் லிகிதராகப் பணியாற்றினார். அங்கு அவர் கடமையுணர்ச்சியுடனும், கண்ணியமாகவும் இருந்து தொழிலதிபரினதும், தொழிலாளிகளினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றார்.

இவர் 1973ம் ஆண்டு தனது 34வது வயதில் கந்தரோடை சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்றவர்களான பொன்னுத்துரை சரஸ்வதி தம்பதியினரின் மூத்தமகள் வசந்தலீலாதேவி என்பவரைப் பெற்றோரின் விருப்பப்படி திருமணம் செய்து கொண்டார். திருமணத்தின் பின்னரும் சிலகாலம் தன் சொந்தக் கிராமமான சங்குவேலியில் தாய்

தந்தையரை விட்டுப் பிரியமனமில்லாது அவர்களின் விருப்பத்தின் படி வாழ்ந்து வந்தார். திருமண பந்தத்தினால் இவருக்கு விஜேந்திரன் (அமரராகிவிட்டார்), ஆனந்தகுமார் ஆகியோரை மைத்துனர்களாகவும் கமலாதேவி, மல்லிகாதேவி ஆகியோரை மைத்துனிகளாகவும் அடையப் பெற்றார். பின்னர் கந்தரோடையில் வாழ்ந்து வந்தார். 1995ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற அனர்த்தங்களால் இடம்பெயர்ந்து சாவகச்சேரியில் சிறிது காலம் வாழ்ந்து பின் கொழும்புக்குச் சென்றிருந்தார். பின் கந்தரோடைக்கு மீளவும் வந்து சிறுதொழில்கள் செய்து வந்தார். தேயிலை வியாபாரம், ஆங்கிலம்-தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் கடிதங்கள் எழுதிக் கொடுப்பது போன்ற வேலைகளைச் செய்து வந்தார். சிறு வயது தொடக்கம் அவருக்கு வாசிப்புப் பழக்கம் அதிகம். கதைகள், நகைச்சுவைக்கதைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றை பத்திரிகைகளிலும் புத்தகங்களிலும் எழுதியிருக்கிறார்.

இவருக்கு பிள்ளைகள் இல்லை என்றாலும் அந்தக் குறையை அவரது மருமக்களும், பெறாமக்களும் தீர்த்து வைத்தார்கள். இவரது இறுதிக்காலத்தில் இவரை மைத்துனர் ஆனந்தகுமார் கண்ணும் கருத்துமாகப் பார்த்து வந்தார். எல்லோரையும் மீளாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு 15.12.2021 புதன்கிழமை அன்று இறைவனடி சென்ற அன்னாரது ஆத்மா சாந்தி பெற பிரார்த்திப்போமாக.

என்றும் உறுதுணையாய் நின்றீரே.....!

பெற்றோர் நிச்சயித்து பெருந்துணையாய் வந்தவரே, உற்றார் உறவினரின் பெருமதிப்பைப் பெற்றவரே, வாழ்ந்த காலம் எல்லாம் கரம்பற்றி உறுதுணையாய் இருந்துவிட்டு பாதியிலே பரிதவிக்க விட்டுவிட்டு செல்வதற்கு காலன் உமக்கு கட்டளை விதித்தாரோ?

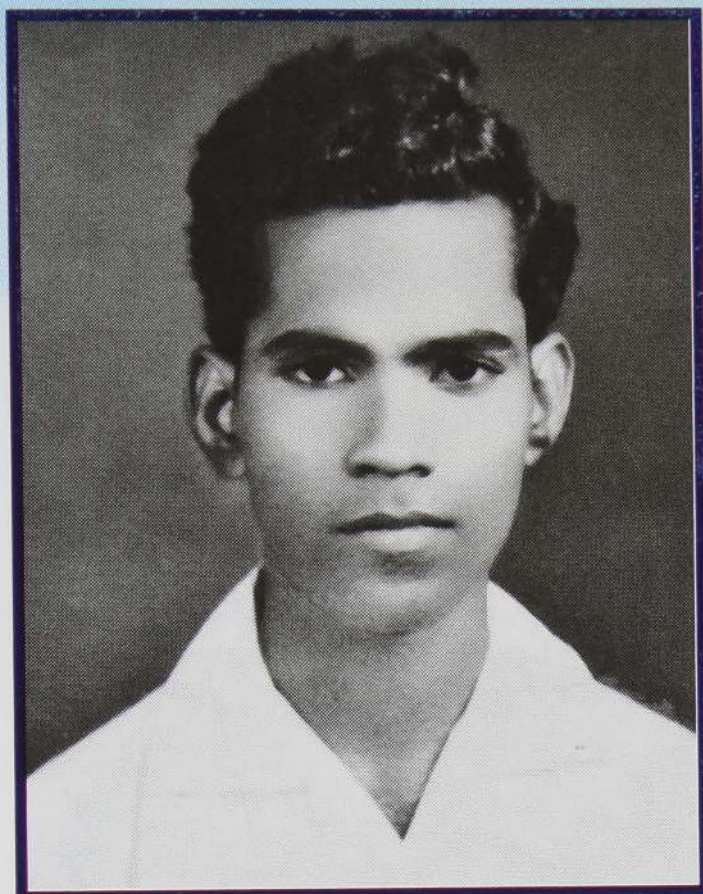
இறுதிநேரம் வரை எம்நினைவால் தவித்திருந்தீர். நிம்மதியாய் ஒரு வார்த்தை எம்முடனே உரையாட முடியாமல் போனதென்ன. நோயற்றவாழ்வு வாழ எண்ணி அல்லும் பொழுதும் எல்லோர்க்கும் வழிகாட்டியாய் வாழ்ந்திருந்தீர். உண்ணும் உணவு முதல் வாழும் நெறி முறைகள் எல்லாவற்றிற்கும் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்ந்து உற்றவர்க்கும் பெற்றவர்க்கும் பெருமை தேடித் தந்து வாழ்க்கைத்துணையாய் கரம்பற்றி நின்றீரே. உண்மையுடன் நேர்மையுடன் அயராத முயற்சியுடன் வாழ்ந்திருந்தீர். உமக்கென்று நீர் தேடிய செல்வம் நல்ல நண்பர்கள் வட்டம். அங்கே தலைநிமிர்ந்து நின்றது பேனாமுனைதான்.

இத்தனை சிறப்புடன் வாழ்ந்தது போதும் என்று எண்ணினீரோ. உமது துணை இன்றி தடுமாறி நிற்கின்றேன். மீண்டும் ஒருமுறை எம்முடனே வாழ்வதற்கு வாய்ப்பிருந்தால் வந்துவிடும். வாழ்க்கைத்துணையாய் நான் இருப்பேன்.

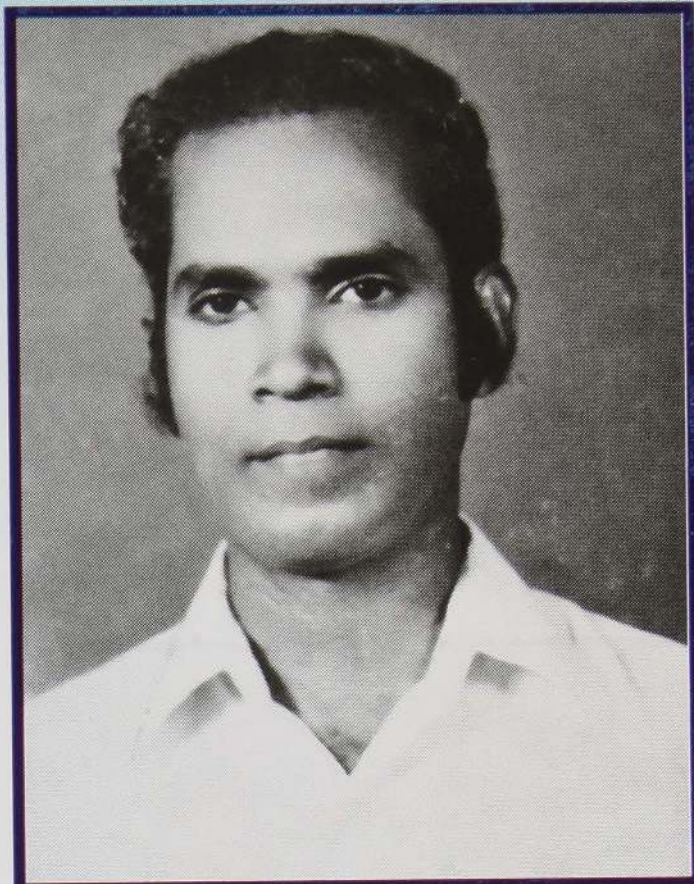
ஏக்கத்துடன்
அன்பு மனைவி தேவி.

வாழ்க்கையின் பரிமாணத்தில் சண் அங்கிள்

பள்ளிப் பருவத்தில்

வாலிபப் பருவத்தில்

இளமைப் பருவத்தில்

அண்மைய பருவத்தில்

உற்றார் உறவினர்களுடன் இன்புற்ற வேளைகளில்

நேசித்த குழந்தைகள் (1982 இல்)

தனது மனைவி,
மருமகளோடு (1982 இல்)

70 வது அகவையில்
தனது மனைவியுடன்.

சிற்பி ஐயாவின்
பவளவிழாவின் போது...

மனைவி, மைத்துனர்களோடு...

மருமகளின் குழந்தையின்
பிறந்தநாள் நிகழ்வின் போது...

பாசத்துக்குரிய அண்ணன்

எங்களுடன் பாசமாக இருந்த அண்ணா. ஒரே ஒரு தங்கச்சி என்ற பாசம். என்னுடைய பிள்ளைகளை இரவு இரவாக வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு போவார். கந்தரோடைக்கு சென்ற பின்பும் என்னையும் அம்மாவையும் ஒவ்வொரு நாளும் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போவார். மணி நோய்வாய்ப்பட்டு கஸ்டப்பட்டதை என்னாலை தாங்க முடியவில்லை. கிளிநிக் மருந்து எடுத்தாலும் என்னிடம் அதைப்பற்றிக் கேட்காமல் எடுக்கமாட்டார். IPKF பிரச்சினையில் எனக்கு சரியான உதவியாக இருந்தவர். Death certificate translation செய்யும் போது medical terms என்னைக் கேட்டுவிட்டுத் தான் பிறகுசெய்வார். வருத்தமாக இருக்கேக்க என்னைத்தான் கூப்பிடுறவர். ஒருமாதமாய் வடிவாய் கதைக்கவில்லை. வயது வந்து நீங்கள் இறந்தாலும் என்னாலை தாங்கமுடியவில்லை. உங்களை நினைக்கும் போது எனக்கு அழுகை அழுகையாய் வருது.

உங்களுடைய ஆத்மாசாந்தியடைய மருதடிப் பிள்ளையாரை வேண்டுகின்றேன்.

பாசமுள்ள தங்கை (பூவா)
திருமதி மகேஸ்வரி இராஜகோபால்

அண்ணாவின் நீங்காத நினைவுகள்

எனது அண்ணன் (மணி) எமைவிட்டு சென்ற போதிலும் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு வைத்தியசாலையில் இருந்தபோதிலும் அதற்குப் பிறகு சில நாட்கள் வீட்டில் இயலாமல் இருந்த போதிலும் நான் அவரைப் பார்க்கமுடியாமல் போனதையிட்டும், நான் வெளிநாட்டிற்கு புறப்படும் பொழுது அவரைச் சென்று பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதையிட்டும் மிகுந்த மனச்சுமையையேந்தி ஆழ்ந்த கவலையுடன் பழைய இனிமையான நினைவுகளை ஞாபகப்படுத்துவதில் சற்று ஆறுதல்.

எனது அண்ணனை நான், அக்கா, அம்மா, அப்பா எல்லோரும் “மணி” என்று தான் அழைப்போம். எங்கள் அம்மாவிற்கு நான்கு பெண் சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். எங்கள் அண்ணன் சிறுவயதில் சரியான குளப்படி. ஆனால் எங்கள் பெரியம்மா மற்றும் சிறியதாயார்களுக்கு அவர் ஒரு செல்லப்பிள்ளை. அவர்கள் செல்லமாக “டேய் மணி” என்றுதான் அழைப்பார்கள். எங்கள் ஊரான சங்குவேலியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் எங்கள் அண்ணாவின் பெயரான சண்முகநாதன் என்றால் யாரென்று தெரியாது. மணியென்றால் தான் தெரியும். அந்தளவு பிரபல்யமானவரும், ஊர் மக்களின் அன்புக்குரியவராவார்.

நாங்கள் சிறுவயதில் சண்டைபிடிப்பதும், சமாதானமாவதும் சகஜம். எங்கள் மூத்த அண்ணா கொழும்பில் வேலை செய்துவிட்டு புதுடில்லி இலங்கைத் தூதரகத்தில் நியமனம் பெற்று செல்லும்போது அவர் பாவித்த புத்தம்புதிய இங்கிலாந்தில் தயாரிக்கப்பட்ட Rudge சைக்கிளை எங்கள் பாவனைக்காக அனுப்பிவிட்டுச் சென்றார். அது மணியின் கட்டுப்பாட்டில் தான் இருந்தது. யாரையும் தொடவிடமாட்டார். அவருக்குத் தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாக சைக்கிளை எடுத்து உருட்டும்போது கண்டால் அவ்வளவுதான். எனக்கு அப்போது 8 வயது.

எங்கள் அம்மாவின் சகோதரர்களின் பிள்ளைகள் மற்றும் எங்களுடன் சேர்த்து மொத்தமாக 27 பேர்கள். எங்கள் சின்னம்மாவிற்கு 25 பரப்பில் ஒரு பெரிய வெற்றுவளவு இருந்தது. அங்கே வயதிற்கேற்ப குழுக்களாகப் பிரித்து தாச்சி, கண்ணாரே கடையாரே, அப் ஒ டவுன், சிறுகுடிசை கட்டி சமையல் செய்வது போன்ற விளையாட்டுக்கள் விளையாடுவோம். அந்த நாள் ஞாபகம் இப்பவும் வருகிறது. சிலவேளைகளில் ஆண்கள் குழு களவாக இணுவில் லிங்கன் தியேட்டருக்கு தோட்டங்களால் நடந்து போய் வருவோம். நடந்து போவதற்குக் காரணம் சைக்கிளில் போனால் வீட்டில் படம் பார்க்க போட்டாங்கள் என்று நினைப்பார்கள் என்பதற்காக.

மணியும் எங்கள் மைத்துனர் முறையான Dr. ஸ்ரீகரன் அண்ணையும் (இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர்) சேர்ந்து எங்கள் ஊரில் கனகண்ணை வீட்டிற்குப் போவார்கள். கனகண்ணை எங்கேயாவது போகும் வழியில் பழுதடைந்த மின்சார உபகரணங்களைக் கண்டால் எதற்கும் உதவும் என வீட்டுக்கு கொண்டு வந்து வைப்பார். மணியும் ஸ்ரீகரன் அண்ணையும் அங்கே போய் தங்களுக்கு தேவையான பொருட்களை எடுத்துவந்து ஏதாவது மின்சார உபகரணங்களைச் செய்வார்கள். அவர்கள் செய்த ரேடியோ இப்பவும் எனக்கு ஞாபகமிருக்கின்றது.

அவர் படிக்கிற காலத்தில் இருந்தே வாசிப்புப் பழக்கம் உள்ளவர். யாழ்ப்பாணத்தில் முட்டாஸ் கடைச் சந்தியில் தமிழ்ப் பண்ணை என்ற புத்தகசாலை இருந்தது. அங்கே இந்தியாவில் இருந்து எல்லாவித அரசியல், இலக்கிய வாராந்த, மாதாந்த வெளியீடுகளை பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவர் யாழ்ப்பாணம் போகும் சமயம் எல்லாம் ஒரு கட்டு புத்தகங்களோடு தான் வீட்டிற்கு வருவார். நாங்களும் புதுப் புத்தகங்களுக்காக ஆவலுடன் காத்திருப்போம். அவரின் எழுத்தார்வத்தின் வெளிப்பாடு “சிற்பி” என்றழைக்கப்படும் சரவணபவன் ஐயாவால் வெளியிடப்பட்ட “கலைச்செல்வி” என்ற மாதாந்த சஞ்சிகையில் பொ. சண்முகநாதன் என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்ட கதைகள் மூலம் ஆரம்பமானது. அவரின் கொழும்புப் பெண், வெள்ளரிவண்டி, பெண்ணே

நீ பெரியவள் தான், சிரிப்போம் சிந்திப்போம், நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க, நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள் ஆகிய புத்தகங்கள் பலராலும் விரும்பப்பட்டது. சிறுகதை எழுத்தாளராக ஆரம்பித்து நகைச்சுவை எழுத்தாளராகவும் பெயர் பெற்றார். ஆனால் “சண் அங்கிள்” என்ற பெயரில் உதயன் வாரமஞ்சரியில் வெளிவந்த பத்தி எழுத்து அவரின் நகைச்சுவை எழுத்திற்கு மகுடம் சூட்டியது.

இத்தனை நிகழ்வுகளையும் மறக்கமுடியுமா? இத்தனை பேரும் புகழும் இருந்தும் அவர் எல்லோரும் மதிக்குமளவிற்கு அன்பானவர், பொறுமையானவர். அடுத்தவருக்கு தீங்கு செய்ய நினைக்காதவர். நான் இலண்டன் வந்து இரண்டு கிழமையின் பின்னர் அவருக்கு தொலைபேசியில் தொடர்பை ஏற்படுத்திய போது “ஆ...தம்பியோ” எனச் சாதாரணமாகக் கதைத்தார். அப்போது கூட அவர் தன் வருத்தங்களைப் பற்றி கதைக்காமல் தான் இல்லாவிட்டால் தன் மனைவி கஷ்டப்படப் போகிறா எனக் கதைத்தது இன்னும் மனதை நெருடுகின்றது.

அண்ணா இவ்வுலகில் இல்லாவிடினும் அவர் நினைவுகள் என்றும் இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

அன்பான தம்பி
பொ. ஈஸ்வரதாசன்.

பெருமைக்கும் மதிப்புக்குமுரிய எங்கள் அத்தான்

அன்புக்கும், மதிப்புக்கும், எங்கள் குடும்பத்தின் வழிகாட்டியாகவும், எமது அக்காவின் நல்ல கணவராகவும், எமக்கெல்லாம் தாய் தந்தைக்குரிய பொறுப்புடன் வழிநடாத்திய பெருமைக்குரிய மைத்துனரின் பிரிவு எம்மை நிலைதடுமாற வைத்துள்ளது.

எமது குடும்பத்தினர் அவரை அத்தான் என்று கூறுவது சிலவேளைகளில். ஆனால் மதிப்புடன் பப்பா என்று அழைப்பது தான் பலவேளைகளில். எம்முடன் என்ன கூறுவதானாலும் அந்தப் பேச்சில் நகைச்சுவை கலந்திருக்கும். சாதாரண உரையாடலாக இருந்தாலும் முக்கியமான கலந்துரையாடலாக இருந்தாலும் பப்பாவின் பேச்சிற்கு மறுபேச்சு இருக்கமுடியாது. அவ்வளவு துல்லியமான விளக்கமான வார்த்தைகள் குறிப்பிடுவார்.

பப்பா அகவை 82ஐக் கடந்தாலும் மனதளவில் சிறுபிள்ளைகளின் குறும்பும் சிறுவர்கள் மீது பாசமும் நிறைந்த வெள்ளை மனம் கொண்ட பெரிய மனிதர். அவரது பிரிவு எமது குடும்பத்தினருக்கு வார்த்தைகளினால் கூறமுடியாத பாரிய இழப்பாகவே உணரமுடிகின்றது.

அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய குடும்பத்தினர் அனைவருமாக இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

சாந்தி சாந்தி சாந்தி

மைத்துனர்
பொ. ஆனந்தகுமார்

ஒரு அற்புதமான மனிதரின் வரலாற்றுப் பதிவு

பல கல்விமான்களையும், சமயப் பெரியார்களையும், புத்திஜீவிகளையும் உருவாக்கிய பெருமை யாழ் மண்ணிற்கு உண்டு. அந்தவகையில் பல கல்வியாளர்களை, புத்திஜீவிகளை உருவாக்கிய பெருமை எமது ஊரான சங்குவேலிக் கிராமத்திற்கும் உண்டு. எனது மாமா பொன்னையா சண்முகநாதன் 02.02.1939 அன்று சங்குவேலிக் கிராமத்தில் பிறந்தார். மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் தனது கல்வியைக் கற்றார். அக்காலப்பகுதியிலேயே எழுத்துத்துறையில் காலடி எடுத்து வைத்தார். கல்வியை முடித்தபிற்பாடு ஒரு தனியார்துறை நிறுவனத்தில் இலிகிதராகக் கடமையாற்றினார். இளைஞராக இருந்தபொழுது தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையிலான இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியில் ஒரு ஆதரவாளராகச் செயற்பட்டு பல சமூகநலப் பணிகளை ஆற்றிவந்தார்.

1987ம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதி யாழ் குடாநாடு முற்று முழுதாக யுத்தமேகங்களால் சூழ்ந்திருந்த நேரம் இந்திய இராணுவ வருகை உட்பட பலயுத்தங்கள் கடுமையாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது தேயிலை வியாபாரத்தினையும் மேற்கொண்டு வந்தார். 'ஆனந்தா' தேயிலை எனும் பெயரைப் பொறித்துப் பலகாலம் தேயிலை வியாபார நடவடிக்கையினை மேற்கொண்டு வந்தார். நானும் எனது தம்பியும் தேயிலையினை நிறுத்தல், பொதிசெய்தல், கடைகளுக்குக் கொண்டுசென்று கொடுத்தல் போன்ற இன்னொரென்ன செயற்பாடுகளை அவருக்கு உதவியாக செய்து கொடுத்துவந்தோம். அக்காலத்தில் மாமாவின் தேயிலை வியாபாரம் எமது ஊர் உட்பட பல இடங்களில் பிரபல்யமாக இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வியாபார நடவடிக்கைக்கு எமது அம்மம்மாவும் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கிவந்தார். இக்காலப்பகுதியில் நாங்கள் இருவரும் பாடசாலையில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தோம்.

மாமாவின் அப்பாவாகிய எனது தாத்தா பொன்னையா அண்ணா என்றால் எம்ஊரில் மட்டுமல்ல எல்லா இடங்களிலும் அவரைத் தெரியாத ஆட்களே இல்லை என்றே கூறலாம். அவரும் ஒரு பலதுறைசார் நிபுணர்.

கோவில் திருப்பணிகள், அவரிற்குத் தேவையான பொருட்களை உருவாக்குதல், பலவிதமான பட்டங்களை வடிவமைத்தல் போன்ற பலதுறைகளில் அவர் பிரபல்யமான ஒருவராக இருந்தார்.

1991 - 2002 காலப்பகுதியில் மாமா கொழும்பு சென்று அங்கு வசித்து வந்தார். அக்காலப் பகுதி யாழ் குடாநாடு எங்கும் கடுமையான யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஏ9 நெடுஞ்சாலை முற்றுமுழுதாக மூடப்பட்டிருந்தது. மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்பு செல்வதானால் ஒன்றில் கப்பல் மூலமாகவோ அல்லது விமானம் மூலமாகவோ தான் செல்ல வேண்டும். அத்தியாவசிய தேவைகளின் நிமித்தம் மக்கள் கொழும்பு செல்லவேண்டும். உதாரணமாக மருத்துவத் தேவைகள், வெளிநாட்டிற்கு செல்லுதல், திருமண நிகழ்வுகள் போன்ற தேவைகளுக்காக மக்கள் அங்கு செல்ல மிகக் கஷ்டமான நிலையை எதிர்நோக்கித் தான் அங்கு செல்வார்கள். கப்பல், விமானப் போக்குவரத்திற்காக அவர்கள் மாதக்கணக்காகத் தவமிருந்து தான் கொழும்பு செல்வார்கள். மும்மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த மாமா அங்கு செல்பவர்களின் மருத்துவத் தேவைகள் உட்பட பலதேவைகளை தனியொருவராக நின்று அவர்களுக்கு ஒரு உறவுப்பாலமாக இருந்து செய்துகொடுத்து வந்ததை அவரிடம் உதவி பெற்றவர்கள் என்றுமே மறக்க மாட்டார்கள். உற்றார் உறவினர்கள் என்றில்லாமல் அவரை முன்பின் தெரியாதவர்கள் தான் பலபேர் அவரிடம் சென்று தமது தேவைகளை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றி வந்தனர். சண்முகநாதனிடம் சென்றால் சரி அவர் எங்கள் அத்தியாவசிய தேவைகளை நிறைவேற்றித் தருவார் என்று சென்றவர்கள் தான் அதிகமாக கொழும்பில் இருந்தார்கள். எவரையும் அரவணைக்கும் நற்பண்பு கொண்டவர், கோபம் ஒருபோதும் அவரிடம் வந்ததே இல்லை என்று பலமக்கள் சொன்னதை அக்காலத்தில் மட்டுமன்றி இக்காலப்பகுதியிலும் கூடவே கேட்கலாம் என்பது ஒரு பெருமைக்குரிய விடயம் தான்.

மாமா எழுதிய நூல்கள் பல. அதில் வெள்ளரிவண்டி, பெண்ணே நீ பெரியவள் தான், சிரிப்போம் சிந்திப்போம், நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள், நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க போன்ற நூல்கள் அவற்றுள் சில. வெள்ளரிவண்டி என்பது எமது ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்த ஒன்று.

எமது ஊரான சங்குவேலி வெள்ளரிப்பழத்திற்கு பெயர் போன இடம். அதிகாலை சிறுவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை வெள்ளரிப் பழத்தை துவிச்சக்கரவண்டி, மாட்டுவண்டி, உழவு இயந்திரம் போன்றவற்றில் கொண்டுசென்று சந்தைகள் உட்பட பல ஊர்களுக்கும் விற்று வருவார்கள். அதில் சேரும் பணத்தைக் கொண்டுதான் தமது வாழ்வாதாரத்தை ஒரு அளவிற்கேனும் நிவர்த்தி செய்வார்கள். வளம் கொழிக்கும் சங்குவேலி வயல்கள் எல்லாம் வெள்ளரிக்காய், பழம் என்பன கண்கொள்ளாக் காட்சியாக வயல்வெளிகள் ஊடாக செல்பவர்களுக்கு காணக்கூடியதாக இருக்கும். நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க என்ற கதைத்தொடர் வாரம் ஒருமுறை உதயன் சஞ்சீவி பத்திரிகையில் வெளிவரும். இக்கதைகளை அந்தக் காலங்களில் நானும் வாசிக்கத் தவறுவதில்லை. பத்திரிகை சிலசமயம் கைகளுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுவதுண்டு. முயற்சி செய்து உதயன் பத்திரிகையை ஏதாவது ஒரு இடத்தில் வாங்கி வாசித்து விடுவேன். இப்படி பலர் யாழ்ப்பாணத்தில் அவரின் கதைகளை தவறாது வாசித்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர் இக்கதைகள் அனைத்தும் நூலாக வெளிவந்தது. இக்கதையை “சண் அங்கிள்” எனும் பெயரில் எழுதிவந்தார். சிறுவர்கள், பெரியோர்கள் வரை வாசித்துப் பயன் அடைந்திருப்பார்கள் என்பது திண்ணம். அவர் எழுதிய நூல்கள் எல்லாமே ஆழமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொருவரது வாழ்க்கைக்கும் தேவையான விடயங்கள் அதாவது எப்படி வாழவேண்டும், எல்லோருடனும் நன்மதிப்போடு பழகவேண்டும், எல்லோருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் எனப் பல கருத்தியல்புடன் தான் எல்லாப் புத்தகங்களும் வெளிவந்தன.

மாமா தனது பெயரையோ, புகழையோ தான் வாழ்ந்த இறுதிக்காலம் வரை தேடாத ஒருவராக அதாவது வெளியில் தெரியாத வெளிச்சமாகவே வாழ்ந்தார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியேயாக வேண்டும். மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர் நடித்து வெளி வந்த ஒரு திரைப்படத்தில் இடம்பெறும் பாடல்வரிகளில் “வாழ்ந்தவர் கோடி, மறைந்தவர் கோடி, மக்களின் மனங்களில் நிற்பவர் யார்” என்ற கருத்தியல்புக்கு அமைய இலக்கியத் துறை சார்ந்தவர்கள் மத்தியிலும் அவருடன் பழகியவர்கள் மத்தியிலும் என்றென்றும் அவரின் புகழ் மறையாமல் நிலைத்திருக்கும். இப்பூமியில்

பிறப்பவர்கள் அனைவரும் ஒருநாள் இறப்பது என்பது இயற்கையின் நியதி. இதில் சிலபேர் தாம் வாழும் காலத்திலேயே பெயருடனும் புகழுடனும் இருப்பார்கள். நான் பார்த்ததில் பலபேர் தமது மறைவுக்குப் பின்னர் தான் அட இவர் இப்படி திறமையுடன் இருந்தாரா என்று மற்றவர்களுக்குத் தெரிய வந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒருவராக மாமாவும் இருந்தார். அவரின் உதிர்வுக்கு பின்னர் தான் பலபேருக்கு அவரைப் பற்றி அதிகமாக அறியக் கூடியதாக இருந்திருக்கும்.

மாமாவின் புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள், பரிசளிப்பு நிகழ்வுகள் எல்லாவற்றிற்கும் நான் ஒரு புகைப்படக் கலைஞராகப் புகைப்படம் எடுப்பதற்காக செல்வதுண்டு. அவரின் ஒரு நூல் வெளியீட்டுவிழா கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் நடந்தது. அந்த விழாவிற்கு மூத்த பத்திரிகை எழுத்தாளர் ஒருவர் அங்கு பிரதிநிதியாக வந்திருந்தார். அவர் அன்று மாமாவைப் பற்றி சொன்ன கருத்துக்கள் இன்றும் எனக்கு நினைவில் வருகின்றது. சண்முகநாதன் (சண் அங்கிள்) பற்றிச் சொல்வதானால் மாதங்கள், வருடங்கள் சென்றாலும் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம் என்றார். அவரின் நற்பண்புகள், எழுத்துத்திறமை, எல்லோரிடமும் பழகும் இயல்பு என்பது அவரின் தனிப்பெரும் வரலாறு என்றார். அவருக்குப் பக்கபலமாக மாமியும் செயற்பட்டார்.

இப்போது மாமா இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார். நல்ல மனிதர்களை இறைவன் நெடுங்காலம் இப்பூமியில் வாழ விட்டு வைப்பதில்லை என்பதற்கு உதாரணமாக வாழ்ந்தார். இவரின் உதிர்வு என்பது இலக்கிய உலகிற்கு மிகப் பெரும் இழப்புத் தான். ஆனாலும் அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளைத் தொடர இலக்கியத்துறை சார்ந்தவர்கள் அத்துறையினைத் தொடர்வதற்கு ஆர்வமாக இருப்பவர்கள் முன்வருவது காலத்தின் கடமையும் கூட.

இங்ஙனம்

மருமகன் திருக்குமரன் (குமரன்)

ரின் இணைப்பாளர், புகைப்படக் கலைஞர்.

பணிவான மாமா

மாமா என்னை விட்டுப் பிரிந்ததை ஜீரணிப்பது கடினம். உடைந்த இதயத்துடனும், என் கண்களில் இருந்து கட்டுப்பாடற்ற நீர் வடிதலுடனும் இந்த செய்தியை எழுதுகிறேன்.

என் சிறுவயதில், மாமா என்னை நர்சரியில் இருந்து எங்கள் வீட்டிற்கு சைக்கிளில் அழைத்துச் சென்றார். சைக்கிள் ஓட்டுவது பற்றி கற்றுக் கொள்ள அவர் தனது சைக்கிளை என்னிடம் கொடுத்தார். பள்ளி விடுமுறை அல்லது வார இறுதி நாட்களில், நான் பொதுவாக மாமாவின் குடும்பத்துடன் தங்குவேன். இந்த நாட்கள் என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத மகிழ்ச்சியான நாட்கள். மாமாவிடம் வாசிப்புப் பழக்கத்தைக் கற்றுக்கொண்டேன். அவருடைய சொந்த நூலகத் தொகுப்பிலிருந்து பல தமிழ் எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களைப் படித்தேன். நகைச்சுவையுடன் மகிழ்ச்சியாக பேசுவதை அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டேன்.

அவரது இரவு நேர கதை சொல்லும் விதத்தில் நான் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தேன், அது எனக்கு சலிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. என் மாமி இந்த நேரத்தில் பால் டீ, ஷார்ட் ஈட்ஸ் கொண்டு வருவார். பிறகு சுவையான இரவு உணவு. இந்த உணவுகளில் அப்பம், இட்லி, சிக்கன், மட்டன் கறி, குரக்கன் பிட்டு மற்றும் பல வீட்டுப் பலகாரங்கள் ஆகியவை அடங்கும். ஆனால் இரவு உணவுக்குப் பிறகும் நாங்கள் எங்கள் விவாதங்களை நிறுத்துவதில்லை. இறுதியாக, மற்றொரு பால் தேநீருடன் எங்கள் விவாதங்களை முடிப்போம்.

நான் JHC இல் சிறுகதைப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு எனது A/L களின் போது முதல் பரிசைப் பெற்றேன். நான் இந்தச் செய்தியைச் சொன்னபோது என் அம்மாவை விட அவர் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்.

நான் அவருக்கு டீ பேக் கட்டுவதற்கு உதவி செய்தேன். அவர் தனது வாடிக்கையாளர்களை மகிழ்வித்த போதிலும், அவர் தனது

வியாபாரத்திற்கு போதுமான லாபம் ஈட்டவில்லை. இது அவர் எனக்கு வழங்கிய மற்றொரு கற்றல்.

அவர் தனது பொருளாதார நெருக்கடியின் போது வசதியாக இருக்கும் உறவினர்களிடம் உதவி கேட்டதில்லை. எனது குடும்பத்தினர் சிறு உதவி செய்யும்போதெல்லாம் எங்களை அதிகமாகப் பாராட்டினார்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு நான் பேசும் போது, எனக்கும், அம்மாவுக்கும், என் சகோதரிகளுக்கும், சகோதரனுக்கும் அவர் ஆற்றிய தாங்க முடியாத உதவிகளை ஒப்பிடும்போது, இந்த உதவிகள் ஒன்றும் இல்லை என்று அவரிடம் சொன்னேன்.

இறுதியாக, மயூரனும் நானும் அவருடைய எழுத்தை எப்படி புதிய தலைமுறைகளுக்குக் கொண்டு செல்வது என்று திட்டமிடுகிறோம்.

கட்டுப்பாடற்ற சோகத்துடன்.

மாறன்

நீ எதை நினைக்கிறாயோ
அதுவாகவே ஆகிறாய்.
நீ உன்னை வலிமையுடையவன்
என்று நினைத்தால்
வலிமை படைத்தவன் ஆவாய்.
உன்னால் சாதிக்க இயலாத காரியம்
என்று எதுவும் இருப்பதாக
ஒருபோதும் நினைக்காதே.

மதிப்புக்குரிய "பெரிய" அப்பா

அன்பின் இருப்பிடமாய், பண்பின் உறைவிடமாய், பேச்சுக்கு இனியவராய் விகடகவியாய், பெருமைக்குரியவராய், அறிவின் பேரொளியாய், கடமையில் கண்ணியமானவராய், நிறைந்த ஆற்றல் அருமைகளைத் தன் இரத்தத்தோடு சுமந்த வண்ணம் எங்கள் மத்தியில் தோன்றிற் புகழோடு தோன்றி மறைந்து விட்ட எமது அன்புக்குரிய பெரியப்பாவின் மறைவு எமக்கெல்லாம் பேரிழப்பாக அமைந்து விட்டது.

எனது குழந்தைப் பருவம் முதல் பாடசாலைக் கல்வியை முடிக்கும் வரை எனக்கும் பெரியப்பாவிற்குமிடையிலான தொடர்புகள் குறைந்தவையாக இருந்திருந்தாலும் அதன் பின்னரான காலப்பகுதியில் இருந்து அவரின் இறுதிநாள் வரை அவருக்கு ஒரு மகனாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றேன். பெரியப்பா தனது குடும்பத்துடன் கொழும்பில் வசித்து வந்த காலங்களில் நான் பலதடவைகள் அவர்கள் வீட்டிற்கு சென்றிருக்கின்றேன். அக்காலப்பகுதியிலும் அதன் பின்னர் அவர் கந்தரோடை வீட்டில் வசித்து வந்த காலத்திலும் அவரின் எழுத்துகளுக்குக் கிடைத்த கௌரவத்திற்காக கொழும்பில் நடைபெற்ற கௌரவிப்பு நிகழ்விலும் விருது வழங்கும் நிகழ்விலும் பங்குபற்றியிருந்ததை இன்றும் மீள நினைக்கின்றேன். அதிலும் என்னை தன்னுடன் உரிமைக்காரனாக அழைத்துச் சென்றது பெருமையாக உள்ளது. இதுதவிர யாழ்ப்பாணத்திலும் அவரின் எழுத்துகளுக்கு கிடைத்த மகுடமாக பலநூல் வெளியீட்டு விழாக்களும், கௌரவிப்பு நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றிருந்தன. ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளிலும் நானும் தவறாது கலந்து கொண்டிருந்தேன்.

2012 ஆம் ஆண்டு எனக்குத் திருமணம் ஆனதில் இருந்து நான் மல்லாகத்தில் வசிக்க வேண்டியேற்பட்டது. பெரியப்பாவின் வீட்டிற்கு அண்மையில் எமது வீடும் அமைந்திருப்பதனால் அன்றிலிருந்து

அடிக்கடி நான் பெரியப்பா வீட்டிற்கு சென்று வருவதுண்டு. அவரும் பெரியம்மாவும் சிலசில வருத்தங்கள் காரணமாக வைத்தியசாலையில் அனுமதித்து சிகிச்சை பெறவேண்டி அமைந்தது. அவர்களின் வருத்தங்கள் காரணமாக தொடர்ச்சியான கிளினிக்குகளுக்கு செல்லவேண்டி ஏற்பட்டது. நான் வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றுவதால் அவர்களின் வைத்தியசாலைத் தேவைகள் அனைத்தையும் அவர்களின் சொந்தமகன் போலிருந்து பூர்த்தி செய்து வந்ததைப் பெருமையாக நினைக்கின்றேன்.

பெரியப்பா தனது நேரத்தை அதிகமாக மற்றவர்களுக்காக அதுவும் தான் வசித்து வந்த ஊர், அதை அண்டிய பகுதி மக்களுக்காக அவர்களின் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்குத் தேவைப்படும் கடிதங்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் ஆகியவற்றை கணினி மூலம் தயார்படுத்திக் கொடுத்து சமூகத் தொண்டாற்றி வந்திருந்தார். அவரின் மடிக்கணினியில் அடிக்கடி ஏதாவது பிரச்சினைகள் / கணினியில் ஏற்படும் சந்தேகங்கள் வரும் போது உடனடியாக எனக்கு தொலைபேசி அழைப்பெடுத்து வீட்டை போகேக்க ஒருக்கா வரச் சொல்லுவார். அவர் வயது 80ஐ தாண்டி இருந்தாலும் அவருக்கு கணினிப் பாவனையில் இருக்கும் ஆர்வம் என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்ததுண்டு. அவர் தனது கணினி மற்றும் ஸ்மாட் தொலைபேசிக்குரிய வைத்தியநிபுணராக என்னை வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் அடிக்கடி சொல்வார் இதை உம்மிடம் தான் கேட்கவேணும் மற்றவைக்கு தெரியாது. நீர் தான் பார்க்கவேணும் என்று. எந்தத் தேவை என்னிடம் கேட்கும் போதும் மிக அமைதியாகவும் பணிவாகவும் தான் கேட்பார். பெறாமகன் என்று உரிமையெடுத்து அதிகாரமாகக் கேட்டதை நான் அறிந்ததில்லை.

பெரியப்பாவின் பண்பு, நற்குணம் காரணமாக நான் அவருக்கு பெறாமகனாக இருந்தாலும் பெற்றமகன் போல அவரின் தேவைகளை என்னால் முடிந்தளவு நிறைவு செய்தது எனக்கு திருப்தியைத் தருகின்றது.

இத்தனை வயது கடந்தபோதும், நீண்டகால நோய்கள் அவருக்கு இருந்தபோதும் அவரின் மனவலிமை, தன்னம்பிக்கை காரணமாக அவரால்தனியொருவனாக நின்று தனக்காகவும், பெரியம்மாவுக்காகவும் நீண்ட தூரம் பிரயாணம் செய்து வைத்தியசாலைக்கு வந்து, காத்திருந்து, வைத்தியரைச் சந்தித்து, மருந்துகளையும் பெற்றுக் கொண்டு செல்லமுடிந்த உறுதியான மனிதரை அண்மையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட கொடிய தொற்று நோய் அவரை மனதளவில் வலிமை இழக்கச் செய்துவிட்டது. தான் இவ்வுலகில் இல்லாதுவிடில் தன்னில் முழுமையாகத் தங்கியிருக்கும் மனைவி, மைத்துனி எவ்வாறு இருக்கப் போகிறார்கள், யார் அவர்களைக் கவனிப்பது என்பதையே நினைத்து நினைத்து தன் முழு நேரத்தையும் செலவழித்து தன் உடல் நிலையையும் கவனிக்காது மனதளவிலும் உடலளவிலும் பெரிதும் பாதிப்பானார். அதன் காரணமாக பெரியப்பா இரண்டு கிழமைகள் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறவேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. வைத்தியசாலையில் நான் கடமையாற்றியதால் அவரை முழுமையாகக் கண்காணித்து தேவைகளைச் செய்யமுடிந்தது. எனக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. இதில் கொடுமையான விடயம் அவருடன் கூடுதலான தொடர்பில் இருந்த என்னையே அடையாளம் தெரியாத அளவிற்கு அவர் மனதளவில் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது தான். வைத்தியசாலையில் பெரியப்பாவை தீவிர வைத்திய கண்காணிப்பில் பொதுவைத்தியநிபுணர் பேரானந்தராஜா, இரைப்பை குடல் அறுவைச் சிகிச்சைநிபுணர் துஸ்யந்தன் ஆகியோர் அதிக சிரத்தை எடுத்து சிகிச்சை வழங்கியிருந்தனர். வைத்தியசாலையில் மேற்கொண்ட சகல பரிசோதனைகளும் சாதகமாக அமைந்திருந்ததால் பெரியப்பாவை வீட்டில் கொண்டு சென்று பழைய நிலைக்கு கொண்டுவருவோம் என எல்லோரும் நம்பிக்கை வைத்திருந்தோம். ஆனால் எங்கள் நம்பிக்கையை பொய்ப்பித்து யாருக்கும் தொல்லை கொடுக்காது ஆனால் எமை மீளாத் துயரிலாழ்த்திவிட்டு பெரியப்பா சென்றுவிட்டார்.

பெரியப்பா! உங்கள் இழப்பு ஈடுசெய்யமுடியாதது. ஆனாலும் உங்கள் நினைவுகள் எப்போதும் எம்மோடு உங்கள் எழுத்துக்கள் வடிவில் வாழ்ந்திருக்கும்.

இறுதியாக, உங்கள் எழுத்தாற்றல்களை அதன் அர்த்தங்களை உலகிற்கு வெளிக்கொணர்வதற்கு நீங்கள் இவ்வுலகில் இருந்தபோது நாம் செய்ய சிந்திக்காததை நீங்கள் எம்முடன் இல்லாத இந்தவேளையில் உங்களுக்குச் சமர்ப்பணமாக உங்களின் எழுத்துப் படைப்புக்களை நவீனதொழில்நுட்பத்தினூடாக மொழிபெயர்ப்புகளுடன் இன்றைய இளம் சந்ததியினருக்கும், எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் எடுத்தியம்பும் வகையில் இலண்டனில் இருக்கும் எனது மைத்துனர் திருமாறனின் துணையுடன் கொண்டு செல்ல எண்ணியுள்ளோம்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

என்றும் உங்கள் மகனாக,

பெறாமகன் மயூரன்.

சுமைகளை கண்டு
நீ துவண்டு விடாதே!
இந்த உலகத்தை சுமக்கும்
பூமியை உன் காலடியில்தான்!..
-வடுவகானந்தர்-

மணிமாமாவும் தங்காவும்

எங்களுக்கு நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்து இரண்டு மாமாக்கள். ஒன்று மணிமாமா (சண் அங்கிள்) மற்றது தாசன் மாமா. அம்மாவின் இரண்டு கண்கள் என்றே சொல்லலாம். என்னுடைய அப்பாவிற்கு கெட்டித்தனம் போதாமையால் எங்களுடைய வீட்டு வேலைகள் பலதை இரு மாமாக்களும் நிறைவேற்றி விடுவார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு தேவிமாமியும் (சண் அங்கிள்) சரோமாமியும் (தாசன் மாமா) மறுப்பதில்லை. அவர்களும் எல்லாத்திற்கும் ஆம் தான். தாசன் மாமா Department அலுவல்கள் பார்ப்பார். மணிமாமா எனக்கு வருத்தம் என்றால் என்னையும் அம்மாவையும் தனது சைக்கிளில் வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துச் செல்வார். எங்களுக்கு திருமணம் பேசும் போது எல்லாம் எங்களுடைய குறிப்பைத்தானே வாங்கிக் கொண்டுபோய் பொருத்தமா என பலன் பார்த்து சொல்லுவார் (அயலிலுள்ள சாத்திரி மூலம்). எங்களுடைய பாடசாலை விடுமுறைகாலங்களில் நாங்கள் நாலுபேரும் வீட்டில் நின்றால் அம்மம்மாவுக்கு கரைச்சல் என்று என்னை அல்லது மாறனை தன்னுடைய சைக்கிளில் கந்தரோடைக்கு அழைத்துச் சென்றுவிடுவார். நான் சைக்கிளில் அவருடன் செல்லும் போது செருப்பை விழுத்திப் போய்விடுவேன்.

எங்கள் வீட்டில் எல்லோருக்கும் பெயர் வைத்தவர் மாமாதான். நான் ஒருமுறை அவரிடம் எனக்கு ஏன் யாழினி என்று பெயர் வைத்தனீங்கள் என்று கேட்ட போது அவர் சொன்னார் இந்தியாவில் எழுத்தாளர் ஒருவருடைய மனைவியின் பெயர் யாழினி அதுதான் எனக்கு அந்தப் பெயர் வைத்தது என்று.

இந்தியன் ஆமி இருந்த காலத்தில் அம்மா நிவாரணம் வாங்க சங்கக்கடைக்கு போய்விடுவா. அம்மா வர நேரம் சென்றால் மாமா இன்னும் பூவாவைக் (எனது அம்மா) காணவில்லை என்று பார்க்கப் போய்விடுவார்.

மாமாவிற்கு தனது சகோதரியின் பிள்ளைகள் மீது மிகவும் பிரியம் அதில் என்னில் மிகவும் பிரியம். நான் சிறுவயதில் (கிட்டத்தட்ட 2 வயது) அவரிடம் blade ஐ விளையாடக் கேட்ட போது அதனை என்னிடம் தந்தார். Blade எனது விரலை வெட்டிவிட்டது. என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு அம்மாட்டை சென்றார். அம்மா மருந்து கட்டி விட்டா (அம்மா ஒரு Nurse). அம்மாட்டை நல்ல பேச்சும் வாங்கினார் bladeஐ கேட்டதும் விளையாடக் கொடுக்கிறதா என்று. அப்படி நான் என்ன கேட்டாலும் மாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார். அதன் பின் நான் கைவிரல் சூப்புவதை விட்டுவிட்டேன் என்று அம்மா சொன்னார்.

வீட்டை நான் செல்லும் போது எனக்கு தேயிலையும் ஒருபுத்தகமும் வாசிக்கத் தருவார். நான் அவரிட்டை செல்லும் போது தனியே சென்றால் பிடிக்காது. எனது பிள்ளைகளையும் கூட்டிச் செல்ல வேண்டும். எனது பிள்ளைகளுக்கு புத்தகம் வாசிக்கக் கொடுப்பார் அவர்கள் எழுத்துப் பிழையாக வாசிப்பதை இரசிப்பார். தனது தட்டச்சு இயந்திரத்தில் தட்டச்சு செய்வது எப்படி என்று காட்டிக் கொடுப்பார். அவர்களை type செய்ய விடுவார். அவர்கள் இருவரும் தங்களுடைய வீடு மாதிரி அங்கேயும் சண்டை பிடிப்பார்கள். அதனை இரசிப்பார். அவர்களுக்கு சோடா விருப்பம் என்று சோடா கொடுப்பார்.

பத்திரிகையில் வருகின்ற குறுக்கெழுத்து போட்டியை நிரப்பி அனுப்புவதை பொழுதுபோக்காகக் கொண்டவர். குறுக்கெழுத்து நிரப்பி அனுப்பும் போது தனது பெயரில் அனுப்பாமல் தனது சகோதரியின் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் பெயரில் அனுப்புவார். ஒருமுறை எனது மகனுக்கு குறுக்கெழுத்துப் போட்டிக்கு பரிசு கிடைத்தது. இதனால் மகளிற்கு மாமாவில் கோபம் தன்னுடைய பெயரை அனுப்பவில்லை என்று.

எல்லா நிகழ்விற்கும் தவறாது சமூகமளிப்பார். நிகழ்விற்கு உடல் நிலை சரியில்லாமல் போகமுடியாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு அன்பளிப்பை எனது அம்மா மூலம் அனுப்பிவிடுவார்.

கொரோனா வந்து தெல்லிப்பழை வைத்தியசாலையில் இருக்கும் போது இரவு உணவு எனது கணவரின் நண்பன் மூலம் நாங்கள் அனுப்பினோம். அப்போது நாங்களும் எங்கள் மகனுக்கு கொரோனா வந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டு இருந்தோம். அதனை எல்லோருக்கும் சொல்லுவார் சீலன் (எனது கணவர்) சாப்பாடு அனுப்பினவர் என்று. தனக்கு உதவி செய்தவர்களை ஒருபோதும் மறப்பதில்லை மாமா.

மாமாவைப் பொறுத்தவரை பிறந்தவீட்டுச் சொந்தம் புகுந்தவீட்டுச் சொந்தம் என்று வேறுவேறு இல்லை. இரண்டு இடங்களையும் ஒரே மாதிரிப் பார்த்து உதவிசெய்தவர். கந்தரோடையைப் பொறுத்தவரை மாமியின் சொந்தங்களுக்கு மாமா “பப்பா” தான்.

மாமா தான் எழுதுவதற்கு காரணம் தனது வீட்டில் குழந்தைகள் இல்லை, அயல்வீட்டில் Radio இல்லை, மாமிக்கு தனது எழுத்தில் பிழை பிடிக்கத் தெரியாது என்று பகிடியாகச் சொல்லுவார். தனது இறுதிகாலத்தில் மாமியை நினைத்து கவலைப்படுவார். மாமிக்கு Viber phone பாவிக்கத் தெரியாது, Bank அலுவல் பார்க்கத் தெரியாது, தான் இல்லாட்டி என்ன செய்யப் போகிறா என்று.

மாமா அடிக்கடி உச்சரிக்கின்ற பெயர்கள் பூவா(எனது அம்மா), மயூரன் (தாசன் மாமாவின் மகன்) மற்றது தங்கா(நான்). Hospital அலுவலுக்கு மயூரன், என்ன மருந்து எடுப்பது என்றதுக்கு பூவா, தனது வருத்தங்களைச் சொல்வதற்கு நான். கடைசிக் காலத்தில் மாமா மனதாலும் உடலாலும் மிகவும் வேதனை அடைந்துவிட்டார். கிட்டத்தட்ட ஒருமாதத்திற்கு மேல் படுக்கையில் இருந்து. இருந்தபோதிலும் அவர் எல்லோருக்கும் உதவி செய்கின்றவர். அவர் ஒருபோதும் ஒருவரையும் குறை சொல்வதில்லை. அந்த நல்ல மனதிற்கு அவருக்கு சொர்க்கம் நிச்சயம் கிடைக்கும்.

அம்மாவின் பாடசாலைப் பருவத்தில் மாமாவிற்கு எனது அம்மாவைப் பிடிக்காது. காரணம் மாமா வருத்தம் காரணமாக ஒரு Exam க்கு

செல்லவில்லை. அதனால் அம்மாவும் மாமாவும் ஒரேவகுப்பில் படித்தவர்கள். பின்பு அப்படி இல்லை. அம்மா என்றால் மாமாவிற்கு உயிர். மாமா என்றால் அம்மாவிற்கு உயிர். மாமாவிற்கு படித்தமான உணவு அம்மா சமைத்தால் அம்மா கெங்கா(கந்தரோடையில் இருக்கிறவ) மூலம் மாமாவிற்கு அனுப்பிவிடுவா.

மாமாவிற்கு தன்னைப் போல் எழுத எங்கடை குடும்பத்தில் ஒருவரும் இல்லை என்ற கவலையுண்டு. நான் School சஞ்சிகைக்கு விஞ்ஞானக்கட்டுரைகள் எழுதி இருக்கின்றேன். சாலிசப்ளின் எல்லோரையும் சிரிக்க வைக்கின்றவர். அவருடைய நிஜ வாழ்க்கையில் நிறைய சோகங்கள். அது போலதான் மாமாவும் மற்றவர்களை சிரிக்கவைத்து தன்னுடைய கவலைகளை தனது மனதில் பூட்டி வைத்தவர். அவரது வயது 82 ஆக இருக்கலாம். ஆனால் அவருடைய கதை எப்போதும் 40 வயதுக்காரருடையது போல்தான். நான் இன்று எழுதுவதற்கு காரணம் மாமாவிற்கு எழுதுவது பிடிக்கும். அதுவும் தங்கா எழுதினால் இன்னும் பிடிக்கும். தங்கா கண்ணீரோடைதான் எழுதுகிறாள். சில நிஜங்களை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். கந்தரோடையால் தங்காவின் **motor cycle** போகும் போது அதுவும் அழும். வாசல் வரை வந்து கவனமாக போ கவனமில்லாமல் பெடியள் வேகமாக வருவாங்கள் என்று சொல்ல ஆள் இல்லாமல்.

அன்புடன்,

மணிமாமாவின் செல்ல மருமகள்
தங்கா (ச.யாழினி).

என்னை மீட்ட எழுத்துக்கள் எங்கே?

இருந்தாலும் மறைந்தாலும் சண் அங்கிள் என்ற பெயர் சொல்ல வேண்டும். இவரைப் போல யாரும் இல்லை என்று ஊர் சொல்லவேண்டும். நீங்கள் எங்களை விட்டுப் பிரிந்தாலும் எங்களை விட்டு மறைந்தாலும் நாங்கள் நினைத்தவுடன் கண்களில் இருப்பீர்கள் கண்ணீராக.

நீங்கள் வெளியிடும் புத்தகம் ஒவ்வொன்றையும் எனக்குத் தபால் மூலம் லிவர்பூல் (U.K) க்கு அனுப்புவீர்கள் மாமா. இனி யார் எனக்கு உங்களுடைய புத்தகங்களை அனுப்பப் போவார்கள்?. நீங்கள் அனுப்பிய எல்லா புத்தகங்களும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவைகள். அதில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தபுத்தகம் 'நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க'. அந்தப் புத்தகத்தில் 33 அத்தியாயம். அதில் 'லஞ்சுக்கு வாறியலா' எனக்கு மிகவும் பிடித்த அத்தியாயம். நீங்கள் என்னுடன் தொலைபேசியில் கதைக்கும் போது கூட நகைச்சுவையுடன் தான் கதைப்பீர்கள் மாமா. ஒருவருடைய மனம் நோகாமல் புன்முறுவலுடன் தான் மாமா நீங்கள் கதைப்பீர்கள்.

நான் வைத்தியசாலையில் எனது மகள் றிசானி இறந்த பின் இருந்தபோது கூட நீங்கள் எனக்கு ஆறுதல் கூறி சாலி நீ கூடிய சீக்கரம் சுகமாகி வருவாய் என்று கூறினீர்கள். அடிக்கடி தொலைபேசி எடுத்து எனக்கு ஆறுதல் கூறினீர்கள் மாமா. நான் வைத்தியசாலையில் இருக்கும் போது கூட உங்களுடைய புத்தகங்களை வாசித்துக் கொண்டு தான் இருப்பேன். இனி நான் என்ன சொல்லி அழ மாமா.

உங்களுடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

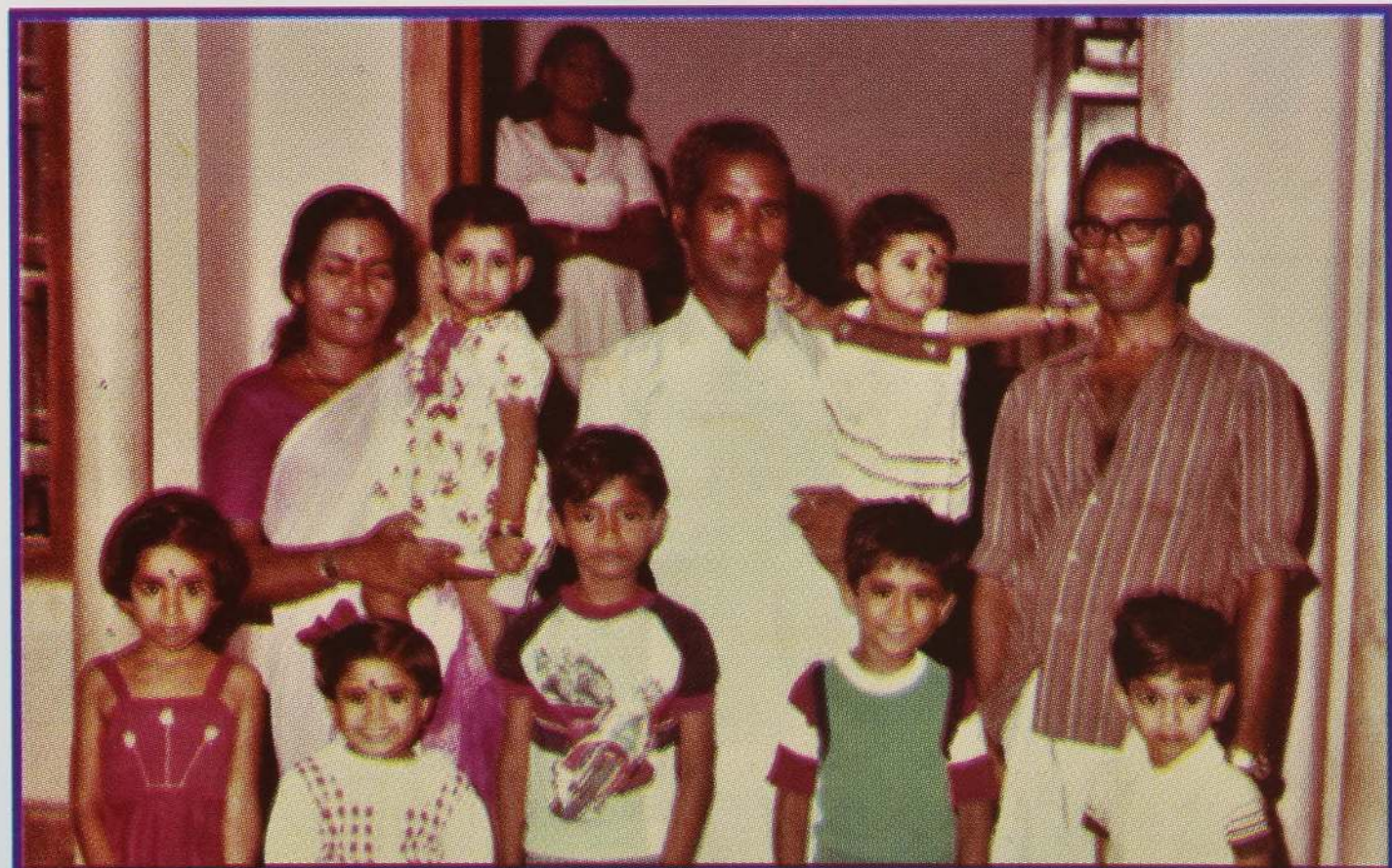
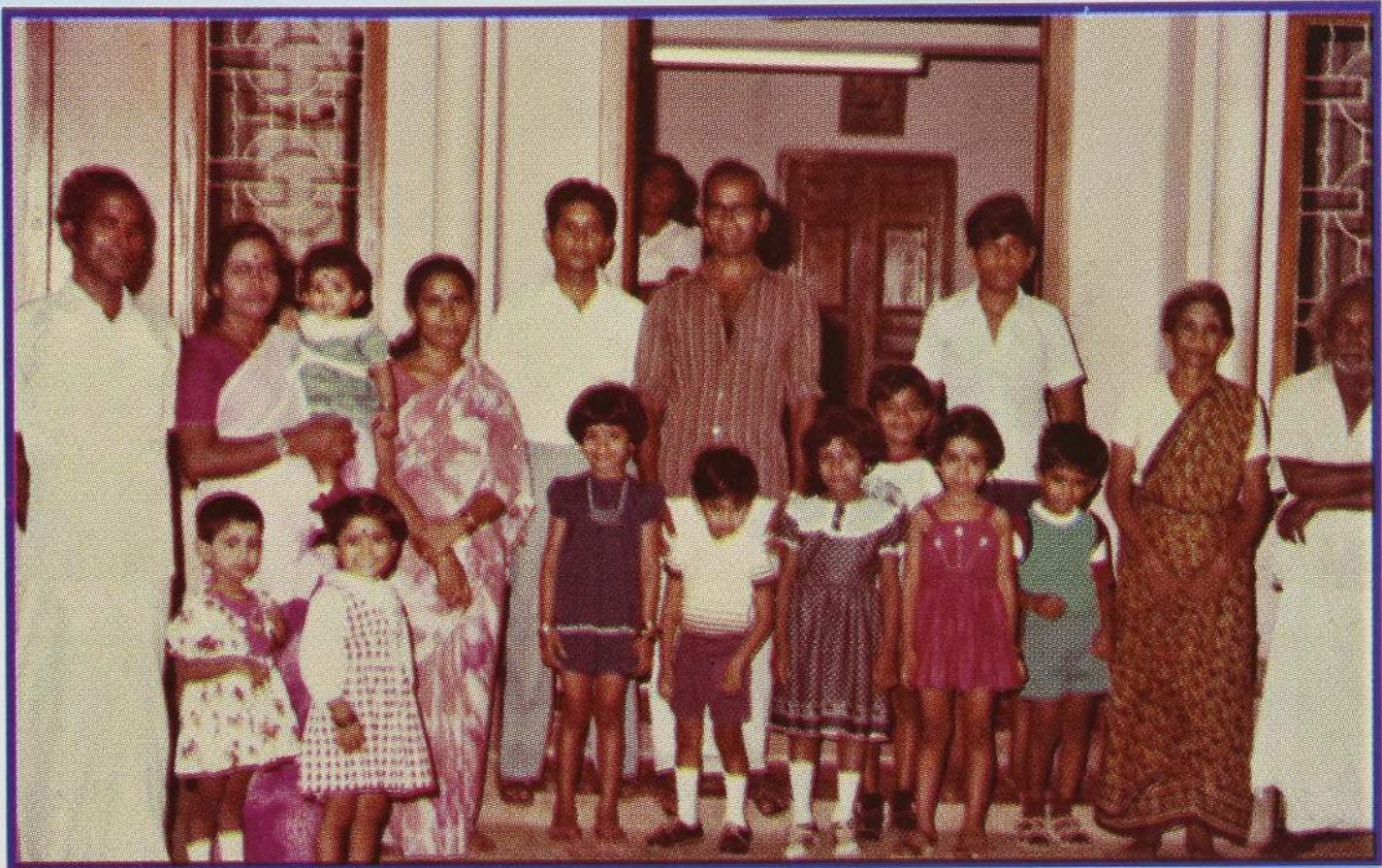
உங்கள் பிரிவால் துயருறும் மருமகள்
சாலினி (U.K)

தனது இரத்த பந்தங்களோடு (1972 இல்)

தனது இரத்த பந்தங்களோடு (1982 இல்)

Our beloved Pappa

"It's hard to forget someone who gave us so much to remember". That was Periyappa to us. He was more than our Periyappa, he was our Pappa, our father figure as we grew up, whilst Appa worked abroad.

We have so many wonderful memories with Pappa, and it feels unreal that he is not with us anymore. He has left a void in our lives, and I am sure many others who have come across him would feel the same. He was a fountain of knowledge and he loved to share his knowledge to help others in many ways.

To everyone locally, he was known as Shan Uncle. If Shan Uncle didn't have a solution, he would somehow find a way to solve the problem. He had many contacts in the right places, but he would only use them if it was absolutely necessary. He was a problem solver and didn't like to bother anyone unnecessarily.

Our memories with Pappa are mostly from our early childhood when we lived together in Colombo. Appa was abroad, in England, and Amma brought us up with the help of Pappa, Periyamma, Maama and Maami.

Pappa was very active, he struggled to sit still for a minute. He was always looking to keep himself and his mind occupied. He was always engaged in something. One of those things was his tea business. When I say business, it was more of a time pass for him with a little profit. He would get a big box of loose tea and re-pack it in various small sized packs and sell them for a small profit. And we as children, used to enjoy helping him with weighing these small packs and sealing them using a candle and a long blade. We then labelled them according to their weight. It's one of our first experiences that taught us the value of money and the amount of hard work that you have to put in to see some profit.

Pappa played a major role in our education and made sure we were exposed to the appropriate environment. He always wanted us to do well in our education and was keen in moulding us to be good individuals in our life. He encouraged us to be involved in our culture and tradition as much as possible. He used to take us with him to various places and events that he would find interesting, be it an exhibition, or a cultural programme or a novel release. He would write us speeches to participate in School Cultural Days, and help us with essay writing competitions; some leading us to prizes in school as well as in inter-school competitions.

He researched, selected our schools and completed the applications. He met our teachers on a regular basis and the teachers knew him more than our Amma. As the plan was for us to eventually join Appa in England, Pappa was very keen that we excelled in English from a young age. He enrolled us at an International School for English and sent us for tuition after school. This provided us with the confidence and foundation we needed to start school and life in England. He always pushed us to be the best we could be and for this, we will forever be grateful to him.

Every Sunday Pappa used to buy the newspapers and we would fight to read the Children's section that comes with the paper. We will spend the whole day rotating the Children's section, sports section and the other attachments to read. He used to do the crossword with us, then send them off with one of our names so we could regularly win the prize. He would also buy us the popular Children's books, Gokulam, Ambuli Mama, Balamithra and Rani Comics every month to excite us to be keen readers.

Pappa also made recordings of his novels for Radio Ceylon, and we would eagerly sit next to the radio and wait to listen to him on the day of the broadcast. As children we were fascinated by the fact that we could listen to him on the radio while he was sat next to us and asking how it was possible.

As well as a leading author, Pappa was an avid reader. He would go to the Public Library in Elliot Place on a regular basis, even though it was a few bus rides away from where we were living. We would constantly fight with each other to be the chosen one to go with him on this adventure. He would leave us in the children's section and come back to collect us when he had finished his reading. But more than the books, the highlight of this outing was always the trip to the ice cream parlour on the way home. He would only buy us soya ice-cream as he used to say it's healthier than the normal dairy ice-cream, but still, it was delicious and still brings fond memories today.

Pappa was very conscious about health that I'm not surprised he didn't really need to take any medications throughout his life. He had a limit with all types of food, be it idiyappam or thosai, and he would rarely go over his limit, no matter how tasty the food was. He had amazing self-control. And if any food was oily, he would always use a paper or tissue to soak up all the oil before he ate it. He always tried to find a healthy alternative where possible, and would advise us about the health benefits of eating certain types of food, and avoiding certain types of food, but never imposed anything on us. But one thing he was very against was food wastage. He would remind us that we should be grateful for the food we have as many would be struggling for food. This is something that has stuck with us and even to this day, we rarely waste food.

Even in his old age he still helped many people. He completed visa applications to go abroad, wrote letters and translated documents for anyone that asked for his help. Although this became a challenge for him when most applications became digital and online, he didn't shy away from this. Knowing his challenges, we gifted him a laptop and he taught himself the necessary digital skills to be able to continue to help others.

Pappa was very disciplined. He had certain ways of doing things and would rarely deviate from them. For instance, he would always

wake early, and hardly ever allow himself a lie in. And he would only wear white or cream shades of shirts. He wouldn't wear any other colours. He gave simplicity a whole different meaning. He wasn't a big fan of expensive things and was very content with even the simplest things in life. And that is another valuable life teaching we learnt from him.

His Vaalthumadal for Leka's wedding will always be a special gift and ensure there will always be a part of him in our lives. He was very fond of children, and loved seeing their pictures, videos and even printed their pictures out and framed them to be kept in the house. It makes us sad knowing that our next generation will not have the chance to get to know him personally, but Pappa's values and simple approaches to life are something we promise to carry forward to our children.

Pappa was an active, hardworking, health conscious, knowledgeable, disciplined and well-respected man and we are so fortunate to have had his guidance and support in shaping us into the people we are today. We will continue to cherish our memories with Pappa and feel grateful for everything he has given and taught us through our lives.

**Kohilan, Leka,
and Thanesh**

அண்மையில் பெறாமக்கள் இங்கிலாந்தில் இருந்து வருகை தந்தபோது

பெறாமகனின் முதலாவது பிறந்த
தின நிகழ்வின் போது

சமூகப் பணியில் ஈடுபட்ட போது

மனைவியுடன்

மனைவி சகோதரியுடன்
மகிழ்ந்திருந்த வேளை

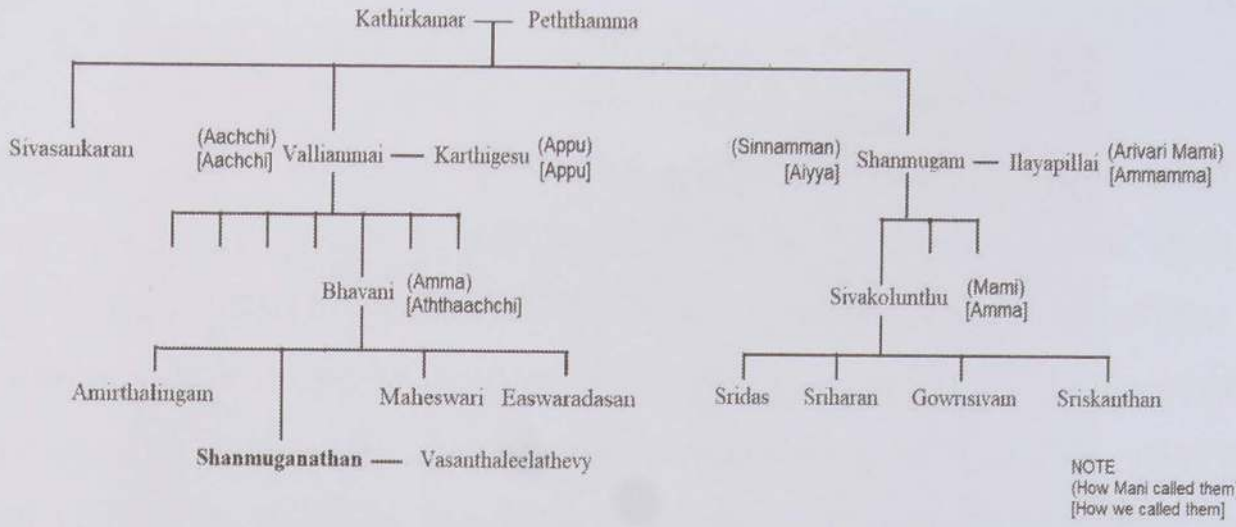
பெறாமகனின் திருமண
வரவேற்பு நிகழ்வின் போது

மணியும் அவரது மனைவியும் கோவிட்-19 உடன் மருத்துவமனையில் இருந்து சுகமாகி வீடு திரும்பியதைக் கேள்விப்பட்டு நான் நிம்மதியடைந்து அவருடன் தொலைபேசியில் பேசினேன். வைரஸின் பாதிப்பில் இருந்து முழுமையாக குணமடையவில்லை என்றாலும் அவர் உற்சாகமாக இருந்தார். சில வாரங்களுக்குப் பிறகு, அவர்கள் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய நான் அவரது தொலைபேசியைக் கூப்பிட்டேன். அவர் கோவிட்-19 உடன் தொடர்பில்லாத பிரச்சினைகளுடன் மருத்துவமனையில் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்தேன். மேலும் சோதனைகள் வேறு எந்தப் பெரிய பிரச்சினையையும் சுட்டிக்காட்டவில்லை என்று எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர் தொலைபேசியில் கதைக்கும் நிலைமையில் இல்லாதபடியால் குடும்பத்தாருடன் அடிக்கடி தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டிருந்தேன்.

பின்னர் டிசம்பர் 15 ஆம் திகதி அவர் காலமானார் என்ற செய்தியை அறிந்து நான் மிகவும் மனவருத்தம் அடைந்தேன். எனது யாழ்ப்பாண விஜயங்களில் அவரைப் பார்க்கவோ, அவருடன் தொலைபேசியில் கதைக்கவோ அல்லது ஈமெயிலில் தொடர்பு கொள்ளவோ இனிமுடியாது என்பதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

மணி என்னை விட ஆக 2 வயது இளையவர் என்பதாலும், அவரது குடும்பத்தின் வீட்டிற்கும் எங்களுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த எனது பேரன்பேத்தியின் வீட்டிற்கும் இடையே ஒரு பொதுவான வேலி இருந்தபடியாலும், மணியும் நானும் இளம்பருவத்தில் இருந்தே ஒன்றாய் விளையாடினோம். அவர் பெயர் சண்முகநாதன் என்றாலும், எங்கள் குடும்பங்களில் உள்ள அனைவரும் அவரை மணி என்று தான் கூப்பிட்டனர். மணிக்கும் எனக்கும் இடையேயுள்ள குடும்ப உறவை, எங்கள் குடும்ப விளக்கப்படத்தின் பின்வரும் பகுதி காட்டுகிறது. இதில் எங்கள் பொதுவான பூட்டன் பூட்டி முதல் நேரே எங்கள் வரை பார்க்கலாம்.

மணி மிகவும் சுறுசுறுப்பான குழந்தையாக இருந்தார், அவருக்குச் சுமார் 3 அல்லது 4 வயதாக இருந்தபோது, பள்ளிக்கூடத்துக்குச் செல்லத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, அவர் ஒரு கொஞ்சம் குழப்படியாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவருடைய தாயார், அத்தாச்சி, பொறுக்காமல் அவரை எப்போதாவது அடித்தால். அவர் சரியான சத்தமாய் அழுதுகொண்டு “மாமி, மாமி” என்று கத்தியபடி வேலியின் பொட்டுக்குள்ளாலே எங்கள் அம்மம்மாவிடம் ஓடிவருவதை எனக்கு தெளிவாக நினைவிருக்கிறது. அம்மம்மா சில இனிப்புகளைக் கொடுத்து அவரைச் சமாதானப்படுத்துவார். சிலசமயம் அத்தாச்சியிடம் ‘இந்தப் பொடியனை ஏன் ஆய்க்கினைப்படுத்துகிறாய்?’ என்று அம்மம்மா கேட்பார். அம்மம்மாவுக்கு மணியிடம் எப்போதும் ஒருமென்மையான இடம் இருந்தது. இது அவருடைய வாழ்நாள் முழுவதும் நீடித்தது. எங்கள் பேரன் ஐயாவுக்கும் மணியின்மீது பிரியம் இருந்தது.

அவர் சுமார் 6 அல்லது 7 வயதாக இருந்த போதும், சொற்களில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வத்தையும், முறையாக சொற்களைப் பாவிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தையும் அப்பொழுதே அறிகுறிகளைக் காட்டினார். ஆச்சியின் பேரப்பிள்ளைகள் எல்லாம் என் அம்மாவையும், அம்மம்மாவையும் ‘மாமி’ என்று தான் கூப்பிட்டனர். இந்த தெளிவின்மை 7 வயது மணியை தொந்தரவு செய்ததால், ஒரு காரணத்துடன், என் அம்மம்மாவை “அரிவரிமாமி” என்று அழைத்துப் பிரச்சினையை தீர்த்தார். எங்கள் சுற்றுவட்டாரத்தில் உள்ள அனைத்து குழந்தைகளும் சங்குவேலியில் உள்ள தொடக்கத்

தமிழ்ப் பாடசாலைக்குச் சென்றனர். அங்கு மழலையர் பள்ளி (அரிவரி) ஓலைக் கூரையுடன் ஒரு தனிக்கட்டிடத்தில் இருந்தது. என் ஐயா, அம்மம்மா வீடும் ஓலைக்கூரையுடன் இருந்ததால், அந்த இளம் வயதிலேயே மணி என் அம்மம்மாவை “அரிவரிமாமி” என்று அழைத்தார். மணி பத்திரிகையாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் வரப்போகிறார் என்பதற்கான ஆரம்ப அறிகுறி அது.

மணி 8 வயதாக இருக்கும் பொழுது ஒவ்வொரு நாளும் பள்ளிக்கூடம் முடிந்ததும் நானும் அவரும் ஒன்றாக விளையாட ஆரம்பித்தோம். எங்கள் ஆர்வம் முக்கியமாக பொருட்களை உருவாக்குவது மற்றும் அவை எவ்வாறு செயற்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதில் இருந்தது. பழைய கடிகாரங்கள், மின்சார மோட்டார்கள், டைனமோக்கள் மற்றும் வேறு பொருட்களை வைத்திருந்த கிட்டவீட்டுக்காரரின் வீட்டில் மணிக்கணக்கில் நேரம் செலவிட்டோம். பித்தளைப் பானைகளிலும், சட்டிகளிலும் உள்ள ஓட்டைகளைச் சரிசெய்வதற்கும், உள்பக்கத்தைக் கலப்படமாக்குவதற்கும் எப்போதாவது கிராமத்திற்கு வந்தவர் நம்மைக் கவர்ந்தார். வேலை செய்வதற்கு உலோகத்தை உருக்குவதற்குத் தரையில் ஒரு கிடங்கில் ஒரு சிறிய உலை அமைப்பார். நாங்கள் இருவரும் இதையெல்லாம் ஆர்வத்துடன் கவனித்தோம். அடுத்தடுத்த வாரங்களில் வலுவான காகிதத்தால் செய்யப்பட்ட பழைய சிமென்ட் பைகளைக் கொண்டு ஒரு காற்றடிக்கும் பை (பெல்லோஸ்) செய்து உலையை மேம்படுத்தினோம். ஈயத்தை உருக்கி உலோகப்பொருட்களை அவை சிவப்புச் சூடாக்கும் வரை சூடாக்குவதில் வெற்றி பெற்றோம்.

பின்னர் எனது கல்விக்காக கொழும்புக்கு 15 வயதில் சென்ற நான் யாழ்ப்பாணம் சென்ற போது தான் மணியை சந்தித்தேன். ஆனால் எங்கள் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் மணி எப்போதும் ஒரு தனி ஆள். நான் இங்கிலாந்துக்கு 1961 இல் வந்தேன், மணி புத்தகங்கள் மற்றும் செய்தித்தாள்களுக்கு எழுதத் தொடங்கியதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். எங்களுடைய ஐயா, அம்மம்மா வயதுபோக மணி அவர்களுக்கு வாரந்தோறும் ஐயாவின் சுவர்க்கடிகாரத்தை

முறுக்குவது போன்ற வேலைகளில் உதவினார். எனது பெற்றோர்கள் ஓய்வு பெற்றுச் சங்குவேலியில் குடியேறியபிறகு, அவர்களது வீட்டிற்கு மணி தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தார்.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், இணையம் மற்றும் மின்னஞ்சல் மற்றும் எளிதான தொலைபேசி தொடர்புகளின் வருகையால், நான் மணியுடன் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். மேலும் நான் கொழும்பு மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திற்கான எனது பல வருகைகளின் போது அவரை எப்போதும் சந்தித்தேன். அவரது வெளியிடப்பட்ட டனகைச்சுவைக் கட்டுரைகளில் சிலவற்றை நான் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தேன். அவர் ஆங்கிலப்பதிப்பையும் வெளியிட்டார். இந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் எவ்வளவு அவதானமாக இருந்தார், எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக தனது அவதானிப்புகளை தனது எழுத்துக்களில் இணைத்தார் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். அவரது சமூகத்திற்கின்கள் சிறப்பாக இருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக அவர் தனது நண்பர்கள் மற்றும் உறவுகளுக்கு அதிகாரபூர்வ ஆவணங்களைத் தயாரித்தல், நிரப்புதல், திருத்துதல் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பதில் உதவினார். மணி மிகவும் சிந்தனையுடனும் மென்மையாகவும் இருந்தவர். அவரது மறைவிற்கு அனைவரும் இரங்கல் தெரிவித்து, அவரது மனைவி மற்றும் உடன்பிறந்தோருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து, அவரது ஆன்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போம்.

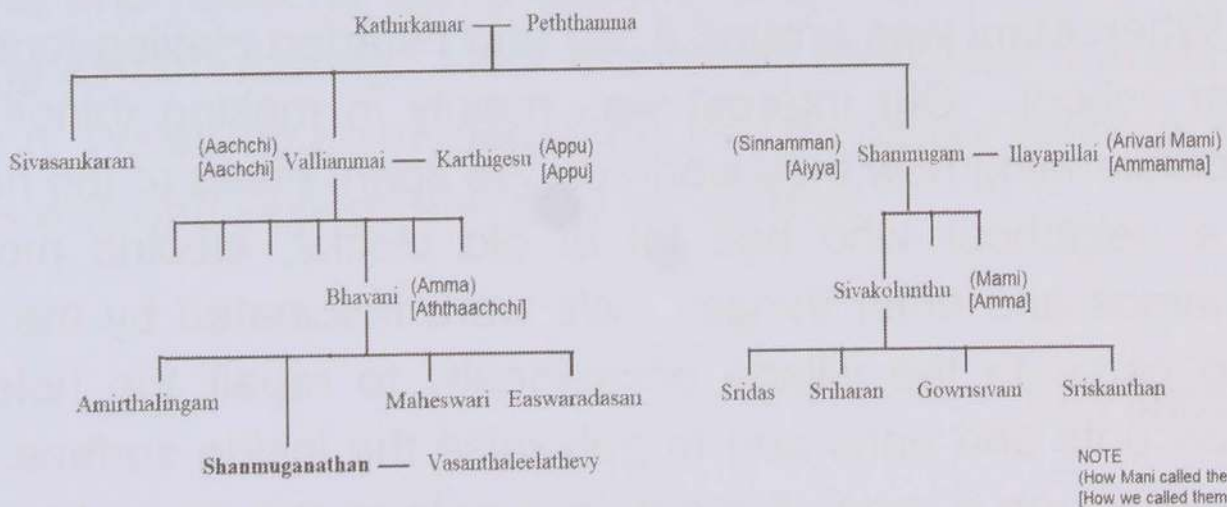
டாக்டர் எஸ். ஸ்ரீஹரன்

Mani

When I heard that Mani and his wife had returned home from hospital after surviving Covid-19, I was relieved and spoke to him on the telephone. He was cheerful although he had not fully recovered from the effects of the virus. I rang his telephone a few weeks later to find out how they were getting on, I learnt that he was in hospital with problems unrelated to Covid-19 and I was told that the tests had not indicated any other major problem. I was in frequent phone contact with the family as he was not able to speak on the telephone and I was hoping that he would slowly recover. Then on the 15th of December I was very sad to hear that he had passed away and I cannot believe that I would no longer see him on my visits to Jaffna nor have telephone chats or e-mail exchanges with him.

As Mani was just 2 years younger than me, the closeness in age and the fact that there was a common fence between his family's house and my grandparents' house made us childhood playmates. Although his name was Shanmuganathan everybody in his and my extended family called him Mani. The family relationship between Mani and me is shown by the following part of our family tree from our common great grandparents down to us.

Mani was quite an active child and when he was around 3 years old, before he started going to school, he must have been quite a handful and his mother, Aththaachchi, occasionally smacked him. I remember clearly that he would bawl at the top of his voice, creep through the hole in the fence and come running to our grandmother shouting 'Mami, Mami'. She would pacify him, giving him some sweets and sometimes told off Aththaachi saying 'why are you bothering the poor little boy'. Ammamma always had a soft spot for Mani and this lasted for the rest of her life. Our grandfather, Aiyya, was also fond of Mani.

Even when he was around 6 or 7 he showed indications of his fondness for words, wanting to express his ideas with precise words. All the grandchildren of Aachchi called my mother as well as my grandmother as 'Mami'. This ambiguity bothered the 7-year old Mani and he solved the problem by calling my grandmother as 'Arivari Mami'. All the children in our neighbourhood went to the elementary Tamil School in Sanguveli. There the Kindergarten (Arivari) was in a separate building with a thatched roof. As my grandparents' house also had a thatched roof, Mani at that young age, made the connection and called my grandmother as 'Arivari Mami'. That was an early indication that Mani was going to become a journalist and writer.

When Mani was around 8, he and I started playing together after school. Our interest was mainly in making things and understanding how they worked. We spent hours at the house of a neighbour who had lot of old clocks, electric motors, dynamos and other things. We were fascinated by the man who came to the village occasionally to repair the holes in brass pots and pans and to galvanise the inside surface. He would set up a small furnace in a hole in the ground to melt

metal to do the work. Both of us avidly observed all this and over the subsequent weeks improvised a furnace by making a bellows with old cement bags made of strong thick paper. We succeeded in melting lead and heating metallic objects till they became red-hot.

Then at the age of 15 I went to Colombo for my education and met Mani only when I visited Jaffna. But Mani was always a special person for all of us in our family. In the 1961 I came to England and I was very pleased that Mani had started writing books and writing for newspapers. As our grandparents grew older Mani helped them with chores such as winding Aiyya's wall clock weekly. He was a constant visitor to my parents' home when they settled in Sanguvely after retirement.

In recent years, with the advent of the Internet and e-mail and easier telephone communication, I was in frequent contact with Mani and always met him on my many visits to Colombo and Jaffna. I translated a few of his light-hearted published essays into English and he published the English version as well. During this period I realised, even more, how observant he was and how cleverly he incorporated his observations in his writings. His social skills were excellent and he helped his friends and relations with preparing official documents, filling, editing and translating. Mani was a very thoughtful and gentle person. We all mourn his departure, we convey our condolences to his wife and siblings and pray for his soul.

Dr S Sriharan

செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்களின் பிரார்த்தனைச் செய்தி

மானிப்பாயில் பிறந்து கந்தரோடையில் வாழ்ந்த பிரபல எழுத்தாளர் திரு.பொ.சண்முகநாதன் (சண் அங்கிள்) காலமான செய்தி அறிந்து மிகுந்த கவலை அடைகிறேன்.

1976ஆம் ஆண்டு எனது ஆசிரியர், தேவன் யாழ்ப்பாணம் (இ. மகாதேவா) அவர்கள் மூலம் இவரது தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. இவர் எழுதிய “பெண்ணே நீ பெரியவள்” எனும் நகைச்சுவை நூலை தேவன் ஆசிரியர் விமர்சன உரையாற்றி பெருமைப்படுத்திய வேளை யானும் ஒரு பாடசாலை மாணவனாகப் பங்குபற்றி இருந்தேன்.

இவர் வெளியிட்ட நூலில் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் உச்சமான நகைச்சுவை கட்டுரைகள் ஆகும். வாசிப்பவர்கள் விழுந்து விழுந்து சிரிக்கக் கூடிய வகையில் அவரது கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. பேச்சாளர் பெருமக்கள் தொடர்பாக அவர் எழுதிய நகைச்சுவைக் கட்டுரை மிகவும் அற்புதமானவை. அது ஏக காலத்துக்கு பொருத்தமான கட்டுரை. மாட்டு வண்டி சவாரி பற்றி ஈழநாடு பத்திரிகையில் இவர் எழுதிய சிறப்பைக் கண்டு பலர் வாழ்த்தினார்கள். பத்தொன்பது ஆண்டுகளாக யான் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் பணியாற்றிய காலத்தில் சண் அங்கிளுடனான தொடர்பு மிக நெருக்கமானது. சிற்பி ஐயா, சண் அங்கிள் இருவரோடும் கந்தரோடையில் இலக்கியம் பற்றி அளவளாவிய நாட்கள் என்றும் மறக்க முடியாதவை இன்றும் பசுமையாக உள்ளது. இவர் உதயன் பத்திரிகையில் “பத்தி” எழுத்தாளராக எழுதிய பக்கங்கள் வாசகர்கள் மனதைவிட்டு நீங்காதவை. மருதனார்மடத்தில் துரை கடையும் நன்னாரி

தேனீர் தொடக்கம் பல கடைகளின் அனுபவங்களைத் தன் கட்டுரைகளில் தந்து கொண்டிருந்தார். அவற்றைத் தொகுத்து புத்தகத்தை வெளியிட்ட போது அவ்விழாவில் என்னையும் பேச வைத்தார். என் மீது மிகுந்த அன்பு காட்டியவர்.

அவரது ஆங்கிலப் புலமை பலராலும் பாராட்டப் பெற்றது. அமெரிக்க லொட்டரி விசா விண்ணப்பங்கள் நிரப்புவதற்கு இவரைத் தேடி வருவார்கள். முறைப்படி கடிதங்கள் தயாரித்து தட்டச்சு செய்து உரிய நேரத்தில் கொடுப்பார். இவரால் பயன் பெற்றவர்கள் பலர் அமெரிக்கா சென்றுள்ளனர். எந்தத் தூதராலயங்களுக்கும் எப்படிக் கடிதம் அனுப்ப வேண்டும் என்ற அனுபவம் இவரிடம் இருந்தது. பலரது பிற நாட்டுப் பயணங்களுக்கான கடிதங்கள் தயார் செய்து கொடுப்பது இவரது உன்னத சேவையாக விளங்கியதை யான் அறிவேன். இவரது உடன்பிறந்த சகோதரன் ஈஸ்வரதாஸ் (முன்னாள் பிரதம பதிவாளர்) அவர்களை யான் நன்கு அறிவேன். சகோதர உறவு பேணும் குடும்பம். சிறு குழந்தைகளையும் தன் அன்பான வார்த்தைகளால் அரவணைத்த சண் அங்கிள் இன்று நம்மை விட்டு சென்றுவிட்டார். “என்ன செய்வோம் இறைவன் அழைப்பை யார்தான் மறுக்க முடியும்”. அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்தித்து எனது இதயபூர்வமான அஞ்சலியை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

செஞ்சொற்செல்வர். கலாநிதி.ஆறு. திருமுருகன்
தலைவர்— தெல்லிப்பளை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தலைவர்— சிவபூரி ஊர்க்கட்டளை

தமிழ் இலக்கியத்திற்கு பெரும் தொண்டாற்றியவர் கலாபூஷணம் “சண் அங்கிள்”

சங்குவேலி மானிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகவும் கந்தரோடையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட எனது இனிய நண்பர் திரு. பொன்னையா சண்முகநாதன் காலமாகிவிட்டார் என்ற துயரச் செய்தியைக் கேள்வியுற்று அதிர்ச்சியும் ஆழ்ந்த கவலையுமடைந்தேன். இற்றைக்கு நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவரின் நூல் வெளியீட்டுவிழா மானிப்பாய் மகளிர் கல்லூரியில் நடைபெற்றபோது கந்தரோடையிலிருந்து நானும் இன்றைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சித்தார்த்தனும் இன்னும் சில இளைஞர்களும் சென்று இவரின் நூலைப் பெற்றுவந்ததை மீளஎண்ணிப் பார்க்கின்றேன். இதனை அமரர் சண்முகநாதன் அவர்கள் எனக்குக் கூறுவதுண்டு. அன்று தொடக்கம் இவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அமரர் சண்முகநாதன் 2004ம் ஆண்டு “உதயன்” பத்திரிகையில் “நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க” என்ற தலைப்பில் “சண் அங்கிள்” என்ற புனைப்பெயரில் தொடர்ச்சியாக பழைய நினைவுகளையும், சம்பவங்களையும் நகைச்சுவையாக எழுதி வாசகர்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்றவர். அதன் பின்பு இவரை எல்லோரும் “சண் அங்கிள்” என்று அழைப்பது கிராமமக்களிடமும் உறவினர் வட்டத்திலும் வழமையாகிவிட்டது. 2004ம் ஆண்டு “உதயன்” பத்திரிகையில் பத்தி எழுத்தாளராகக் கடமையாற்றியபோது அமரர் சண் அங்கிளின் எழுத்துக்களைப் பரிசீலித்த இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகம் 2004ம் ஆண்டிற்கான சிறந்த பத்தி எழுத்தாளருக்கான விருதை வழங்கிக் கௌரவித்தது.

மூத்த எழுத்தாளரும் மூதறிஞருமான காலஞ்சென்ற சிவசரவணபவன் (சிற்பி) அவர்களின் “கலைச்செல்வி” மாத இதழிலும் இலக்கியப் பணிபுரிந்து அவரின் அன்புக்கும் பெருமதிப்பிற்கும் பாத்திரமாக சண்

அங்கிள் விளங்கியதை நன்கு அறிவேன். அமரர் “சண் அங்கிள்” பல நூல்களை வெளியிட்டு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு பெரும் தொண்டாற்றியவர் இவரின் நூல் வெளியீட்டு விழா கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற போது இவரின் இலக்கிய சேவையை கௌரவித்து செஞ்சொற்செல்வர். கலாநிதி. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவித்ததை அறிவேன். அமரர் “சண் அங்கிள்” அவர்களின் இலக்கிய சேவையைக் கௌரவித்து நல்லாட்சி அரசு இவருக்கு “கலாபூஷணம்” விருது வழங்கிக் கௌரவித்ததை யாவரும் அறிவர். அமரர் “சண் அங்கிள்” அக்காலத்தில் அரசு தொழிலை அறவே வெறுத்து தனியார் நிறுவனத்தில் கடமையாற்றியபோது “தினபதி” என்ற தினசரிப் பத்திரிகையின் நிருபராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். இவரின் தமிழ் உறுப்பெழுத்துக்களும் ஆங்கில உறுப்பெழுத்துக்களும் மிகவும் கவர்ச்சியானது.

அமரர் “சண் அங்கிள்” தனியார் நிறுவனத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்றபின் மக்களுக்கு சேவையாற்றும் நோக்கத்தோடும், பொழுதுபோக்காகவும் மக்களுக்கு அத்தியாவசிய தேவைகளான கடிதங்களையும், மொழிபெயர்ப்புக்களையும் தட்டச்சு இயந்திரம் மூலமாகவும் கணினி மூலமாகவும் தயாரித்துக் கொடுப்பதில் ஈடுபட்டார். ஏழை மக்களுக்கு எதுவித கட்டணமுமின்றி சேவைசெய்வதை என்றுமே மறக்கமுடியாது.

அரசியலில் “சண் அங்கிள்” இளைஞராக இருந்தபோது தந்தை செல்வாவின் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு இறுதிவரை அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கட்சியின் தீவிர ஆதரவாளனாக இருந்தவர். சொல்லிலும் செயலிலும் எவரையுமே புண்படுத்தாதவர். இவரின் காலமான செய்தியைக் கேள்வியுற்ற “உதயன்” “வலம்புரி” பத்திரிகைகள் மூத்த எழுத்தாளர் “சண் அங்கிள்” காலமாகிவிட்டார் என்றும் அவருக்கு அனுதாபம் தெரிவித்தும் செய்திகளை வெளியிட்டது அன்னாருக்கு சிறந்த கௌரவமாகும்.

தமிழுக்கும், தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் பெரும் தொண்டாற்றிய “சண் அங்கிள்” காலமானது தமிழ் மக்களுக்கு ஈடு செய்யமுடியாத

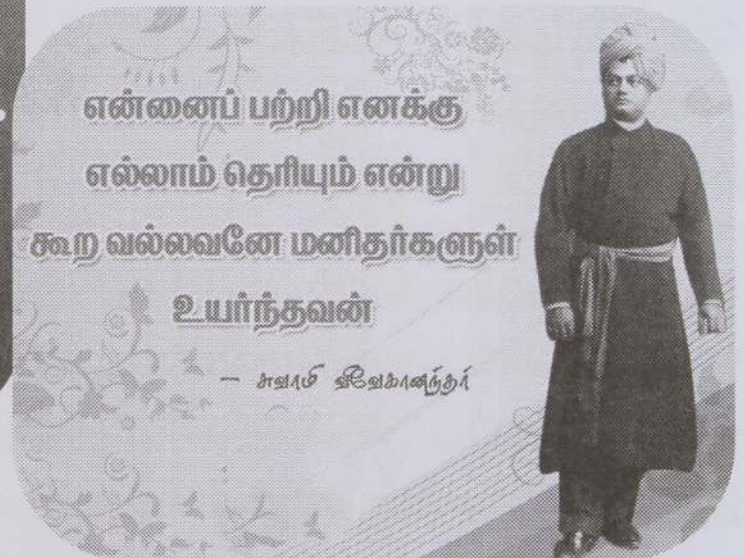

பேரிழப்பாகும். ஆன்னாரின் இழப்பால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அன்னாரின் குலதெய்வமான சங்குவேலி சிவஞானப் பிள்ளையாரையும், கந்தரோடை வீரகத்தி விநாயகரையும் பிரார்த்திப்போமாக.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

ஆ.சி. கணேசவேல் ஜே.பி

இளைப்பாறிய கந்தரோடை உப தபாலதிபர்,
உப தவிசாளர் – வலி தென்மேற்கு பிரதேச சபை, மானிப்பாய்.

சண் அங்கிள் எழுத்துத்துறையில் சாதித்தவை

2004ம் ஆண்டுக்கான சிறந்த தமிழ்ப் பத்தி எழுத்தாளர் விருதினை "லக்மிம" ஆசிரியர் சுந்தீர் நிஹாதமணி டி மெல்லிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டபோது.

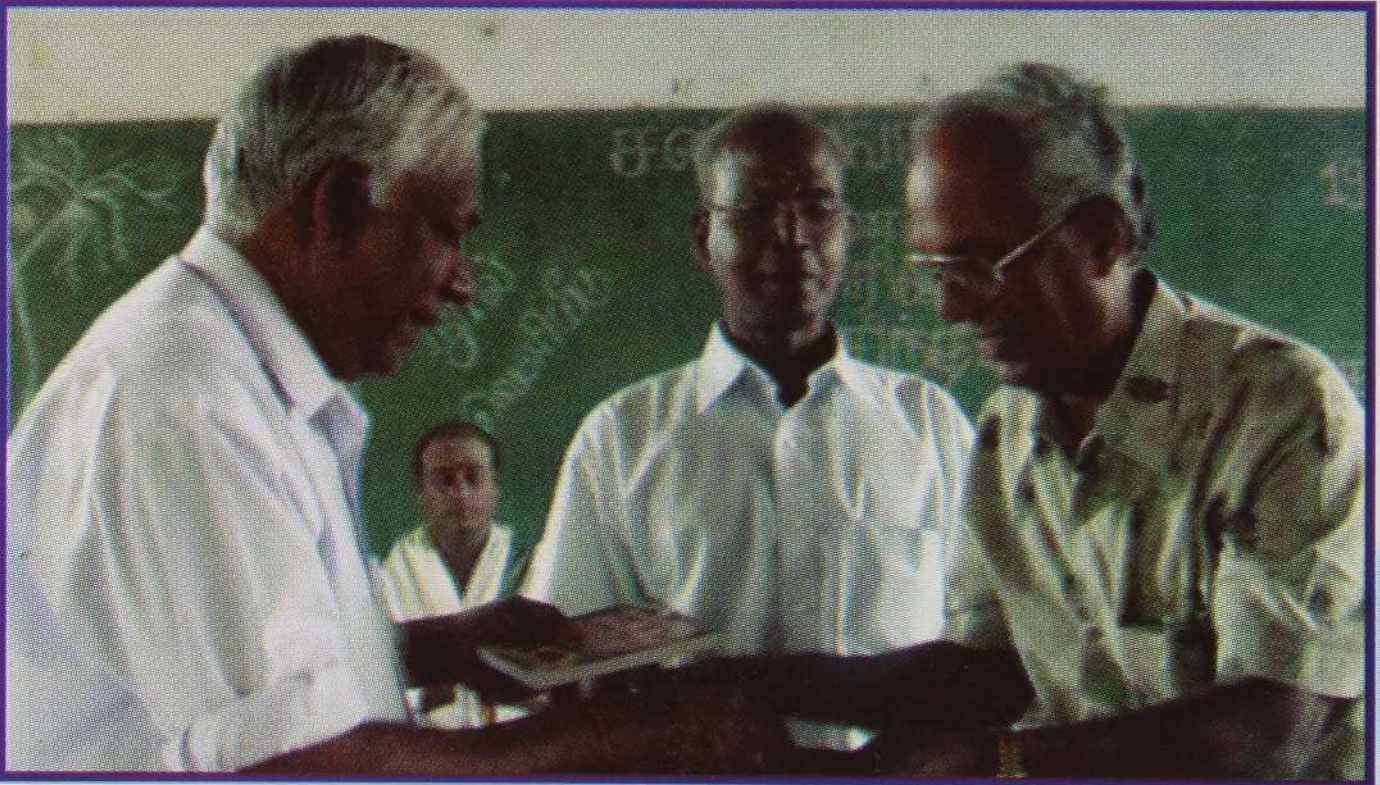

பெற்றுக்கொண்ட விருதுடன் உதயன் - சுடர் ஒளி பத்திரிகையின் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் ஈ. சரவணபவன், சண்டே ஐலண்ட் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் மணிக் டி சில்வா.

சண் அங்கிள் எழுத்துத்துறையில் சாதித்தவை

மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் ஏற்பாட்டில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்திலே 18.12.2005 அன்று நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சண் அங்கிள் எழுதிய "நினைக்க...சிரிக்க...சிந்திக்க..." நூலின் முதற் பிரதியை சண் அங்கிள், விழா ஏற்பாட்டாளர் ரவி தமிழ்வாணன் முன்னிலையில் கிடைக்க கப்பல் கூட்டுத்தாபனப் பணிப்பாளர் புரவரை காசிம் உமரிடமிருந்து "கிரீன்ஹெட் ஹோட்டல்" அதிபர் சி. அருளானந்தம் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

"நினைக்க...சிரிக்க...சிந்திக்க..." நூலின் அறிமுக விழா சுன்னாகம் கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி மண்டபத்திலே 19.02.2006 அன்று "சிற்பி" சரவணபவன் தலைமையில் நடைபெற்றபோது சண் அங்கிள் முன்னிலையில் யாழ் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கலாநிதி சி. சிவலிங்கராசாவிடமிருந்து நூலின் முதற் பிரதியை மானிப்பாய் "சுந்தர்சன்" நிறுவன உரிமையாளர் சு. சிவகுமார் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

சண் அங்கிள் எழுத்துத்துறையில் சாதித்தவை

மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் ஏற்பாட்டில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்திலே 07.04.2007 அன்று நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சண் அங்கிள் எழுதிய "சிரிப்போம் சிந்திப்போம்" நூலின் முதற் பிரதியை சண் அங்கிள், விழா ஏற்பாட்டாளர் ரவி தமிழ்வாணன் முன்னிலையில் கலைஞர் பி. எச். அப்துல் ஹமீத்திடமிருந்து "கிருஷ்ணோ மஸ்ரி ரேட்ஸ்" பணியாளர் பொ. பாலகிருஷ்ணன் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

"சிரிப்போம் சிந்திப்போம்" நூலின் அறிமுக விழா சுன்னாகம் கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி மண்டபத்திலே 29.07.2007 அன்று யாழ் இலக்கிய வட்டத் தலைவர் கணாநிதி க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்) தலைமையில் நடைபெற்றபோது சண் அங்கிளிடமிருந்து நூலின் முதற் பிரதியை பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

சண் அங்கிள் எழுத்துத்துறையில் சாதித்தவை

2008 இல் “கலாபுஷணம்” விருது பெற்ற தருணம்

2002ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இலக்கிய நிகழ்வு ஒன்றில் கலந்து கொண்ட யாழ்ப்பாணத்தின் மூத்த எழுத்தாளர்களுடன்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சக எழுத்தாளர்களுடன்

“சிற்பி” சரவணபவன் அவர்களினால் வெளியிடப்பட்ட “கலைச்செல்வி” பத்திரிகையில் வெளியான 198 சிறுகதைகள், “கலைச்செல்வி கதைகள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பாக வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் 2019 இல் வெளியிட்டு வைக்கப் பட்டது. “கலைச்செல்வி” இல் சிறுகதை எழுதியமைக்காக சிறப்புப் பிரதி பெறும்போது

சமூகத்திற்கு முன்மாதிரியாக விளங்கியவர் சண் அங்கிள்

அமரர் பொன்னையா சண்முகநாதன் அவர்களை நாங்கள் எல்லோரும் “சண் அங்கிள்” என்று அன்பாக அழைப்போம். அமைதியாகவும் தெளிவாகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் உரையாடும் பண்பாளன். எவருக்கும் எப்பொழுதும் உதவி செய்யும் இயல்புகளைக் கொண்ட தொண்டர்.

குடாநாட்டில் இருந்து வெளிமாவட்டங்களுக்கு செல்ல வேண்டியவர்கள் இராணுவத்தினரின் பாஸ் பெறவேண்டும். இதற்கான கடிதங்கள், ஆலோசனைகளை அந்த நெருக்கடியான காலத்தில் சிறப்பாக செய்து தேவையானவர்களுக்கு உதவியுள்ளார். இதேபோல் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டியவர்களுக்கும் இறுதிவரை உதவிகள் புரிந்து பிரயாண ஏற்பாடுகளை இலகுவாக்கியுள்ளார். இதன் காரணமாக மக்கள் காலை நேரத்திலேயே வீட்டில் கூடிவிடுவார்கள். மக்களுக்கு உதவி புரிதல் என்பது இவர்களது குடும்ப இயல்பாகக் காணப்படுகின்றது. இவரது இளைய சகோதரன் பதிவாளர் திரு. ஈஸ்வரதாசன் அவர்களும் அவரது வீட்டிலும், கச்சேரியிலும் ஆலோசனைகளுக்காக செல்பவர்களை அன்புடன் வரவேற்று அவர்கள் கூறுவதை செவிமடுத்து வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்குவார்.

சண் அங்கிள் சமகால விடயங்களையும் பழைய வரலாறுகளையும் நன்கு அறிந்தவர். அவைகளைப் பற்றி அவருடன் பழகுபவர்களிடம் நன்கு கலந்துரையாடுவார். தமிழ், ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளை தினமும் வாசிப்பார். கந்தரோடை சுப்பிரமணியம் வாசிகசாலைக்கு சென்று திரும்பும்போது சிற்பி ஐயா வீட்டில் இலக்கியம் மற்றும் வேறு விடயங்களை அளவளாவி வீடு திரும்புவார். பத்திரிகைகளில் இவரது கட்டுரைகள், துணுக்குகள் அடிக்கடி வெளிவந்தன. இவற்றுள் உதயன் பத்திரிகையில் வெளிவந்த “நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க” என்பது பாராட்டுப் பெற்றிருந்தது.

சண் அங்கிள் கந்தரோடை கிராமத்தில் சாதாரண மனிதராகவன்றி முன்மாதிரியான ஒரு பண்பாளனாகக் கருதப்பட்டார். சுருக்கமாக சண் அங்கிளைப் பற்றி கூறுவதாயின் ஒரு சமூக சேவையாளராக, மொழி பெயர்ப்பாளராக, சிறு வர்த்தக முயற்சியாளராக, சிறந்த குடும்பத் தலைவராக தனது வகிபாகங்களைக் கொண்டிருந்தவர்.

சமூகத்தில் மற்றவர்களுக்கு உதவிபுரிதல் மேன்மையானது. அதனை இவர் சிறப்பாக நிறைவேற்றியுள்ளார். பல்வேறு கௌரவிப்புகளும், விருதுகளும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவரது மறைவு கந்தரோடைக் கிராமத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல அனைவருக்குமே பேரியழப்பாகும்.

அமரரின் ஆன்மா விநாயகப்பெருமானின் பாதங்களை அடைந்து இன்புற்றிருக்க பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

க. செல்வக்குமரன் M.A.
ஓய்வுநிலை ஐதிப்ர்.

"இன்று இல்லாவிட்டாலும்
நாளை உங்கள்
கடமையை நீங்கள்
செய்தே தீர வேண்டும்.
அதில் இருந்து தப்பிக்க"

தன்னலம் கருதாத சேவையாளன்

காலத்தால் அழியாத வரலாற்றுப் புகழையும் சரித்திர பிரசித்திகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட எங்கள் கந்தரோடைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சண் அங்கிள் என அன்பாக அழைக்கப்படும் பொன்னையா சண்முகநாதன் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த செய்தியறிந்து ஆழ்ந்த துயரமடைந்தேன். யாவும் இன்று நடந்தது போல் இருக்கின்றது. இருப்பினும் ஒரு மாதம் சென்று மறைந்து விட்டது. உங்களின் திடீர் சுகயீனமும் அதன் பின்பு வந்த பேரிழப்பும் நாம் எதிர்பார்க்காத ஒன்றே.

சண் அங்கிள் அவர்களின் சிரித்த முகமும், நகைச்சுவை கலந்த கனிவான பேச்சும், வந்தாரை வரவேற்கும் பண்பும், சிறந்த எழுத்தாற்றல், கருத்தாற்றல் இவற்றையெல்லாம் விட ஒரு பண்புள்ள மனிதராய் நம்மிடையே வாழ்ந்த பெருந்தகை. நிமிர்ந்த நடையுடன் தினமும் மாலை 03.30 மணியளவில் வந்து என்னுடன் உரையாடியும் பத்திரிகை படித்தும் செல்லும் சண் அங்கிளை இனி எங்கு காண்பேன். உங்களுடன் பழகிய காலம் என்றும் என் வாழ்வில் பசுமையாக இருக்கும். இன்று இருப்போர் நாளை இல்லை இது நியதி. இவர் வாழும்போது எழுத்தால் பல சாதனைகள் படைத்தார். தன்னலம் கருதாது தன்னைத் தேடி வருவோர்களின் தேவைகளை இனிதே திறம்பட செய்து கொடுப்பதில் வல்லவர்.

அன்னாரின் தமிழ்ப் புலமையை இனி எங்கு காண்போம். இவரது நிலைவலைகள் என்றுமே ஓயாது என்பது திண்ணம்.

எப்போதுமுந்த கறியம்

ஒரு பொல்லாப்பு இல்லை

நாம் யாவும் அறியோம்

முடிவதும் உண்மை

யோகர் சுவாமிகள் -

தம்பி பரமேஸ்வரன் - உபதபாலதிபர்,
அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்,
கந்தரோடை.

உதயன்

தமிழ் தேசிய நாளிதழ்

Uthayan - National Tamil daily

அமரர் பொன்னையா சண்முகநாதன் அவர்களது மறைவு உதயன் ஊடகக் குழுமத்துக்கும் வாசகர்களுக்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

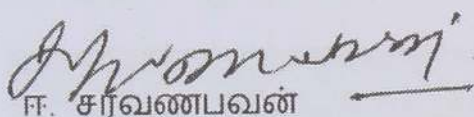
உதயன் பத்திரிகையின் சஞ்சீவி வாரமலரில் அமரர் “சேறும் தண்ணீரும்” என்ற குறுநாவலை எழுதியுள்ளதுடன் “சண் அங்கிள்” என்ற பெயரில் உதயன் பத்திரிகையில் வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் ஒரு பத்தியினை எழுதினார். நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்தப் பத்தி எழுத்துக்கு 2004ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த பத்தி எழுத்தாளருக்கான B. A. Siriwardena Columnist of the Year என்ற இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் உயரிய விருது கிடைத்தமை எமக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் படித்த, பார்த்த, கேள்விப்பட்ட விடயங்கள், விவகாரங்களை அச்சொட்டாக மீளநினைவுக்குக் கொண்டு வரவல்ல அபார ஞாபகசக்தியும் சமகால ஊடாட்டங்களை அவதானித்துக் கருத்துச் சொல்லும் தகுதியும் இவை எல்லாவற்றுக்கும் உள்ளும் புறமுமாக நகைச்சுவை கலந்து முலாமிட்டு வாசகனைச் சிரிக்க வைக்கும் வல்லமையும் சண் அங்கிளுக்கு கைவங்கலை. சமூகத்திலும், அதன் நடவடிக்கைகளிலும் உள்ள குறைபாடுகளை நாசுக்காக

நகைச்சுவையுடன் வெளிப்படுத்தும் திறமையை அவரது பல பத்திகளிற்
காணலாம்.

எப்போதோ நிகழ்ந்ததை நேற்றைய சம்பவம் போலவும் நேற்றைய
நிகழ்வை பழையது போலவும் புடம் போடுகின்ற எழுத்தாற்றல்
பொ.சண்முகநாதனுக்கு கைவரப்பெற்றது. சண் அங்கிளின் எழுத்து
தங்கு தடையின்றி, ஆற்றுநீர் போல ஓடுவது அதில் ஆழமும்
தெளிவும் செறிந்திருக்கும் ஆழமான செய்திகளை இலகுநடையில்
வாசகருடன் பேசுவது போன்று நகைச்சுவையையும் கலந்து பொ.
சண்முகநாதன் எழுதக் கூடியவர். அமரர் பொ.சண்முகநாதன் அவர்களது
மறைவினால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தவர்கள் மற்றும் உறவினர்
நண்பர்களுக்கு எனதும் உதயன் குழுமத்தினதும் ஆழ்ந்த இரங்கலைத்
தெரிவிப்பதுடன் அன்னாரின் ஆத்ம இளைப்பாற்றுக்காக இறைவனைப்
பிரார்த்திக்கின்றேன் .

ஈ. சர்வணபவன்

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் (முன்னை நாள்),

பணிப்பாளர்

உதயன் சுடரொளி ஊடகக் குழுமம்

NEW UTHAYAN PUBLICATION (PVT) LTD

361, KASTHURIYAR ROAD, JAFFNA.

Tel: +94 21 492 7429 Fax: +94 21 222 9944 Email: chairman@uthayan.com, editor@uthayan.com

தருமலிங்கம் சித்தார்த்தன், பா.உ.,
(யாழ் மாவட்டம்)
ධර්මලිංගම් සිත්ඨාර්ථන් පා.උ.,
(යාපනය දිස්ත්‍රික්කය)
Dharmalingam Sithadthan, M.P.,
(Jaffna District)

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

16, Haig Road,
Colombo - 04.
Sri Lanka.
Tel: +94 11 258 6289

மறைந்த இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரும் எனது அன்புக்குரிய நண்பருமான அமரர் பொ.சண்முகநாதன் திருமணம் செய்ததில் இருந்து வாழ்ந்தது கந்தரோடையில். சுமார் அறுபது ஆண்டுகளாக எழுத்துத்துறையில் இயங்கி வந்த சண்முகநாதன் அவர்கள் சிறந்த கலைச்சுவை மிக்க எழுத்தாளராக மட்டுமன்றி ஜனரஞ்சக எழுத்தாளராகவும் அறியப்பட்டார். இலங்கையில் வெளிவந்த அனைத்தப் பத்திரிகைகளிலும் சண்முகதியுள்ளமை அவரது படைப்பியல் ஆளுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். விரகேசரி, ஈழநாடு, சுதந்திரன், தமிழ்முரசு, தினகரன், சுடர்ஒளி, உதயன் மற்றும் சங்கப்பலகை ஆகியன எப்போதும் இவரது ஆக்கங்களை பிரசுரித்து வந்தன. இலங்கை தாண்டி இந்திய சஞ்சிகைகளிலும் இவரது ஆக்கங்களை பிரசுரித்தன. குறிப்பாக இந்தியாவில் இருந்து வெளிவரும் குங்குமம் இதழ் இவரின் ஆக்கங்களால் அழகுபெற்றது. இப்படியாக ஆற்றலும் ஆளுமையும் உடைய சண்முகநாதனின் இழப்பு தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் வெற்றிடம் மிகவும் அதிகமானது. சண்முகநாதன் எனது தந்தையுடனும் என்னுடனும் மிகவும் நட்புடன் பழகியவர். அவரது இழப்பு எழுத்துலகிற்கு மிகப்பெரிய இழப்பாகும். அவரது ஆத்மா சந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திப்போம்.

த.சித்தார்த்தன், பா.உ.,
யாழ் மாவட்டம்.

04/01/2022

நிகழ்வின் நினைவுகள்

நிகழ்வின் நினைவுகள்

நிகழ்வின் நினைவுகள்

நீங்காத நிஜம் “பொன்னையா சண்முகநாதன்”

பெற்றோர்கள் இஷ்டமாக இட்ட பெயர் சண்முகநாதன். இவரது எழுத்துத்திறன்களைப் பாராட்டி இட்டபெயர் சண் அங்கிள். இவர் பல பத்திரிகைகளில் சமுதாயத்தின் யதார்த்தமான பல விடயங்களை எளிமையான சொற்கள் மூலமாக வாசிக்கும் அனைவருக்கும் எளிதாக விளங்கும்படி எழுதும் தன்மை கொண்டவராக விளங்கினார். இதனால் இவருக்குக் கிடைத்த சிறப்புப் பெயர் தான் “சண் அங்கிள்”.

இவர் சங்குவேலியைப் பிறப்பிடமாகவும் கந்தரோடையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு வாழ்ந்தவர். தன்னடக்கம், இலகுவான பேச்சாற்றல், மொழித்திறன் அதாவது ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிலும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும் மொழியாக்கம் செய்து தட்டச்சு/கணினி மூலமாகப் படிவங்களைத் தயாரித்து நிரப்பும் திறன் போன்றவை இவரது சிறப்பியல்புகளாகும். தன்னை ஒரு மறைவிட மனிதனாகக் காண்பித்தவர். இவரின் மறைவு இன்று எமது கிராமத்திற்கு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகவே இருக்கின்றது.

தையல் ஊசியின் துளையினூடாக செலுத்தப்படும் நூலானது கிழிந்த ஆடைகளைத் தைக்கப் பயன்படுவது போல சண் அங்கிள் போன்ற எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் ஊடாக வெளியாகிய நூல்கள் எங்களின் வாசிப்புத்திறனை வளர்ப்பதுடன் நூலினூடாக வாசித்த செய்திகளை எமது செவியில் உள்ள இரு துளைகள் வாயிலாகவும் நாம் கேட்பதனால் எமது அறிவு வளம்பெற உதவும் நூல்களாக விளங்குகின்றன.

எமது கிராமத்தில் பிரதேச எழுத்தாளன் என்றவகையில் “சண் அங்கிள்” சிறப்புப் பட்டம் பெற்று பாராட்டப்பட்டவர் என்பது எமது கிராமத்திற்கும் அவர் பிறந்த இடத்திற்கும் பெருமையானதே. அத்துடன் எங்கள் கிராமத்தில் சிறந்த எழுத்தாளராக விளங்கி மறைந்த சிற்பி

சரவணபவன் ஐயா அவர்களும் வைத்தீஸ்வராக்குருக்கள் ஐயா அவர்களும் சண் அங்கிள் அவர்களும் நெருங்கிய தொடர்புடன் வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் தொடர்பாடல் மூலமாக நானும் ஒருசில அறிவுரைகளைப் பெற்றிருந்தேன் என்பதனை நினைக்கும்போது பெருமைப்படுகின்றேன். இதேநேரம் இவர்களினுடைய இடைவெளியை நிரப்பும் வகையில் செயற்படுத்த வேண்டிய கடமைப்பாடு எமக்கு உள்ளது.

எது எப்படி அமைந்தாலும் இறந்த எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் அமது சண் அங்கிளை என்றென்றுமே மறக்க முடியாது. இவர் மிகவும் சாதாரணமான செயற்பாடு உடையவர். இவருடன் பழகியவர்கள் மட்டுமே இவரது திறமைகளை விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். இவரின் நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டபோது இவரின் பெருமைகள் பலவற்றை அறிந்து கொண்டேன். நாம் எழுத்தாளராக இல்லாவிட்டாலும் வாசிப்புத்திறன் மிக்கவர்களாக இருக்கவேண்டும். வாசிப்பு மனிதனைப் பூரணமாக்குகின்றது. கணினி, தொலைபேசிகளுக்கள் மூழ்கி விடாமல் அறிவுசார்ந்த புத்தகங்களை வாசிக்கும் பழக்கத்தை சிறுவயதிலிருந்து பழக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் சண் அங்கிள் என்னிடம் கூறிக்கொள்வார்.

பத்திரிகைகளில் வாசிப்பவர்கள் எல்லோரும் இவரை அடையாளம் காணாது பெருமை கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் எமக்கு இவருடன் பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததை எமக்குக் கிடைத்த கொடையாகவே கருதுகின்றேன்.

சிற்பி ஐயா கூறுவது போல “முற்றத்து மல்லிகை வாசமில்லை” என்று ஆகிவிடக்கூடாது. இவரது திறமைகளை என்றுமே நாங்கள் மறவாது அடுத்த தலைமுறைக்கும் இவரின் பெருமைகளை எடுத்துரைப்போம்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவான்.” என்ற வள்ளுவன் குறளுக்கு அமைவாக வாழ்ந்து மடிந்த சண் அங்கிளின் ஆத்மா சாந்தி பெற இறை அருள் வேண்டி நிறைவு செய்கின்றேன்.

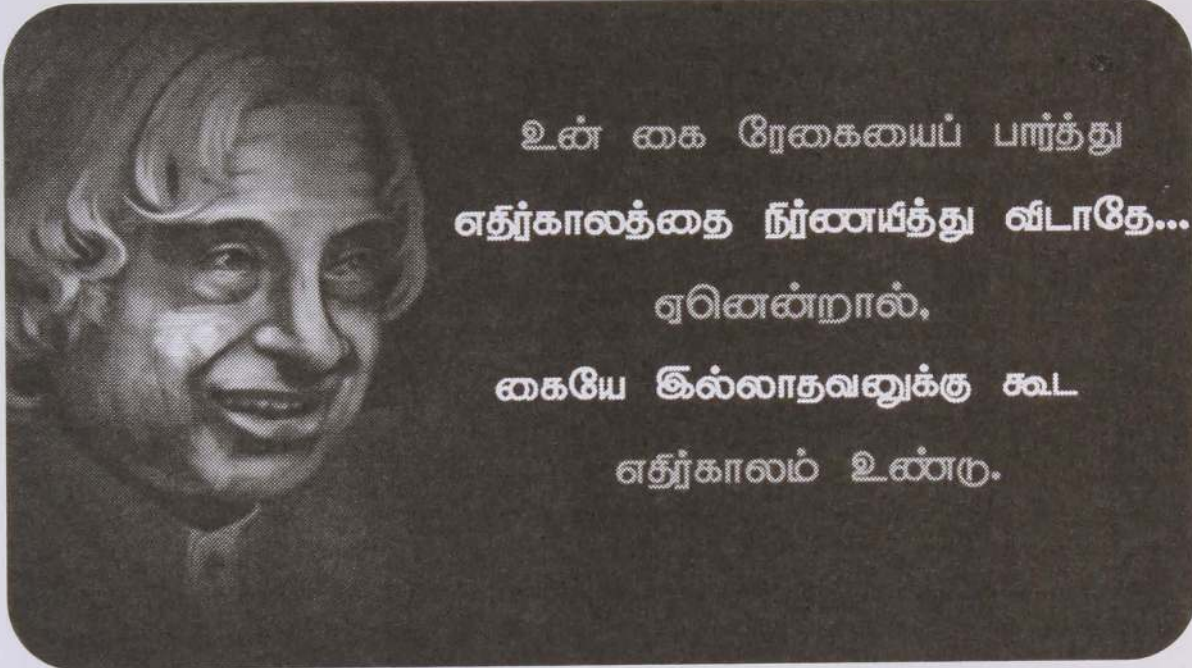
ரவிக்குமார் யோகாதேவி

(யோகாஸ்)

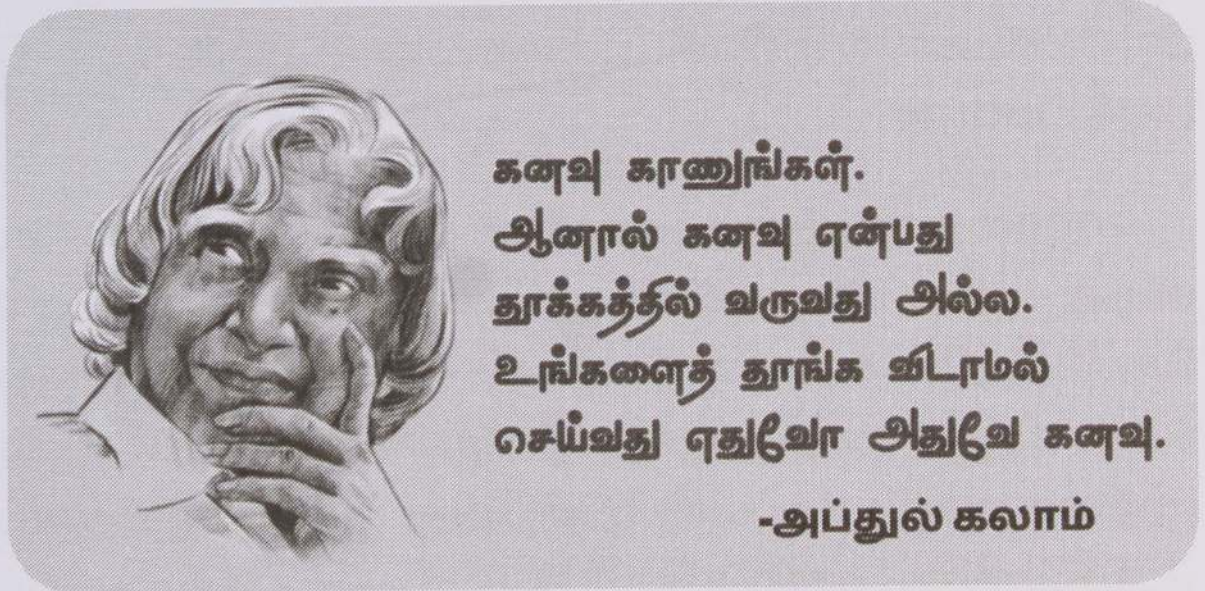
வலி. தெற்கு பிரதேச சபை

9ஆம் வட்டார உறுப்பினர்

கந்தரோடை.

உன் கை ரேகையைப் பார்த்து
எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்து விடாதே...
ஏனென்றால்,
கையே இல்லாதவனுக்கு கூட
எதிர்காலம் உண்டு.

கனவு காணுங்கள்.
ஆனால் கனவு எப்பது
தூக்கத்தில் வருவது அல்ல.
உங்களைத் தூங்க விடாமல்
செய்வது எதுவோ அதுவே கனவு.

-அப்துல் கலாம்

சிரிப்பை சீவியமாக்கிய நண்பன் “சண்”

“ஓர் ஊரைப்பற்றி தெரிய வேண்டுமாயின் அவ்வூர் மயானத்தைப் பார்த்தால் போதும். உன்னைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ள உனது நண்பன் யார் என்பதைத் தெரிவித்தால் போதும்” என்பது ஒரு ஜேர்மனியப் பழமொழியாகும். கலாபூக்ஷணம் பொன்னையா சண்முகநாதன் எனது நண்பன் ஆனது எனக்கு பெருமை, மகிழ்ச்சி, வெற்றியும் கூட.

1939ல் சங்குவேலியில் பிறந்த சண்முகநாதன் 1949ல் சுன்னாகத்தில் பிறந்த என்னுடன் நட்பு பூண்டமை நான் முற்பிறப்பில் செய்த புண்ணியமே என பலதடவைகள் நான் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு. எங்கள் இருவரதும் எழுத்தாற்றலும் தமிழில் மீது கொண்ட பற்றுமே சண்முகநாதன் எனக்கு “சண்” ஆகியமைக்கு உண்மையான காரணம் என்று பல சபைகளில் நான் குறிப்பிடும்போது “சண்” பெரிதாக சத்தமாக சிரிப்பார்.

“வெள்ளரி வண்டி” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு “சண்” இன் தமிழ்ப் புலமைக்கும் சிறுகதை எழுத்தாற்றலுக்கும் இலங்கையிலும் சரி இந்தியாவிலும் சரி நல்ல தளம் அமைத்துக் கொடுத்தமை சிறப்பான சகுனம் ஆகும்.

“எனது எழுத்துக்கள் வாசகர்களை வாய்விட்டு சிரிக்க வைக்கவேண்டும் என்பது தான் என் உண்மையான அபிலாசை. நோய்கள் பல நிறைந்த இந்த நாட்டில் வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டுப் போகும் என்பதை உறுதிப்படுத்தவே எனது எழுத்துக்கள் உதவவேண்டும்” என சண் பல மேடைகளில் குறிப்பிட்டமையை நான் இப்போதும் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

2008ம் ஆண்டு இலங்கை கலாசார திணைக்களத்தில் “கலாபூக்ஷணம்” விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டும், வலி. தெற்கு உடுவில் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசார பேரவை “ஞான ஏந்தல்” விருது வழங்கி கௌரவித்தும் “சண்” தமிழ்மொழி மீதும் எழுத்தாற்றல் மீதும் கொண்ட பற்றினை எவ்வித ஐயப்பாடும் இன்றி நிரூபித்தமை எழுத்தாளர்களினால் பெரிதும் ஏற்றுப் பாராட்டப்பட்டது.

2009ம் ஆண்டு வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபையினர் உலக புத்தக தின இலக்கிய விழாவில் “தமிழ்ச்சுடர்” விருது வழங்கி “சண்” தலைசிறந்த இலக்கிய புலமையாளர் என்பதை அங்கீகரித்தது. இவ்விழாவில் நன்றி தெரிவித்து உரையாற்றிய “சண்” எழுத்தாளர்களை உயிருடன் இருக்கும்போதே கௌரவிக்கும் பணி மகத்தானது, பாராட்டப்படவேண்டியது, போற்றுதற்குரியது எனக் குறிப்பிட்டபோது மண்டபம் நிறைந்த கைதட்டல்கள் “சண்” குறிப்பிட்ட உரையை ஆமோதித்தது.

“சண்” இன் மறைவால் தலைசிறந்த பண்பாளனை தமிழினம் இழந்துவிட்டது. புலமைமிக்க எழுத்தாளனை தமிழுலகம் இழந்துவிட்டது. மறக்கமுடியாத மனிதநேயத்தை மனிதகுலம் இழந்துவிட்டது.

எனது நண்பன் “சண்”னின் மறைவால் பெருந்துயருறும் அவரது மனைவி மற்றும் உற்றார் உறவினர்களின் துயரில் நானும் பங்கு கொள்வதுடன் “சண்”னின் ஆத்மா சாந்தி பெற பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சபா. புகழ்பநாதன்
சத்தியப்பிரமான் மொழிபெயர்ப்பாளர்
துர்க்கா பொத்தகச் சோலை
சுன்னாகம்.

அன்று சண் அங்கிள் பற்றி வெளியிட்ட மதிப்பாய்வின் ஒரு பகுதி.

"As I like It" by K.S.Sivakumaran

HUMOUR IN LANKAN THAMIL -Island May 28, 2008.

In this phase of our lives of despair and hopelessness, and laughter seem to be the best medicine for our melancholy. Hopelessness is on account of the never-ending war situation and related consequences.

As far as the Tamil speaking people (Thamilians, Islamites, both Moors and some section of the Malays)are considered, there are a few books in Tamil for lighter reading with a particular brand of humour. One such humorous writer in this country is Po.Shanmuganathan of Kantharodai in the North. He is a writer of some standing but not so far noticed by the academic critics. So far he has brought out two books of Humorous columns published by Manimekalai Preasuram in Chennai. A third book by him is soon to be launched. The first was launched three years ago called "Sirikka, Chinthika" (For Laughing and Thinking) and the second was published the following year.It was called "Siripoam, Chinthipoam (Let's Laugh, Think)

The pieces included in his first two books were originally published in the humour columns of the provincial news paper "Uthayan",under the pen name "Uncle". It would be recalled that in 2004 he was awarded the Best Columnist in Tamil prize. We learned that his columns were republished by the London- based Journalist K.Rajagopal in his paper "Puthinam". Some of his pieces in Tamil have been translated into English by Dr.S.Sriharan in London.

When I read Shanmuganathan's humorous articles, I couldn't resist remembering the legendary humourist, Amita abeysekera who wrote a daily funny column "In My Island" in the daily and 'Sunday Island'.

In Yaalpaanam a fine Literary Tamil magazine called "Kalaichelvi" was edited and published by senior writer and critic "Sitpi" (S.Sivasaravanabhavan) during 1956-1966, Po was one of the 'finds' of the journal. The former has written a foreword to the latter's second book; and so has M.V.Kanamylnathan, the chief Editor of "Uthayan" and "sanjeevi". He justifiably applauds the columnist's versatility in not only providing humour but also snippets on many aspects of live, places, events and people of the recent past, which entertained the readers of his papers.

Brevity, clarity, sarcasm, information, description, narration, all combined in his style and method of presentation. This is one reason I like his humour columns.

The book runs into 214 pages and has 40 pieces on a variety of subjects. One of his articles is titled, "In Yaalpaanam too a Panchikawatta".

As we all know, not everyone can write in simple language and be brief at the same time while spicing with clean humour and thus indirectly stimulating readers into thinking. This the writer incorporates successfully into his columns. He is not boring at all and is conversational-one of the hallmarks of a popular column.Readers could gather gleanings of the Lankan Tamil literary scene and most importantly his own experiences which are interesting in their own right.

I enjoyed reading his books and found them informative and amusing. Since - humour writers in Tamil in Lanka are not in great number, Po stands out at present.

பொ.சண்முகநாதன் படைப்புவகம்

நகைச்சுவை இலக்கியம் படைத்த முன்னோடிப் படைப்பாளியாக இலக்கிய உலகில் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பொ.சண்முகநாதன் அவர்கள் சிறுகதை, குறுநாவல், நகைச்சுவை நாடகம், பத்திஎழுத்து, ஊடகத்துறை ஆகியவற்றிலும் சிறந்து விளங்கியவராவார்.

பொன்னையா - பவானி தம்பதிகளின் மகனாக சங்குவேலி கிராமத்தில் பிறந்த பொ.சண்முகநாதன் ஆரம்பக் கல்வியை சங்குவேலி அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றார். க.பொ.த சாதாரண தரம் வரை கற்ற இவர் ஆங்கிலத்தில் நல்ல அறிவுடையவராக விளங்கினார். தட்டச்சும் பயின்றிருந்தார். அதனால் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் கடிதங்கள், சத்தியக்கடதாசி முதலியவற்றைத் தயாரிப்பதை பகுதிநேரத் தொழிலாக மேற்கொண்டார். பின்னர் கணினியைக் கையாண்டு இந்தப் பணியைச் செய்தார். திருமணத்தின் பின்னர் கந்தரோடையில் வசித்து வந்தார்.

கலை, இலக்கியத்துறையில் அவர் ஈடுபாடு கொள்ளக் காரணமானவர் அவரது வீட்டிற்கு அருகில் வசித்த சிற்பி சிவசரவணபவன் ஆவார். அவர் கலைச்செல்வி சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து நடத்தியபோது சண்முகநாதன் அவருக்கு உதவிகரமாகச் செயற்பட்டார். அதில் எழுதவும் ஆரம்பித்தார். கலைச்செல்வி பண்ணைக்கூடாக அடையாளங் காணப்பட்ட இவர் ஆரம்பத்தில் சிறுகதைகள் எழுதிய போதிலும், இவரிடம் இருந்த நகைச்சுவை உணர்ச்சி இவரை ஒருநகைச்சுவை எழுத்தாளராக நிலை நிறுத்தியது.

தினகரன் பத்திரிகையின் மானிப்பாய் செய்தியாளராகக் கடமையாற்றியதுடன் உதயன் பத்திரிகைக்கும் செய்திகளையும், செய்திக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய முதலாவது நூல் கொழும்புப் பெண். நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளின் தொகுதியான இந்நூல் கலைச்செல்வி வெளியீடாக 1965 செப்ரெம்பரில் வெளிவந்தது. மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் ரீ.பாக்கியநாதன் அவர்களின் மதிப்புரையுடன் இந்நூல் வெளிவந்தது. 'ஈழத்தின் முதலாவது நகைச்சுவைக் கட்டுரைத் தொகுப்பு உங்கள் வசம் இருக்கிறது. அத்தோடு நகைச்சுவை இலக்கியத்தின் எதிர்காலமும் உங்கள் வசமே உள்ளது' என்று மதிப்புரையில் ரீ.பாக்கியநாதன் குறிப்பிடுகிறார். மு. வரதராசன், நாடோடி முதலானவர்களின் பாராட்டையும் இந்நூல் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்நூலில் உள்ள 16 நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் ஈழநாடு, தினகரன், ராதா, செய்தி, வீரகேசரி, கலைச்செல்வி ஆகிய இதழ்கள், பத்திரிகைகளில் முதலில் வெளிவந்தவையாகும். விலகல் நடத்தையுடைய சமூகமாந்தர்களையும், சமூகநடப்புக்களையும் அங்கதச் சுவையில் விமர்சிக்கும் வகையிலான இந்தக் கட்டுரைகள் வாசகர்களைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தன.

இவரது சிறுகதைகளின் தொகுதி வெள்ளரிவண்டி என்றபெயரில் 1968 ஜனவரியில் வெளிவந்தது. தமயந்தி பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில் 12 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றன. சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களது மதிப்புரையுடன் இந்நூல் வெளிவந்தது.

“சிக்கலற்ற சம்பவக் கோவையும், தெளிவான கருத்தும், சரளமான மொழிநடையுங் கொண்ட இக்கதைகளுள் பெரும்பாலானவை தம் ‘தூண்டுகோல்’ பணியையும், ‘கடிவாளப்’ பணியையும், மத்து’ பணியையும் திருப்திகரமாகச் செய்வதால் வாசகர்களின் பாராட்டுக்களைப் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை” என இந்நூலின் மதிப்புரையில் சிற்பி அவர்கள் கூறுவது இவரது கதைகளுக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம் எனலாம். பல்வேறு சம்பவ விபரிப்புக்கள் கொண்ட காதல் கதை, வெள்ளரிவண்டி, நிச்சேட் கிழவன், வேட்டைப்புலி, கண்ணீர், யதார்த்த எழுத்தாளர், சுண்டங்காயும் சுமைகூலியும், யாருக்காக?, கிரகணம், வலி, கற்புக் கனல், எழுத்தாளன் மனைவி ஆகிய சிறுகதைகள் இந்நூலில் வெளிவந்தன. ஈழநாடு, கலைச்செல்வி, கலைவாணி, விவேகி, சுதந்திரன், வீரகேசரி, புதினம்

ஆகிய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் இவை ஏலவே வெளிவந்த கதைகளாகும்.

பொ. சண்முகநாதனின் அடுத்த நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளின் தொகுதி பெண்ணே நீ பெரியவள் தான். தமயந்தி பதிப்பக வெளியீடாக ஆனி, 1971இல் வெளிவந்த இந்நூலில் 12 நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மனிதர்களின் குணவியல்புகளை இயல்பாக நகைச்சுவை உணர்வோடு வெளிப்படுத்தும் இக்கட்டுரைகள் சமூகத்தின் விலகல் நடத்தைக் கோலங்களை விபரிப்பனவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இதில் இடம்பெற்ற குடும்பாராளுமன்றம் நாடகப் பாணியில் எழுதப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

‘சண்முகநாதனின் எழுத்துநடை வாசிப்போருக்குக் களைப்பை உண்டாக்காது, படிப்போரைச் சோர்வடையச் செய்யாது ஆற்றொழுக்காக அமைந்துள்ளது. நகைச்சுவை வளரவேண்டியகலை. சண்முகநாதன் போன்றோரால் தான் அது வளரவும் முடியும்’ என்று இந்நூலுக்கு வழங்கிய மதிப்புரையில் பிரபல எழுத்தாளர் செங்கைஆழியான் குறிப்பிட்டமை முக்கியமானது.

‘இடுக்கண் வருங்கால் நகுவதற்கான நல்லபடைப்புகள் பொ. சண்முகநாதனுடையவை என்று இந்நூலின் பதிப்புரையில் புத்தொளி ந. சிவபாதம் சிலாகித்துக் கூறியுள்ளார்.

இவரது நாடக நூலான இதோ ஒரு நாடகம் 1973ம் ஆண்டு நவம்பரில் தமயந்தி பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்தது. பொ.சண்முகநாதனது இலக்கிய நண்பரான இரா.பாலச்சந்திரன் ‘நீர் ஏன் நகைச்சுவை நாடகம் எழுதக்கூடாது?’ என்று தூண்டியதன் விளைவாக இந்நாடகம் எழுதப்பட்டது. இரண்டு களங்கள் கொண்ட இந்நாடகத்தில் மாலினி என்ற ஒரேயொரு பெண் பாத்திரமே உள்ளடங்கும் வகையில் 9 பாத்திரங்கள் நடிக்கக்கூடிய வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகம் ஆறு காட்சிகள் கொண்டதாக ஆக்கப்பட்டது. ஒரு நாடகத்தை உருவாக்குவதை நகைச்சுவை உணர்வோடு இந்த நாடகம் வெளிப்படுத்துகிறது.

உதயன் பத்திரிகையின் சஞ்சீவி வாரமலரில் இவர் சேறும் தண்ணீரும் என்ற குறுநாவலை எழுதியுள்ளார். எனினும் அது நூலுருப் பெறவில்லை.

உதயன் பத்திரிகை ஆசிரியர் ம.வ.கானமயில்நாதன் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க சண் அங்கிள் என்ற பெயரில் உதயன் பத்திரிகையில் வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் ஒரு பத்தியினை எழுதினார். நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்தப் பத்தி எழுத்துக்கு 2004ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த பத்தி எழுத்தாளருக்கான B.A.Siriwardena Columnist of the Year என்ற இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் உயரிய விருது கிடைத்தது.

இந்தக் கட்டுரைகள் 'நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க' என்ற பெயரில் இந்தியாவின் மணிமேகலை பிரசுரத்தால் 2005ஆம் ஆண்டில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. நகைச்சுவை ததும்பும் 60 கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

'பலவருடங்களுக்கு முன்னர் படித்த, பார்த்த, கேள்விப்பட்டவிடயங்கள், விவகாரங்களை அச்சொட்டாக மீளநினைவுக்குக் கொண்டு வரவல்ல அபார ஞாபகசக்தி இன்றியமையாதது. இவற்றுடன் சமகால ஆட்டோட்டங்களை அவதானித்துக் கருத்துச் சொல்லும் தகுதியும் தேவை.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் உள்ளும் புறமுமாக நகைச்சுவை கலந்து முலாமிட்டு வாசகனைச் சிரிக்க வைக்கும் வல்லமை சண் அங்கிளுக்கு கைவந்த கலை. சமூகத்திலும், அதன் நடவடிக்கைகளிலும் உள்ள குறைபாடுகளை நாசூக்காக நகைச்சுவையுடன் வெளிப்படுத்தும் திறமையை அவரது பல பத்திகளில் காணலாம்.

எப்போதோ நிகழ்ந்ததை நேற்றைய சம்பவம் போலவும், நேற்றைய நிகழ்வை பழையது போலவும் புடம் போடுகின்ற எழுத்தாற்றல் பொ.சண்முகநாதனுக்கு கைவரப்பெற்றது. சண் அங்கிளின் எழுத்து தங்குதடையின்றி, தளம்பல் குழம்பல் இன்றி, ஆற்றுநீர் போல

ஓடுவது. அதில் ஆழமும் தெளிவும் செறிந்திருக்கும்' என்று இந்நூலுக்கான வாழ்த்துரையில் உதயன் சஞ்சீவி பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் ம.வ.கானமயில்நாதன் சண் அங்கிளைச் சிலாகித்துக் கூறியுள்ளார்.

'ஆழமான செய்திகளை இலகுநடையில் வாசகருடன் பேசுவது போன்று, நகைச்சுவையையும் கலந்து ஆசிரியர் பொ.சண்முகநாதன் எழுதக் கூடியவர் என்பது இத்தொகுப்பு மூலம் நிரூபணமாகிறது' என்று விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் குறிப்பிட்டுள்ளார்

உதயனில் எழுதிய பத்திகளின் அடுத்த தொகுப்பான 'சிரிப்போம் சிந்திப்போம்' 2006 இல் மணிமேகலை பிரசுரவெளியீடாக வெளிவந்தது. சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைக்கும் 49 கட்டுரைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களது அணிந்துரை, ம.வ.கானமயில்நாதன் அவர்களது வாழ்த்துரையுடன் இந்நூல் வெளிவந்தது.

'பல் வேறு காரணங்களால் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் இம்மண்ணில் இருந்து வெளியேறி வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் நம்மவர்கள் யாதுஞ் சுவடுபடாமல் யாழ்ப்பாணத்தை அடிக்கடி தரிசிப்பதற்கு இந்நூல் பயன்படும்' என சிற்பி அவர்கள் இந்நூலை விதந்துரைத்துள்ளார்.

'நகைச்சுவைகளை இலாவகமாகவும், பூடகமாகவும் தந்த சண் அங்கிளின் பத்திகள் எங்கள் மண்ணினதும், மக்களதும் வாழ்வாதாரங்களையும், பண்பாதாரங்களையும் உள்நின்று சொல்லும் வெற்றியுடையவை. அத்தோடு அவை பற்றித் தெரியாத இளம் சந்ததியினருக்கு அறிமுகம் செய்யும் ஆவணங்களாகவும் திகழ்கின்றன' என்று ம.வ.கானமயில்நாதன் அவர்கள் இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளின் இன்னொரு தொகுதி 'நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள்' என்ற தலைப்பில் 2007இல் மணிமேகலை பிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டது. உதயன் பத்திரிகை ஆசிரியர்

ம.வ.காணமயில்நாதன் அவர்களதும், புலம்பெயர் வாசகர்களதும் வாழ்த்துக்கள், செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களது அறிமுகவுரை என்பவற்றுடன் இந்நூல் வெளிவந்தது.

‘கற்பனைக்கு அப்பால் நிதர்சனமான விடயங்களை நகைச்சுவையோடு எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் இவரது தனிச் சிறப்பு எனலாம். பழமையும் புதுமையும் கலந்த பாணியில் கருத்தோடு கூடிய நகைச்சுவைச் செய்திகளை அழகு தமிழில் தருவதில் இவர் வல்லவர். இவரால் படைக்கப்பட்ட நூல்கள் தமிழுக்கு அழகு செய்துள்ளன’ என்று ஆறு.திருமுருகன் அவர்கள் அறிமுகவுரையில் சண் அங்கிளைப் பாராட்டியுள்ளார்.

இந்நூலிலே நகைச்சுவை இலக்கியத்தைப் படைத்த முன்னோடி எழுத்தாளர்கள் பற்றிய 7 கட்டுரைகளும், 15 நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பொ.சண்முகநாதன் அவர்களது கலைத்துறைச் சேவையினைப் பாராட்டி வலிகாமம் தெற்கு கலாசார பேரவை ஞானஏந்தல் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. அத்துடன் இலங்கை அரசின் கலாசாரத் திணைக்களத்தின் கலாபூஷணம் விருது 2008இல் வழங்கப்பட்டது.

ஒரு நகைச்சுவை எழுத்தாளராக அறியப்பட்டாலும் சமூகப் பார்வையுடன் கூடிய எழுத்துக்களைத் தந்த ஒருவராகவே அவர் வரலாற்றில் நிலைத்திருப்பார். அவரது எழுத்துக்கள் வாசக மனங்களில் நிறைந்திருக்கும் வரையும் அவர் வாழ்வார்.

சு. ஸ்ரீகுமரன் (இயல்வாணன்)
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வலிகாமம் வலயக் கல்வி அலுவலகம்.

சண் அங்கிள் எழுதி வெளிவந்த நூல்கள்

கொழும்புப் பெண் - 1965
(நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்)

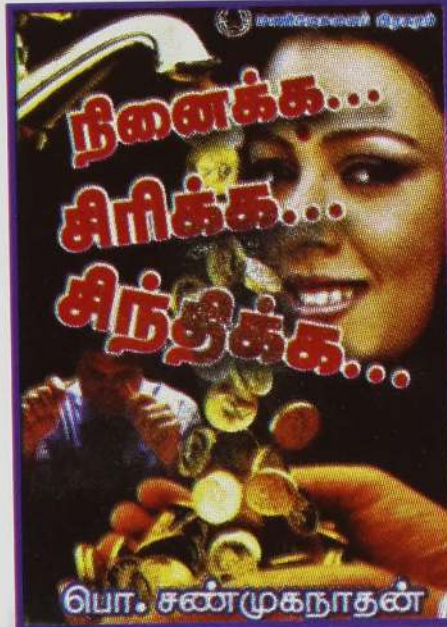
வெள்ளரி வண்டி - 1968
(சிறுகதைகள்)

பெண்ணே நீ பெரியவள் தான் - 1971
(நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்)

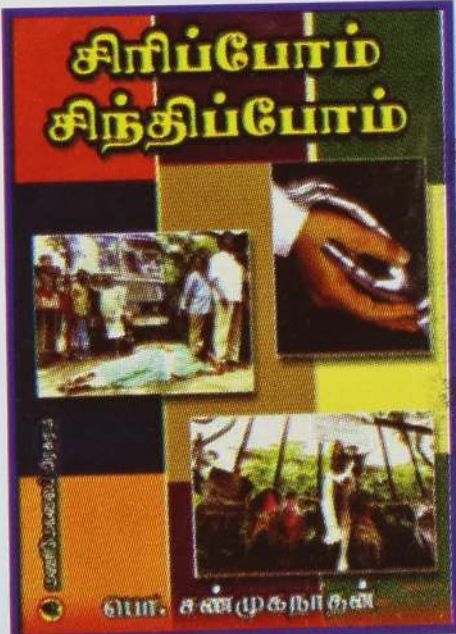
கிதோ, ஒரு நாடகம் - 1973
(நகைச்சுவை நாடகம்)

நினைக்க.. சிரிக்க.. சிந்திக்க.. - 2005
(நகைச்சுவைப் பத்தி எழுத்துக்கள்)

சிரிப்போம் சிந்திப்போம் - 2006
(நகைச்சுவைப் பத்தி எழுத்துக்கள்)

நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள் - 2007
(நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்)

சண் அங்கிள் எழுதி வெளிவந்த நூல்கள் அனைத்தும் www.noolaham.org எனும் இணையத்தளத்தில் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நூல்களைப் பார்வையிட இந்த இணையத்தளத்தில் "எழுத்தாளர்கள்" ஐ அழுத்தி, முதலேழுத்துக்கள் உள்ள வரிசையில் "ச" இனை அழுத்தி, எழுத்தாளர்கள் பட்டியலில் "சண்முகநாதன், வயா." இனை அழுத்தி எழுத்தாளரின் நகைச்சுவை கலந்த சிந்தனைகளை வாசித்துப் பயன் பெறலாம்.

விருது

விருது

Journalism Awards For Excellence 2004

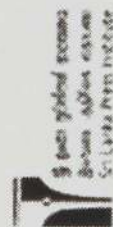
B A Siriwardena Columnist of the Year

Tamil Language

P Shanmuganathan

(Free Lance Journalist from Jaffna)

“For captivating the readership on timely issues of public concern in a lively and distinctive style”

Kumar Nadesan

Kumar Nadesan
Co- Chairman
Organising Committee

Sinba Ratnatunga

Sinba Ratnatunga
Co- Chairman
Organising Committee

எழுத்துத் துறையில் பெற்ற விருது

company address in care of Director	2552643	Global Clearing and F&I	2552825	Global Trade F&I	bandulu@yahoo.com
company address in care of Director	2552641	Global Clearing and F&I	2552825	Global Trade F&I	www.banduldept.gov.pk
company address in care of Director	HA/8/TA/KR/06	Global Clearing and F&I	2552825	Global Trade F&I	2008.11.25

കേരളത്തിലെ 2008 - 2009

[illegible]

248. 1/1, Galle Road, Colombo - 4.

1860
1861

1. *Thymus*
 2. *Thymus*
 3. *Thymus*
 4. *Thymus*
 5. *Thymus*
 6. *Thymus*
 7. *Thymus*
 8. *Thymus*
 9. *Thymus*
 10. *Thymus*
 11. *Thymus*
 12. *Thymus*
 13. *Thymus*
 14. *Thymus*
 15. *Thymus*
 16. *Thymus*
 17. *Thymus*
 18. *Thymus*
 19. *Thymus*
 20. *Thymus*
 21. *Thymus*
 22. *Thymus*
 23. *Thymus*
 24. *Thymus*
 25. *Thymus*
 26. *Thymus*
 27. *Thymus*
 28. *Thymus*
 29. *Thymus*
 30. *Thymus*
 31. *Thymus*
 32. *Thymus*
 33. *Thymus*
 34. *Thymus*
 35. *Thymus*
 36. *Thymus*
 37. *Thymus*
 38. *Thymus*
 39. *Thymus*
 40. *Thymus*
 41. *Thymus*
 42. *Thymus*
 43. *Thymus*
 44. *Thymus*
 45. *Thymus*
 46. *Thymus*
 47. *Thymus*
 48. *Thymus*
 49. *Thymus*
 50. *Thymus*
 51. *Thymus*
 52. *Thymus*
 53. *Thymus*
 54. *Thymus*
 55. *Thymus*
 56. *Thymus*
 57. *Thymus*
 58. *Thymus*
 59. *Thymus*
 60. *Thymus*
 61. *Thymus*
 62. *Thymus*
 63. *Thymus*
 64. *Thymus*
 65. *Thymus*
 66. *Thymus*
 67. *Thymus*
 68. *Thymus*
 69. *Thymus*
 70. *Thymus*
 71. *Thymus*
 72. *Thymus*
 73. *Thymus*
 74. *Thymus*
 75. *Thymus*
 76. *Thymus*
 77. *Thymus*
 78. *Thymus*
 79. *Thymus*
 80. *Thymus*
 81. *Thymus*
 82. *Thymus*
 83. *Thymus*
 84. *Thymus*
 85. *Thymus*
 86. *Thymus*
 87. *Thymus*
 88. *Thymus*
 89. *Thymus*
 90. *Thymus*
 91. *Thymus*
 92. *Thymus*
 93. *Thymus*
 94. *Thymus*
 95. *Thymus*
 96. *Thymus*
 97. *Thymus*
 98. *Thymus*
 99. *Thymus*
 100. *Thymus*

卷之四

1999-2000 Annual Report

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Spinal Cord Injury: A Review of the Literature

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

卷之四

எழுத்துத் துறையில் பெற்ற விருதுகள்

எழுத்துத் துறையில் பெற்ற விருது

வலி . தெற்கு பிரதேச செயலக கலாசார பேரவை வழங்கும்

ஞான ஒத்தல் விருது 2008

எழுது பிரதேசத்தில் கலாச்சாரத்துறையின் மேம்பாட்டிற்கு அழகிய

மேலான சேவையினைப் புரிந்தும் வண்ணம்

வலி . தெற்கு பிரதேச செயலக கலாசார பேரவையினால்

வழங்கப்பெறுகின்ற

"ஞான ஒத்தல் விருது - 2008"

திரு. பொ. சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு

எழுத்துத் துறையில் அழகிய சேவையாக

2008 ஆகஸ்ட் 31ஆம் திகதி கலை இலங்கைப் பொதுமன்றத்தில்

வழங்கி கௌரவிக்கப்பெற்றது.

பிரதேச செயலகம்,

நாலைவாய் - கலாசார பேரவை,

வலி . தெற்கு,

2008

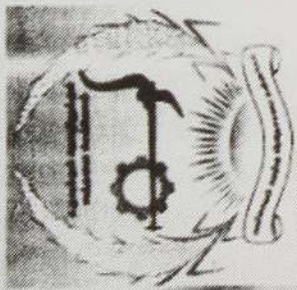
V.A. Sivaperumal

செயலாளர்,

கலாசார பேரவை,

வலி . தெற்கு,

2008

வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபை

புதிதாக திணை இலக்கிய விழா

2009

தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய சிறந்த பங்களிப்புக்காக
கலாபூஷணம் பெற. சீனிமுகநாதன்

அவர்களுக்கு

தமிழ்ச்சுடர்

எனும் வீருது வழங்கக் கௌரவிக்கப்படுகிறது.

எழுத்துத் துறையில் பெற்ற வீருது

எழுத்துத் துறையில் பெற்ற விருது

உதயன்

வெள்ளவா
பாராட்டுச் சான்றிதழ்

உதயனின் சிறப்பிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் இருப்பதும்
உதவி நின்ற தங்கள் சேவையைப் பாராட்டி
திரு/திருமதி/மெஸ்ஸி ஸ்ரீமதி/ஸ்ரீமதி/ஸ்ரீமதி (அல்லது/அல்லது/அல்லது)
அவர்களுக்கு இந்தச் சிறப்புச் சான்றிதழ் வழங்கப்படுகின்றது.

S. S. S. S.
திருவாசு இயக்குநர்

S. S. S. S.
பிரதம ஆசிரியர்

வலிகாமம் தெற்குப் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பேரவையினால் 2019 இல் வெளியிடப்பட்ட 'கலைநிலம் - மலர் IV' சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற 'அகவை எண்பது நிறையும் சண் அங்கிளுடன் ஒரு நேர்காணல் தொகுப்பு'

கலாபூஷணம் பொ.சண்முகநாதன் (சண் அங்கிள்)

சங்குவேலிக் கிராமத்திலே 02.02.1939இல் பிறந்த திரு.பொ.சண்முகநாதன், பொன்னையா பவானி தம்பதியினரின் புதல்வராவர். இவருக்கு இரண்டு சகோதரர்கள்.

இவர் தமது ஆரம்பக்கல்வியை யா/சங்குவேலி அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும் பின்னர் க.பொ.த (சாதாரணதரம்) வரை மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியிலும் மேற்கொண்டார். மானிப்பாயிலுள்ள தனியார் நிறுவனமொன்றில் நீண்ட காலம் எழுது வினைஞராகப் பணிபுரிந்தவர். பின்னர் சுயதொழில் செய்து வருகிறார்.

1973 இல் திருமணமான பின்னர் கந்தரோடை சுன்னாகத்திலே வசித்து வருகிறார். மனைவி பெயர் வசந்தலீலாதேவி. இடையிலே 1992 - 2000 காலப் பகுதியிலே தொடர்ச்சியாக கொழும்பிலே வாழ்நேர்ந்தது. (அக்கால அனுபவங் களைக் கொண்டு அவர் கொழும்புப் பெண்களைப் பற்றி எழுதவில்லை. உண்மையைச் "சொன்னால் கொழும்பு அனுபவம்" சிறிதுமில்லாத ஒரு காலத்திலேதான் அவர் கொழும்புப் பெண்கள் பற்றி எழுதியவர்.

1961இல் "வீரகேசரி" யில் "றிப்போட் தயாரிப்பது எப்படி?" என்ற நகைச்சுவைக் கட்டுரை மூலம் எழுத்துலகுக்கு வந்தார். இவர் நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் மட்டுமல்லாது கட்டுரைகள் (அரசியலும்தாம்) சிறுகதைகள் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் எழுதியவர். "சேறும் தண்ணீரும்" - இவர் எழுதிய ஒரு குறுநாவல். "அக்கரை அறுவடை" - என்பது ஒரு நாவல் - இவைகள் முறையே "சஞ்சீவி" (1987), "தினகரன்" (1990) இதழ்களில் வெளிவந்தன. "குங்குமம்", அக்கரைச் சிறப்பிதழில் இவரின் "ஒரு நுட்பமான கலை" (6.9.80) நகைச்சுவைக் கதை வெளிவந்தது. இலங்கை வானொலியிலும் இவர் பிரதிகள் மூலமாகவும் நேரிலும் கலந்துகொண்டவர்.

வெளியிட்ட நூல்கள்

01. "கொழும்புப் பெண்" (நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்) - 1965
02. "வெள்ளரி வண்டி" (சிறுகதைகள்) ஜனவரி, 1968
03. "பெண்ணே! நீ, பெரியவள்தான்" (நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்) - ஆனி, 1971
04. "இதோ, ஒரு நாடகம்" (நகைச்சுவை நாடகம்) - 1973
05. "நினைக்க சிரிக்க சிந்திக்க" (நகைச்சுவைப் பத்தி எழுத்துக்கள்) - 2005
06. "சிரிப்போம் சிந்திப்போம்" (நகைச்சுவைப் பத்தி எழுத்துக்கள்) - 2006
07. "நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள்" (நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள்) - 2007

பிறநூல்கள்/ தொகுதிகளில்

- ❑ கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய "சொன்னாற்போல...." (2008) நூலில், "பக்தி எழுத்துடாக நகைச்சுவையும் சிந்தனையும்".
- ❑ கே.எஸ்.சிவகுமாரன் எழுதிய "ஏடுகளில் திறனாய்வு / மதிப்பீடுகள் சில" (2011) நூலில், "பக்தி" எழுத்தும் "சண்முகம்".
- ❑ "செங்கை அழியான் வாழ்வும் படைப்புக்களும்" - பவளவிழா மலரில் - (2001) "ஈழுத்து நகைச்சுவை நாவல்கள்".
- ❑ "செங்கை அழியான் தொகுத்து (2002) வெளியிட்ட "சுதந்திரன் சிறுகதைகள்" நூலில், "கண்ணீர்" சிறுகதை.
- ❑ "செங்கை அழியான் தொகுத்து (2008) வெளியிட்ட "ஈழநாடு சிறுகதைகள்" நூலில், "வேட்டைப்பூலி".
- ❑ "கலாபூஷணம் சு.துரைசிங்கம் (ஜனவரி 2008) எழுதிய "சன்னாகத்தின் தமிழ் எழுத்து முன்னோடிகள்" நூலில் பக்கம் 26ல் இவரைப்பற்றிய அறிமுகம்.
- ❑ "கலாபூஷணம் விருது வழங்கும் வைபவம் - 2008 12.14 நூலில் பக்கம் 204ல் இவரைப்பற்றிய அறிமுகம்
- ❑ யாழ்.மாவட்டக் கலை கலாசாரப் பேரவை வெளியிட்ட (ஆனி 2009) "கலைஞர் விபரத்திட்டு" தொகுதி - 1ல் பக்கம் 14ல் இவரைப்பற்றிய அறிமுகம்.
- ❑ "வெள்ளிமலை", மார்கழி 2008 இதழில் "அட்டைப்பட அதிதி" யாக உள்ளே, இவரின் "குறும்புப் பார்வை" உரை.
- ❑ "ஞானம்" மார்ச் 2011 இதழில் "அட்டைப்பட அதிதி" யாக (சிற்பி எழுதியது) - "நகைச்சுவை எழுத்தாளர் பொ.சண்முகநாதன்".

எழுத்து மீதான ஆர்வம் உங்களுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது?

இதற்குப் பொதுவாக அநேகமான எழுத்தாளர்களும் சொல்லும் பதிலையே நானும் சொல்லவேண்டும். முதலிலே நான் ஒரு படிப்பாளியாகத்தான் இருந்தேன். நிறையப் படிக்கப் படிக்க என்னையும் அறியாமல் ஏன் நானும் அப்படி அவர்களைப்போல எழுதக்கூடாது - படைக்கக்கூடாது என்ற ஆர்வப்பெருக்கு எனக்கு ஏற்பட்டது, எழுத்தாளர் ஆனேன்.

உங்களுடைய எழுத்துலக முன்னோடி / முன்னோடிகளாக யாரை குறிப்பிடுவீர்கள்?

நகைச்சுவைக் கட்டுரை என்று வரும்போது அப்போது எனக்கு முன்னோடியாக இருந்தவர்கள் தமிழகத்து நாடோடியும், ஈழத்து ரீ.பாக்கியநாயமுமே. (எனது “கொழும்புப் பெண்” நூலுக்கு மதிப்புரை வழங்கியவரும் அவரே.) நாடோடியைப்போல அவ்வளவு தொகையான நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள் (ஹாஸ்யக் கட்டுரைகள்) எழுதிய இன்னொரு எழுத்தாளரைச் சொல்ல முடியாது. அவரின் எழுத்துக்களைப் படித்த அருட்டுணர்வால் அவரின் சாயலில் எழுதி அவரின் பாராட்டைப் பெற்றதுண்டு.

ஆரம்ப காலங்களில், உங்கள் எழுத்துக்களிற்கான அங்கீகாரம் எவ்வகையில் அமைந்தது?

நாடோடியின் “படித்த பெண்” - “படித்த பெண் வேண்டாம்” கட்டுரைகளைக் படித்த நான் அதே சாயலில் “கொழும்புப் பெண்” - “கொழும்புப் பெண் வேண்டாம்” ஆகிய நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை எழுதினேன். அவைகள் அப்போது மதிப்பார்ந்த “சிற்பி”, சி.சிவசரவணபவனின் “கலைச்செல்வி” இதழ்களிலே வெளிவந்தன. இவைகள் தவிர “கந்தர் புராணம்”, “சிறுகதை எழுதுங்கள்”, எழுதாத எழுத்தாளன், “இதோ ஒரு பத்திரிகை” ஆகிய நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளும் “றிச்சேட் கிழவன்” சிறுகதையும் கூட “கலைச்செல்வி”யில் தான் அப்போது வெளிவந்தன.

நாடோடியின் “படித்த பெண் வேண்டாம்” நூலிலே “படித்த பெண்” - படித்த பெண் வேண்டாம்” உட்பட பல கட்டுரைகள் இருந்தன. அதேபோல என்னுடைய “கொழும்புப் பெண்” நூலிலே “கொழும்புப் பெண்” - “கொழும்புப் பெண் வேண்டாம்” முதலிய கட்டுரைகள் உள்ளன.

கலைச்செல்விப் பண்ணையில் உருவாகியுள்ளவர்களில் ஒருவனான எனது “கொழும்புப் பெண்” நூலும் 1965ல் “கலைச்செல்வி” வெளியீடாக வெளிவந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சில எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதிருக்கிறதே? மக்களுக்கான எழுத்து, புத்திஜீவிகளிற்கான எழுத்து சிப்பாயாகுமாட்டை எவ்வாறு பார்க்கிறீர்கள்?

புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி எழுதுவதும் இப்பொழுது ஒரு “நடை”யாகிவிட்டது. “அதைப்புரியவில்லை” என்று சொன்னால் எங்கே தங்களை “ஜனரஞ்சகம்” வகையில் சேர்த்து விடுவார்களோ என்று அதற்குப்போய் “ஆகா அற்புதம்” போடும் சக எழுத்தாளர்களையும் காண்கிறோம்.

பிரபல வங்காளி எழுத்தாளர் சரத்சந்திர சட்டர்ஜியை ஒரு வாசகர் “நீங்கள் எழுதுவது எங்களுக்குச் சுலபமாகப் புரிகிறது. ஆனால் தாகூர் எழுதுவது சரியாகப் புரியமாட்டேன் என்கிறதே” என்றாராம்.

அதற்கு சரத்சந்திரர் சொன்னாராம் “நான் உங்களுக்காக எழுதுகிறேன். ஆனால் அவரோ எங்களுக்காக எழுதுகிறார்.”

எமது “புரியாதபடி” எழுதும் எழுத்தாளர்களை எந்த வகையில் சேர்த்துக் கொள்வதோ தெரியவில்லை.

ஒரு குழந்தைக் கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா, அந்த நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய வரும் அந்தவகை ஓர் எழுத்தாளரே. நூல் அறிமுகவுரை நிகழ்த்திய ஒரு பேராசிரியர் உட்படப் பலரும் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதிருப்பதாகவும், சிறுவர்கள் நூலுக்குள் நுழைவதற்கு அது ஒரு தடைக்கல்லாக இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள்.

இதெல்லாம் மன்னர் ஒருவருக்கு நெசவாளி ஒருவன் “அறிவாளிகளின் கண்களுக்கு மட்டுமே தெரியக்கூடிய ஆடை தயாரித்துக் கொடுத்த கதை” தான்.

அம்மயானால் எழுத்து நடை எய்யு இருக்கவேண்டும் என கருதுகின்றீர்கள்?

உரைநடையில் எளிமை, இனிமை, தெளிவு இருக்க வேண்டும். கல்கியின் எழுத்து நடை பற்றி ராஜாஜி குறிப்பிடுகையில் - “அவரது வசனநடை வாழைப்பழத்தைப் போன்றது. யார் வேண்டுமானாலும் வாழைப்பழத்தை எட்டிப் பறித்து புசித்து அதன் இனிமையை அனுபவிக்கலாம் அல்லவா?” எழுத்து வாசகர்களை எளிதில் சென்றடைய உரைநடையில் தெளிவு இருக்க வேண்டும்.

எழுத்தால் மற்றவர்களைச் சிரிக்க வைக்கும் நீங்கள்....?

ஏன் சிரிக்காமல் இருக்கின்றேன் என்று கேட்கிறீர்களா? சில காலத்துக்கு முன்னர் எனது மருமகள் முறையான ஒருத்தி மன அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டு உளவியல் ஆலோசனை பெறவேண்டியிருந்தது. அப்பொழுது இன்னொரு ஆலோசனையையும் யாரோ அவளுக்குச் சொன்னார்களாம். “உம்முடைய மாமா எழுதிய நகைச்சுவை நூல்களைப் படிக்கலாமே...” அதாவது ஒரு நாளைக்கு ஒரு சிரிப்பானது வைத்தியரைத் தூரவைத்திருக்க உதவும் (A laugh a day keeps the doctor away) என்ற வகையில் அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம்.

இந்த இடத்திலே எனக்கு இன்னொரு துணுக்குச் செய்தி நினைவுக்கு வருகிறது. ஒருநாள் ஒரு பிரபல வைத்தியரிடம் ஒரு நோயாளி வந்தான். தனக்கிருப்பதாகச் சொல்லிப் பல நோய்களைக் குறிப்பிட்டான். மருத்துவர் அவரைச் சோதித்துவிட்டு “உங்களுக்கு எந்த நோயும் இல்லை” நீங்களாகத்தான் எதை எதையோ நினைத்துக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆக, இப்பொழுது உங்களுக்குத் தேவை மருத்துவம் அல்ல. மன மகிழ்ச்சிதான். நான் சொல்லுகிறபடி செய்யுங்கள் இன்றே நம்மூரில் நடக்கின்ற சர்க்கசுக்குச் செல்லுங்கள். அதிலே கிரிபெல்டி என்னும் நகைச்சுவையாளன் (கோமாளி) ஒருவன் வருவான். அவன் செய்கின்ற வேடிக்கைகளைப் பார்த்துச் சிரியுங்கள். உங்களுக்கு எல்லாம் சரியாகிவிடும்.

மருத்துவரைப் பரிதாபத்துடன் பார்த்த நோயாளி “அந்தக் கிரிபெல்டியே நான் தான்” என்றானாம்.”

எழுத்துத்துறையிலே திருப்பமுனையாக நீங்கள் கருதுவது? உங்களுடைய எழுத்துலகின் திருப்பமுனையாக எதனைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

2001 - 2004 காலப்பகுதியிலே “உதயன்” இதழில் “சண் அங்கிள்” என்ற பேயரிலே வாரந்தோறும் எழுதிய பத்தி எழுத்துக்களைக் குறிப்பிடலாம். “நினைக்க சிந்திக்க...”, “நினைக்க... சிரிக்க..... சிந்திக்க....” என்ற இருவேறு தலைப்புக்களில் அப்படி நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளை எழுதினேன். அவை புதியதொரு வடிவத்திலே சமூகப் பிரச்சினைகளை அலசுவதாகவும், பசுமையான பழைய நினைவுகளாகவும் அமைந்து பலராலும் பாராட்டி வரவேற்கப்பட்டன. அதுவரை நகைச்சுவைக் கட்டுரைகளை மட்டுமே முக்கியமாக எழுதிவந்த நான் அக்காலப் பகுதியில் பத்தி எழுத்து என்ற புதிய வடிவத்திலே நகைச்சுவையாக எனது அனுபவங்களை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டேன். எப்படித்தான் அப்படி அப்பொழுது என்னால் எழுத முடிந்தது என்று இப்பொழுது நினைத்தாலும் வியப்பாக இருக்கிறது.

அறுபதுகளில் எழுத்துத்துறையில் புகுந்த நான் 1973 வரை நிறைய எழுதியும் நான்கு நூல்களை வெளியிட்டும் பலராலும் அறியப்பட்டிருந்தேன். (“கொழும்புப் பெண்”, “பெண்ணே நீ, பெரியவள்தான்”, “இதோ, ஒரு நாடகம்”, - குறு நாடகம், “வெள்ளரி வண்டி” - சிறுகதைத் தொகுதி) இடையிலே நீண்டகாலம் இலைமறை காயாக இருந்து விட்டேன். மீண்டும் ஒரு திருப்பமுனைக்கு இந்தப் பத்தி எழுத்து என்னை உருவாக்கி விட்டது. இந்த ஆரம்பமானது என்னை மேலும் சில ஆண்டுகள் வரை நீடிக்க வைத்து விட்டது எனலாம்.

2004ல் வெளியான இத்தகைய எழுத்துக்களுக்காக அந்த ஆண்டின் சிறந்த தமிழ்ப் பத்தி எழுத்தாளருக்கான விருது இலங்கைப் பத்திரிகையாசிரியர் கழகத்தினால் எனக்கு வழங்கப்பெற்றது.

அந்த விருதுபெறும் நிகழ்வில் கலந்துகொள்ள கொழும்பு சென்ற எனக்கு “மணி மேகலை பிரசுரம்” ரவி தமிழ்வாணனின் அறிமுகம் கிடைத்தது. விருது பெறக் காரணமாக விருந்த கட்டுரைகள் உட்பட எனது பத்தி எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் நூல்களாக வெளியிடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த வகையில் 2005இல் “நினைக்க, சிரிக்க, சிந்திக்க” 2006இல் “சிரிப்போம் சிந்திப்போம்” நூல்களும் அவர்களின் வெளியீடாக வெளி வந்தன. அதனையடுத்து 2007ல் “நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள்” - அதுவும் மணி மேகலைப் பிரசுரமே! - இந்த நூல்களின் வெளியீட்டு விழாக்கள் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்திலும், அறிமுக விழாக்கள் கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி மண்டபத்திலும் நடைபெற்றன.

இக்கால கட்டத்திலே வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையின் 2008 ஆம் ஆண்டுக்கான “ஞான ஏந்தல்” விருது, வலி.தெற்கு பிரதேச சபையின் 2009ம் ஆண்டுக்கான “தமிழ்சுடர்” விருது என்பனவும் எனக்குக் கிடைத்தன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களமும், இந்து சமய கலாசாரத் திணைக்களமும் இணைந்து வழங்கிய 2008 “கலாபூஷணம்” விருதினைக் குறிப்பிடலாம். இவ்விருது வழங்கும் நிகழ்வு கொழும்பு ஜோன்.டீ.சில்வா மண்டபத்திலே நடைபெற்றது.

இதனைச் சுய புகழ்ச்சியாகச் சொல்லவேண்டுமானால் இக்கால கட்டத்தை எனது இலக்கிய வாழ்வின் பொற்காலம் எனலாம்.

“சண் அங்கிள்” எனும் புனைப் பெயர் பற்றிச் சொல்லுங்கள்

என்றும் இளமையாக இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளலாமல்லவா? இப்பொழுதெல்லாம் “ஐயா” “அம்மா” என்பதெல்லாம் “வயது போனவர்கள்” என்பதைச் சுட்டுவதாகவும் “அங்கிள் - அன்ரி” தான் நாகரிகமான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் என்பதாகவும் ஆகிவிட்டதல்லவா? இவைகளை வேடிக்கையாக விளக்கி ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். கட்டுரையின் பெயர் “ஐயாவுக்கு ஏற்பட்ட கதி” இதுதான் பத்தி எழுத்து வரிசையில் நான் எழுதிய முதற்கட்டுரை. கட்டுரை முடிவிலே “ என்னையும் நீங்கள் அப்படி அழைப்பதைத்தான் நானும் விரும்புகிறேன்” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். தொடர்ந்தும் “சண் அங்கிள்” என்ற பெயரிலேயே பத்தி எழுத்தை எழுதி வந்தேன். அது “போனாச்சானா” வைத் தெரியாதவர்களுக்கும் “சண் அங்கிளைத் தெரியும் என்ற அளவுக்கு என்னைப் பிரபலமாக்கிவிட்டது.

இந்த இடத்திலே இலக்கியத் திறனாய்வாளர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் தமக்குப் பிடித்த சில கலை இலக்கியப் பத்தி எழுத்தாளர்களில் ஒருவனாக என்னையும் சேர்த்துக் குறிப்பிட்டிருந்தது எனக்கு மன நிறைவைத் தந்திருக்கிறது.

கடமையில் கருத்தாக இருப்பதே கடவுளுக்குச் செலத்தும் முதல் பிரார்த்தனை. நாம் உண்மையாக வாழ்வதென்பதே கடமையைச் சரியாகச் செய்வதாகும். கோபமும் பொறாமையும் மனிதனைக் கொன்றுவிடும் சக்தி படைத்தது. இயற்கை என்ற புத்தகத்தின் ஆசிரியர் இறைவன்.

பத்திரிகைகளில் இரங்கல் செய்தி

நகைச்சுவை எழுத்தாளர் பொன்னையா
சண்முகநாதன் காலமானார்

A portrait of a man with glasses, wearing a light blue shirt, holding a trophy. The trophy has a rectangular base and a tall, thin, multi-tiered structure on top.[illegible]

தமிழ்நாட்டினதொரு பகுதியாக, அங்கு
தமிழர் குடியிருக்கவும், வாழவும்
வாய்ப்பு திறைக்கவும் இந்த இடம் உ
கந்தாயிற்று. இந்த இடம் பெ
ரிசெய்ததால், இந்த இடம் தந்திர
முறைப்பாடுகளை அமைப்பதில், அங்கு
சமயவாத அறிவுரையின் இடம்
இருந்திருக்கிறது. இந்த இடம்
பெரிசெய்ததால், இந்த இடம்

ஆர். கிரஜினா
மாநிலப் பேரவை உறுப்பினர்
மருத்துவ அறிஞர்

நகைச்சுவை எழுத்தாளர் யோன்னையா
சண்முகநாதன் காலமானார்

[illegible]

தமிழக அரசின் கீழ் உள்ள அனைத்து அரசுப் பள்ளிகளிலும்
இந்த புத்தகம் பயன்படுத்தப்படும்.

தமிழகத்தில் இருந்து வெளிநாட்டில்
இருப்பவர்கள் திரும்பி வரவேண்டும் என்று
தேவதேவியின் கனவுகள்.
இந்தக் கனவு கனவாக இரு
வதால், 2008-ல் தனது கனவு
கனவு நிறைவேற்ற நிதியை
தொடர்ச்சியாக நிறுத்தி வைத்தார்.
இந்த நிதியை மூலமாக 2010-ல்
தமிழகத்தில் இருந்து வெளிநாட்டில்
இருப்பவர்களுக்கு திரும்பி வர
வேண்டும் என்று நினைப்பவர்
எனப் பற்றியதால், அவருக்கு
கனவுகள் நிறைவேற்ற நிதியை
இந்த நிதியை மூலமாக நிறுத்தி வைத்தார்.
இந்த நிதியை மூலமாக நிறுத்தி வைத்தார்.
இந்த நிதியை மூலமாக நிறுத்தி வைத்தார்.

[illegible]

மூத்த எழுத்தாளர் சண் காலமானார்!

மோ. யாழ்ப்பாணம் மாண்புமிகு ராஜா விஜயகுமாரம்

அதுமட்டுமன்றி கலையும் தகர்ப்பு வெட்டிவிட்டுச் செ...

ஓய்வுபெட்ட 57ஆகக்

அரசாங்க ஊழியர்களின் வயதில் மாற்றம் செய்து தரக் குறைத்துள்ளதாக நினைவுகூர்ந்துள்ளது. நிதியமைச்சின் செயலாளர் கல் இதனை நேற்றுத் தென் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்காக மூன்று 60 ஆகக் காணப்படும் அது 57 ஆக குறைக்கப்பட்டு அவர் அறிக்கையொன்றில் தெரிவித்துள்ளார். இதன் விளைவாக ஓய்வூதியம் பெறும் வயது 62 வயது யாற்றலாம் என நிதியமைச்சின் தெரிவித்துள்ளார். ஐந்து வருட நீடிப்பை கோரியவர்கள் ஓய்வு பெற விரும்பினால் மூன்று விடப்படும் தங்கள் செலவையே பூர்த்தி செய்யும் என நிதியமைச்சின் செயலாளர் தெரிவித்துள்ளார். 57வயதுக்கு மேல் அரசு பணியாற்றுவதற்கான உடல் ரீதியாகத் தகுதி இல்லாதவர்கள் செலவு நீடிப்பைக் குறிப்பிட்ட நினைக்கின்றனர் தம் அவர்களது வேண்டுகோளை பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு நீடிப்பை வழங்கு குறித்து தீர்மானிக்க வேண்டும் எனவும் யு.எம்.சி. செயலாளர் தெரிவித்துள்ளார். (6-4)

தெற்கு அதிவேக வீதியில் விபத்து இருவர் உயிரிழப்பு

கொழும்பு, டிசெ. 16
தெற்கு அதிவேக வீதியின் களனிகமப் பகுதி, அண்டித்த பகுதியில் நேற்று இடம் பெற்ற கார் விபத்தில் இருவர் உயிரிழந்தனர். விபத்தில் தந்தை மற்றும் மகள் (வயது-4) ஆகியோர் உயிரிழந்துள்ளனர். விபத்தில் காயமடைந்த தாய் மற்றும் மற்றொரு பிள்ளை கனத்துறை நாகொட மருத்துவமனையில் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். (9-4-இ)

நீண்ட காலத்துக்குப் பின்னர் ஐஸ் பிணையில் விடுவிப்பு

கொழும்பு, டிசெ. 16
கனிகமப் பகுதி, அண்டித்த பகுதியில் நேற்று இடம் பெற்ற கார் விபத்தில் இருவர் உயிரிழந்தனர். விபத்தில் காயமடைந்த தாய் மற்றும் மற்றொரு பிள்ளை கனத்துறை நாகொட மருத்துவமனையில் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். (9-4-இ)

பரப்புக்கடந்தான் பகுதியில் மின்தாக்கி யானை இறப்பு!

மன்னார், டிசெ. 16
மாநகரத்திலிருந்து, பிரதேச செயலர் பிரிவினாவுள்ள பரப்புக்கடந்தான் பகுதியில் உள்ள தோட்டக் காணி ஒன்றில், இறந்த நிலையில் காட்டு யானையொன்று நேற்றுப் புதன்கிழமை காலை கிராம மக்களால் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இதுதொடர்பில் மக்களால் வன தீவிரவாதிகள் தீண்டக்கூடியதற்கு விடயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. சம்பவ இடத்துக்கு வந்த அவர்கள், யானையின் உடலை மீட்டனர். சுமார் 35 வயதுடைய பெண் யானையே உயிரிழந்தது. சட்டவிரோத மீன் இணைப்பில் அகப்பட்டதால்தான் அது உயிரிழந்தது என்று அதிகாரிகள் தெரிவித்தனர். (10-56)

கட்டுப்படுத்த முயற்சிகள்

குத்தி, பெரும் அபத்தம் எனவும், போக்குவ இடையூறுகளையும் மக்கள் வழி செய்யும். இது தொடர்பில் டை. உரிமையாளர் தீவிரவாதிகள் எதிர்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் அவர் தெரிவித்தார். (9-4-13)

யதமிழுக்கு இடமில்லையா? வெளியேறினார் சிறீதரன் எம்.பி.

கடிகாப்பாணம், என்.ஐ.ஓ. அவருடைய கோரிக்கை கவனத்தில் கொள்ளப்படாது. கலந்துரையாடல் வழி மொழிபெயர்ப்பு இன்று தொடர்ந்தும் ஆங்கில மொழியே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. தனால் வீரகதி அடைந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், "தமிழ் மக்களைக் கொண்டாடாத சபையில் தமிழ் மொழியே இல்லை. இத்தகைய சட்டத்தில் தொடர்ந்தும் அனாமாசியருக்கான நான் விருப்பம் இல்லாததால் இந்தக் சட்டத்திலிருந்து வெறுகின்றேன்" எனத் தெரிவித்து நந்து வெளியேறினார். தொடர்பில் அவர் ஊடகவியலாளருக்குத் தெரிவிக்கையில், எமது மீள்தொடக்கம் எமது மக்களின் உரிமைகள்வரையில் எல்லை மீறியிருக்கிறது. இந்த மொழிக் கிழந்தோம். தமிழ் மக்களுக்கான தனி தற்போது எஞ்சியிருக்கும் அனாதை கோரிக்கை விடுத்தும் இம்மாதிரி இடம் இல்லாததால் இந்நேரம் எதற்காக பங்குகொள்ள வேண்டும். ஊக்கவழி கொள்வதற்கு உதவியில் இந்நேரம் மாக்கிவிட்டது. அதனால் உதவி இல்லாமல் இன்று பிரேரணைக்கு வந்துகொள்கிறோம். (ஆ-9)

மூத்த எழுத்தாளர் சண் காலமானார்!

மூத்த எழுத்தாளர், இலக்கியவாதியான பு.சண்முகநாதன் நேற்று யாழ்ப்பாணத்தில் காலமானார். 'சண் அங்கிள்' என்ற பெயரால் அறியப்படும் சண்முகநாதன் உதயன் பத்திரிகையில் பத்தியெழுத்தாளராக 2004ஆம் ஆண்டுகளில் கடமையாற்றினார். அக்காலத்தில் அவருடைய பத்திரிகை எழுத்துக்களைப் பரிசீலித்த இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சுழகம் 2014ஆம் ஆண்டின் சிறந்த பத்தியெழுத்தாளருக்கான விருதை அவருக்கு வழங்கிக் கொடுத்தது. அவரின் மறைவுக்கு உதயனும் தன் இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றான். (10)

ஆலடி மாநாடு

வாத்தியார் வைத்திலிங்கம் தலைமையில் ஆலடி மாநாடு கூடியது. மாநாட்டு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஆலடிக்கு வந்திருந்தனர். இறை வணக்கத்துடன் ஆலடி மாநாட்டை ஆரம்பிப்பம் என்று வாத்தியார் கூற, அனைவரும் எழுந்து நின்று இறைவணக்கம் செலுத்தி அமர்ந்தனர்.

தொடர்ந்து பண்டிதர் பரமலிங்கம் எழுந்தார். சண் அங்கிள் என்று எழுத்துலகில் அறியப்பட்ட சண்முகநாதன் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி அறிந்து ஆழ்ந்த துயரடைகின்றோம்.

கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு இரண்டு மௌன அஞ்சலி செலுத்துவோம் என அனைவரும் நின்று இரண்டு மௌன அஞ்சலி செலுத்தி அமர்ந்தனர்.

தொடர்ந்து விதானையார் விதானையார் எழுந்தார்.

யாழ்ப்பாண சபையினர் வந்த திட்டம் யிருக்குது.

மாநகர பட்டினம் வதற்கு அதனை கள் கருவினம்

கங்கு இருந்த யக் கூசெல எதிர்த்துத்தானே கனித்திருக்குது.

விதானையார்: அது தானே கூட்டமைப்பு கஷ்டப்படுது.

மூப்பர்: என்ன விதானையார் சொல்லுறியன்.

விதானையார்: இஞ்சே மூப்பர், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பால் தமிழ் மக்களின் மனநிலையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதுதான் உண்மை.

வடக்கு மாகாண முதலமைச்சர் நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனுக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்து தங்கட செல்வாக்

கைக் கணிசமாகக் குறைச்சினம்.

இப்ப யாழ். மாநகர சபை முதல்வர் மணி வண்ணனை அந்தப் பதவிக்கு இருந்து இறக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

உதவி செய் ததாலும் மணி வண்ணனின் சேவையை மக்கள் வரவேற்கினம்.

இந்த நிலையில் மணி வண்ணனை முதல்வர் பதவியில் இருந்து இறக்கி வைக்க சனங்கள் வலம்புரியினம்.

வலம்புரிக்குறார். ஆனால் அவை எதுவும் கூட்டமைப்பினர் செவிகளில் ஏறவில்லை.

சாத்திரியார்: துன்பத்தைக் கட்டிச் சுமக்கப் பிறந்தவனுக்கு சொன்னாலும் கேட்பானோ ஞானப் பெண்ணே எண்ட தெரிந்த தெரிந்த காலத் செய்திகள் தான் தெரி

தொடர்ந்து பண்டிதர் பரமலிங்கம் எழுந்தார். சண் அங்கிள் என்று எழுத்துலகில் அறியப்பட்ட சண்முகநாதன் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி அறிந்து ஆழ்ந்த துயரடைகின்றோம்.

கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்துவோம் எனக்கூற, நின்று இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தி அமர்ந்தனர்.

அதாவதமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புக்கு அவையன் ஆளாகியிருக்கினம் என்பதுதான் உண்மை.

சாத்திரியார்: யாழ். மாநகர முதல்வர் மணி வண்ணனின் வேலைத் திட்டங்களால் மணிவண்ணன்மீது யாழ்ப்பாண மாநகர மக்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருக்கினம். அதிலும் ஆரியகுளப் புனாமைப்பும் யாழ். நகரத்தில தேங்குகிற மழைநீரை ஒரு கணப்பொழுதில் வெளியேற்றி யாழ். நகர வந்தவர்களுக்கு பெரும்

தெளிவு தருகிறது. இதைத்தான் மக்கள் கெடுத்த கதை என்று சொல்லுறது.

மூப்பர்: என்ன இருந்தாலும் கூட்டமைப் பினர் உறுப்பினர்கள் சிலர் பட்டினம் ஆதரிக்க வேணும் என்று தங்கட கூட்சித் தலைமைக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கினம். அதுமட்டுமல்ல முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரும் பட்டினம் ஆதரித்து வாக்களிப்பதுதான் நல்ல தெண்ட கருத்தை முன்

வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அவை எதுவும் கூட்டமைப்பினர் செவிகளில் ஏறவில்லை.

சாத்திரியார்: துன்பத்தைக் கட்டிச் சுமக்கப் பிறந்தவனுக்கு சொன்னாலும் கேட்பானோ ஞானப் பெண்ணே எண்ட தெரிந்த தெரிந்த காலத் செய்திகள் தான் தெரி

தொடர்ந்து பண்டிதர் பரமலிங்கம் எழுந்தார். சண் அங்கிள் என்று எழுத்துலகில் அறியப்பட்ட சண்முகநாதன் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி அறிந்து ஆழ்ந்த துயரடைகின்றோம்.

கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்துவோம் எனக்கூற, நின்று இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தி அமர்ந்தனர்.

அதாவதமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புக்கு அவையன் ஆளாகியிருக்கினம் என்பதுதான் உண்மை.

சாத்திரியார்: யாழ். மாநகர முதல்வர் மணி வண்ணனின் வேலைத் திட்டங்களால் மணிவண்ணன்மீது யாழ்ப்பாண மாநகர மக்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருக்கினம். அதிலும் ஆரியகுளப் புனாமைப்பும் யாழ். நகரத்தில தேங்குகிற மழைநீரை ஒரு கணப்பொழுதில் வெளியேற்றி யாழ். நகர வந்தவர்களுக்கு பெரும்

தெளிவு தருகிறது. இதைத்தான் மக்கள் கெடுத்த கதை என்று சொல்லுறது.

மூப்பர்: என்ன இருந்தாலும் கூட்டமைப் பினர் உறுப்பினர்கள் சிலர் பட்டினம் ஆதரிக்க வேணும் என்று தங்கட கூட்சித் தலைமைக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கினம். அதுமட்டுமல்ல முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரும் பட்டினம் ஆதரித்து வாக்களிப்பதுதான் நல்ல தெண்ட கருத்தை முன்

வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அவை எதுவும் கூட்டமைப்பினர் செவிகளில் ஏறவில்லை.

சாத்திரியார்: துன்பத்தைக் கட்டிச் சுமக்கப் பிறந்தவனுக்கு சொன்னாலும் கேட்பானோ ஞானப் பெண்ணே எண்ட தெரிந்த தெரிந்த காலத் செய்திகள் தான் தெரி

தொடர்ந்து பண்டிதர் பரமலிங்கம் எழுந்தார். சண் அங்கிள் என்று எழுத்துலகில் அறியப்பட்ட சண்முகநாதன் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி அறிந்து ஆழ்ந்த துயரடைகின்றோம்.

கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்துவோம் எனக்கூற, நின்று இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தி அமர்ந்தனர்.

வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அவை எதுவும் கூட்டமைப்பினர் செவிகளில் ஏறவில்லை.

சாத்திரியார்: துன்பத்தைக் கட்டிச் சுமக்கப் பிறந்தவனுக்கு சொன்னாலும் கேட்பானோ ஞானப் பெண்ணே எண்ட தெரிந்த தெரிந்த காலத் செய்திகள் தான் தெரி

தொடர்ந்து பண்டிதர் பரமலிங்கம் எழுந்தார். சண் அங்கிள் என்று எழுத்துலகில் அறியப்பட்ட சண்முகநாதன் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி அறிந்து ஆழ்ந்த துயரடைகின்றோம்.

கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்துவோம் எனக்கூற, நின்று இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தி அமர்ந்தனர்.

அதாவதமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புக்கு அவையன் ஆளாகியிருக்கினம் என்பதுதான் உண்மை.

சாத்திரியார்: யாழ். மாநகர முதல்வர் மணி வண்ணனின் வேலைத் திட்டங்களால் மணிவண்ணன்மீது யாழ்ப்பாண மாநகர மக்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருக்கினம். அதிலும் ஆரியகுளப் புனாமைப்பும் யாழ். நகரத்தில தேங்குகிற மழைநீரை ஒரு கணப்பொழுதில் வெளியேற்றி யாழ். நகர வந்தவர்களுக்கு பெரும்

தெளிவு தருகிறது. இதைத்தான் மக்கள் கெடுத்த கதை என்று சொல்லுறது.

மூப்பர்: என்ன இருந்தாலும் கூட்டமைப் பினர் உறுப்பினர்கள் சிலர் பட்டினம் ஆதரிக்க வேணும் என்று தங்கட கூட்சித் தலைமைக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கினம். அதுமட்டுமல்ல முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரும் பட்டினம் ஆதரித்து வாக்களிப்பதுதான் நல்ல தெண்ட கருத்தை முன்

வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அவை எதுவும் கூட்டமைப்பினர் செவிகளில் ஏறவில்லை.

சாத்திரியார்: துன்பத்தைக் கட்டிச் சுமக்கப் பிறந்தவனுக்கு சொன்னாலும் கேட்பானோ ஞானப் பெண்ணே எண்ட தெரிந்த தெரிந்த காலத் செய்திகள் தான் தெரி

தொடர்ந்து பண்டிதர் பரமலிங்கம் எழுந்தார். சண் அங்கிள் என்று எழுத்துலகில் அறியப்பட்ட சண்முகநாதன் அவர்கள் காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தி அறிந்து ஆழ்ந்த துயரடைகின்றோம்.

கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த சண்முகநாதன் அவர்களுக்கு இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்துவோம் எனக்கூற, நின்று இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி செலுத்தி அமர்ந்தனர்.

கிறதும் நல்லதுதானே.

பண்டிதர்: அகவந்தாமா இறந்தது மெய்யே என்று உரத்தும் யானை என்று மெல்லிதாகவும் கூறுகிற நுட்பம்தான் அது.

அதுசரி சினத்தாதுவர் தலைமையில் யாழ்ப்பாணம் வந்த தாதுக்குழுவினர் நல்லூர்க் கத்தனிட்டப் போய்த் தரிசித்த வியனல்லோ.

விதானையார்: உண்மையில் சினத்தாதுவர்கள் வேட்டி கட்டியிருந்தது அழகாகத்தான் இருந்தது. அதிலும் இந்திய வேட்டிகளை சினத்தாதுவர்கள் கட்டியிருந்த அழகு இன்னும் ஒருபடி மேல்.

மூப்பர்: என்ன விதானையார் சொல்லுறியன்.

விதானையார்: சினாவும் இந்தியாவும் ஒற்றுமையாக ஒன்றுபட்டிருந்தால் அது மிகப் பெரிய அழகை, அமைதியை, சாத்தியைத் தரும் எண்ட தத்துவத்தைத்தான் நல்லூர் முருகன் உணர்த்தியிருக்கிறான்.

பண்டிதர்: உண்மையானது. சினத் தாதுவர்கள் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டின்படி வேட்டி அணிந்து மேலாடையின்றி ஆர்ச்சனைத் தட்டங்களைப் பயபத்தியோடகையில் எந்த நல்லூர் முருகனைத் தரிசிக்கச் சென்ற காட்சி உண்மையிலேயே பக்தி அழகைக் காட்டியிருந்தது.

பண்டிதர்: எங்கட தமிழ் மன்னன் நல்லூர் முருகன்தானே. அவன் நல்லூர் இராசதானியில் இருந்து அரசாட்சி செய்கிறான். அவனைச் சந்திக்க வற உண்டாட்டு வெளிநாட்டுத் தலைவர்கள் அவரை அரண்மனைக்குள்ளே போறது எண்டால் அதுக்குரிய நிபந்தனையோடதான் போகவேணும்.

யார் என்ன சொன்னாலும் நல்லூர்க்கத்தன் தலைமையில் தமிழர் ஆட்சி இந்த நாட்டில் நடந்து கொண்டுதான் இருக்குது.

இவ்வாறு வாத்தியார் வைத்திலிங்கம் கூற, அதனை அங்கீகரிப்பது போல ஆலடிப் பிள்ளையார் கோயில் கண்டாமணியும் ஒலிக்க, ஆலடியில் இருந்தவர்கள் எழுந்து கோயிலுக்குச் சென்றனர்.

ஆதித்தன்

வணங்கிய முவினர்

[illegible]

சண் அங்கிள் காலமானார்

வடமராட்சி டிசெ.17

நகைச்சுவை எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட பொன்னையா சண்முகநாதன்(சண் அங்கிள்) நேற்று காலமானார். இறக்கும் போது அவருக்கு 82 வயது. 12-02-1939இல் சங்குவேலியில் பிறந்த அவர் திருமணத்தின் பின்னர் கந்தரோடையில் வாழ்ந்து வந்தார். கலைச்செல்வி பண்ணைக்கடாக எழுத்துவகுக்குள் பிரவேசித்த அவர் சிறுகதைகளையும், நகைச்சுவை புதினம் மற்றும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது ஆக்கங்கள் வெள்ளி வண்டி, இதோ ஒரு நாடகம், பெண்ணே நீ பெரியவள்தான், கொழும்புப்பேரம், நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள் ஆகிய நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. வலி, தெற்கு பிரதேச செயலகத்தின் ஞான ஏந்தல் விருது, கலாபூசணம் (2008) விருது உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்ற அவர் பத்தி எழுத்துக்காக இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் சிறந்த பத்தி எழுத்துக்கான ஊடகத்துறை விருதையும் 2004 ஆம் ஆண்டு பெற்ற வராவார்.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இதுதவிர இவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது இறுதி நிகழ்வுகள் நேற்று வியாழக்கிழமை முற்பகல் 12 மணிக்கு இல்லத்தில் நடைபெற்றன. (அ-02)

யாழ்ப்பாணம் 20 மில்லியன் ரூபாய்

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இதுதவிர இவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது இறுதி நிகழ்வுகள் நேற்று வியாழக்கிழமை முற்பகல் 12 மணிக்கு இல்லத்தில் நடைபெற்றன. (அ-02)

தனி

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இதுதவிர இவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது இறுதி நிகழ்வுகள் நேற்று வியாழக்கிழமை முற்பகல் 12 மணிக்கு இல்லத்தில் நடைபெற்றன. (அ-02)

ஹக்கீம் கிண்ணியா விஜயம்

திருமலை, டிசெ. 17
திருகோணமலை மாவட்டத்துக்கு விஜயம் செய்த சிறு வயது மூன்று வயதுள்ள சண்முகநாதன்(சண் அங்கிள்) நேற்று காலமானார். இறக்கும் போது அவருக்கு 82 வயது. 12-02-1939இல் சங்குவேலியில் பிறந்த அவர் திருமணத்தின் பின்னர் கந்தரோடையில் வாழ்ந்து வந்தார். கலைச்செல்வி பண்ணைக்கடாக எழுத்துவகுக்குள் பிரவேசித்த அவர் சிறுகதைகளையும், நகைச்சுவை புதினம் மற்றும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது ஆக்கங்கள் வெள்ளி வண்டி, இதோ ஒரு நாடகம், பெண்ணே நீ பெரியவள்தான், கொழும்புப்பேரம், நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள் ஆகிய நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. வலி, தெற்கு பிரதேச செயலகத்தின் ஞான ஏந்தல் விருது, கலாபூசணம் (2008) விருது உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்ற அவர் பத்தி எழுத்துக்காக இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் சிறந்த பத்தி எழுத்துக்கான ஊடகத்துறை விருதையும் 2004 ஆம் ஆண்டு பெற்ற வராவார்.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இதுதவிர இவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது இறுதி நிகழ்வுகள் நேற்று வியாழக்கிழமை முற்பகல் 12 மணிக்கு இல்லத்தில் நடைபெற்றன. (அ-02)

பட்டதாரிகளுக்கு 31ஆம் திகதிக்கு முன் நிரந்தர நியமனம்

கொழும்பு, டிசெ. 17
அரசு சேவை பயிற்சிக்காக இணைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து பட்டதாரிகளுக்கும் எதிர்வரும் 31 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் நிரந்தர நியமனங்களை பெற்றுக்கொடுக்கவுள்ளதாக அரசு சேவை, மாகாண சபை மற்றும் உள்நாட்சி அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார். இம்முறை வரவு - செலவுத் திட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்துக்கு அமைவாக இந்த நடவடிக்கை முன்னெடுக்கப் படுவதாக அரசு சேவை, மாகாண சபை மற்றும் உள்நாட்சி அமைச்சர் செயலாளர் ஜே. ஜே. ரத்னசித் தெரிவித்தார். (அ)

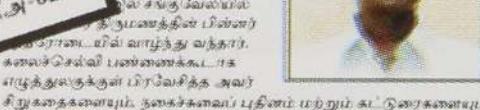
பாராளுமன்றம் ஒத்திவைப்பால் மக்களுக்கு பல பிரச்சனைகள்!

விசனம் வெளியிடுகிறது ஜே.வி.பி.

கொழும்பு, டிசெ. 17
பாராளுமன்றம் ஒத்திவைக்கப்படுகின்றமையினால், பொது மக்கள் பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க நேரிடும் என மக்கள் விடுதலை முன்னணி தெரிவித்துள்ளது. பத்தளத்தில் ஊடகவியலாளர்களை சந்தித்த முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஹத் துன்நெத்தி இதனைக் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைக்கும் நடவடிக்கையால் யுகதளவி மின் உற்பத்தி நிலைய ஒப்பந்தம் தொடர்பில் பாராளுமன்றத்தில் ஆராய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை அரசு முடிவுக்கு கொண்டுவந்துள்ளதாக அவர் கூறினார். மேலும் 2022 ஆம் ஆண்டுள்ள வரவு - செலவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதால், மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாமல் என்னும் அவர் கட்டிக்கொண்டார். இதேவேளை, எரிவாயு தொடர்பான விபத்துக்களால் பொதுமக்களும் ஆபத்தில் உள்ளனர் எனவும் ஹத் துன்நெத்தி கவலை வெளியிட்டார். பாராளுமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளதால், பொதுமக்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளை மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஊடாக தெரிவிக்க முடியாது எனத் தெரிவித்த ஹத் துன்நெத்தி, இது போன்ற நேரத்தில் பொறுப்பான திட்டி அமைச்சர் நாட்டில் இல்லை என்றும் கூறினார். நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு தீர்வு காணப்படவில்லை என்றும், வர்த்தகர்கள் டொலர் தட்டுப்பாடு காரணமாக இறக்குமதி - ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் ஈடுபட முடியாத நிலையில் உள்ளனர் எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார். அரசு பொறிமுறைமை சீர்குலைத்துள்ளது. அதன் பொறுப்பை ஏற்க அமைச்சர் எவரும் இல்லை எனவும் ஹத் துன்நெத்தி தெரிவித்தார். (அ)

சண் அங்கிள் காலமானார்

வடமராட்சி டிசெ.17
நகைச்சுவை எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட பொன்னையா சண்முகநாதன்(சண் அங்கிள்) நேற்று காலமானார். இறக்கும் போது அவருக்கு 82 வயது. 12-02-1939இல் சங்குவேலியில் பிறந்த அவர் திருமணத்தின் பின்னர் கந்தரோடையில் வாழ்ந்து வந்தார். கலைச்செல்வி பண்ணைக்கடாக எழுத்துவகுக்குள் பிரவேசித்த அவர் சிறுகதைகளையும், நகைச்சுவை புதினம் மற்றும் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது ஆக்கங்கள் வெள்ளி வண்டி, இதோ ஒரு நாடகம், பெண்ணே நீ பெரியவள்தான், கொழும்புப்பேரம், நகைச்சுவை இலக்கிய முன்னோடிகள் ஆகிய நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. வலி, தெற்கு பிரதேச செயலகத்தின் ஞான ஏந்தல் விருது, கலாபூசணம் (2008) விருது உட்பட பல விருதுகளைப் பெற்ற அவர் பத்தி எழுத்துக்காக இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் சிறந்த பத்தி எழுத்துக்கான ஊடகத்துறை விருதையும் 2004 ஆம் ஆண்டு பெற்ற வராவார்.

யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இதுதவிர இவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது இறுதி நிகழ்வுகள் நேற்று வியாழக்கிழமை முற்பகல் 12 மணிக்கு இல்லத்தில் நடைபெற்றன. (அ-02)

எரிவாயு பிரச்சனைக்கு 2,3 வாரங்களில் தீர்வு

மீண்டும் கூறுகிறது அரசு

கொழும்பு, டிசெ. 17
திருமலை எரிவாயு தொடர்பான பிரச்சனைக்கு அடுத்த இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்குள் தீர்வு காணப்படும் என இராஜாங்க அமைச்சர் ஜானக விக்ரமபுர தெரிவித்துள்ளார். எம்.பி.சி.பி.டி.யில் ஊடகங்களுக்கு கருத்து தெரிவித்த இராஜாங்க அமைச்சர் ஜானக விக்ரமபுர, இராஜாங்க அமைச்சர் ஸ்திரீ அழகிய வண்ண தலைவியிடம் பிரச்சனையை தீர்த்து வைத்ததாகவும், தர உறுதி பரிசோதனையின் பின்னரே எரிவாயு இறக்குமதி செயல்படும் எனவும் தெரிவித்தார். மேலீடுகள் வழங்கப்பட்ட எரிவாயு சிலிண்டர்கள் தொடர்பான பிரச்சனைக்கு அடுத்த இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்குள் தீர்வு காணப்படும் என இராஜாங்க அமைச்சர் ஜானக விக்ரமபுர தெரிவித்துள்ளார். எம்.பி.சி.பி.டி.யில் ஊடகங்களுக்கு கருத்து தெரிவித்த இராஜாங்க அமைச்சர் ஜானக விக்ரமபுர, இராஜாங்க அமைச்சர் ஸ்திரீ அழகிய வண்ண தலைவியிடம் பிரச்சனையை தீர்த்து வைத்ததாகவும், தர உறுதி பரிசோதனையின் பின்னரே எரிவாயு இறக்குமதி செயல்படும் எனவும் தெரிவித்தார். மேலீடுகள் வழங்கப்பட்ட எரிவாயு சிலிண்டர்கள் தொடர்பான பிரச்சனைக்கு அடுத்த இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்குள் தீர்வு காணப்படும் என இராஜாங்க அமைச்சர் ஜானக விக்ரமபுர தெரிவித்துள்ளார். (அ)

மரண அறிவித்தல்

பொன்னையா சண்முகநாதன்

(எழுத்தாளர் - சண் அங்கிள்)

சங்குவேலியைப் பிறப்பிடமாகவும் கந்தரோடையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட பொன்னையா சண்முகநாதன் நேற்று (15.12.2021) புதன்கிழமை காலை காலமானார்.

அன்னார் காலஞ்சென்ற பொன்னையா பவானி தம்பதிகளின் மகனும், காலஞ்சென்ற பொன்னுத்துரை சரஸ்வதி தம்பதிகளின் மருமகனும், வசந்தலீலா தேவியின் அன்புக் கணவரும், காலஞ்சென்ற அமிர்தலிங்கம் மற்றும் மகேஸ்வரி, ஈஸ்வரதாசன், ஆகியோரின் சகோதரனும், காலஞ்சென்ற விஜேந்திரன் மற்றும் கமலாதேவி, ஆனந்தகுமார், மல்லிகாதேவி (UK), ஆகியோரின் மைத்துனரும், காலஞ்சென்றவர்களான சிவசூபி, சறோஜா மற்றும் இராஜகோபால், கருணாநிதி, பத்மராணி, சற்குணானந்தம் (UK) ஆகியோரின் சகலனும், ரோகினியின் சித்தப்பாவும், திருக்குமரன், திருமாறன் (UK), யாழினி, சாலினி (UK) ஆகியோரின் மாமாவும், ரேவதி, மயூரன், கலைமதி (UK), வானதி, கோகுலன் (UK), லேகாயினி (UK), தனேஸ் (UK) ஆகியோரின் பெரியப்பாவும் ஆவார்.

அன்னாரின் இறுதிக்கிரியைகள் இன்று (16.12.2021) காலை 10.00 மணி யளவில் அன்னாரின் இல்லத்தில் நடைபெற்று சுன்னாகம் கொத்தியாலடி இந்து மயானத்தில் தகனம் செய்யப்படும்.

இந்த அறிவித்தலை உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவும்.

டாக்டர் சுப்பிரமணியம் வீதி,

கந்தரோடை, சுன்னாகம்.

தகவல்:

குடும்பத்தினர்.

(CS 89) 1-6

நன்றி நலில்லிகின்றோம்

“தினைத்துணை நன்றி செயிலும்
பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்தெரி வார்”

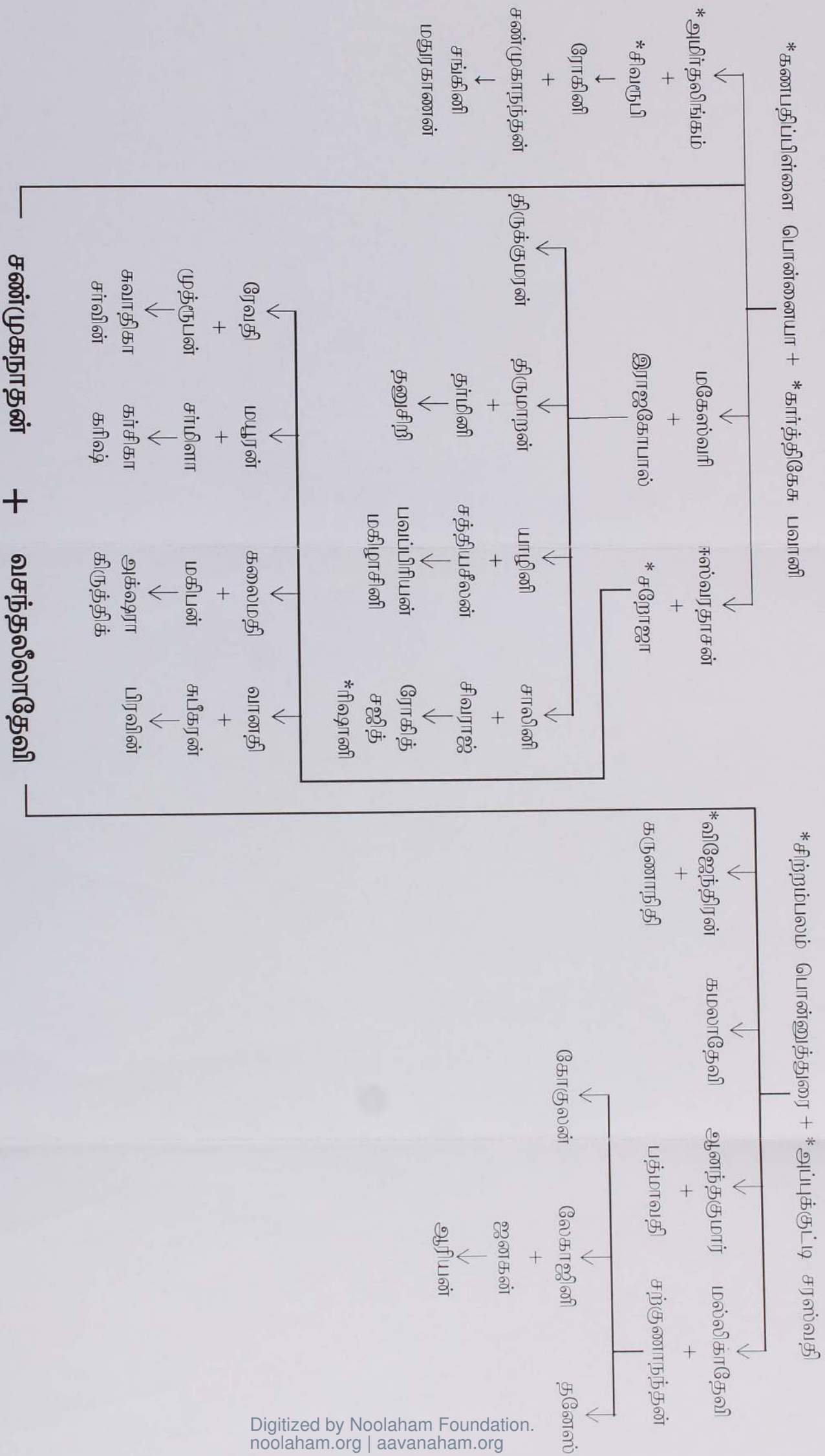
அன்பும் பண்பும் நிறைந்த எம்மையெல்லாம் நெறிப்படுத்தி வாழ வைத்த எமது குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய் பிரகாசித்த அன்புத் தெய்வம் அமரர் பொன்னையா சண்முகநாதன் அவர்கள் சிவபதம் எய்திய செய்தி கேட்டு ஓடோடி வந்து எமக்கு உறுதுணையாக இருந்து ஆறுதல் வார்த்தை கூறியவர்களுக்கும், தேவையறிந்து வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் வழங்கி எமக்குப் பேருதவியாக இருந்தவர்களுக்கும் மற்றும் நேரிலும், உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் தொலைபேசி மூலம் ஆறுதல் தெரிவித்தவர்களுக்கும், இறுதிச் சடங்கிலும், இறுதி யாத்திரையிலும் கலந்துகொண்ட அன்பு உள்ளங்களுக்கும், இறுதிச் சடங்கில் அஞ்சலி உரையாற்றியவர்களுக்கும், உணவு, உணவுப் பொருட்கள் தந்துதவிய உறவினர்கள், அயலவர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் அனைவருக்கும் மற்றும் பல வழிகளிலும் வேண்டிய உதவிகள் நல்கிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும், இம்மலரை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உதவிய அன்றா பிரிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்திற்கும், இவ்வுலகில் ஆதியும் அந்தமுமாக விளங்கும் அந்தப் பரம்பொருளின் திருவடிகளை சிரமேற்குடி அனைவருக்கும் உள மொழி மெய்களால் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

நன்றி.

குடும்பத்தினர்

வம்சவிருட்சம்

* அமரர்களைக் குறிக்கும்

கீதாசாரம்

“எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருந்தாய்? அது வீணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள்,
அது வேறொருவருடையதாகும்.”
இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின்
சாராம்சமுமாகும்.
- பகவான்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

